

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 25 / II Legislatura / Tercer període

Dimecres, 24 d'abril de 1985

Presidència
del Molt Honorable Sr. Miquel Coll
i Alentorn

Sessió Plenària núm. 24

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i nou minuts.

Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Institut de Promoció i Formació Cooperativa i esmenes reservades per a defensar en el Ple (Primer punt de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller de Treball* (p. 1156).

Articulat

Articles 1 i 2

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat* (p. 1157).

Article 3

Lletra b)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, de supressió)

Torn a favor : *H. Sr. Espasa (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 5* (p. 1157).

Torn en contra : *I. Sr. Sesnilo (CiU)* (p. 1157).

Votació : *rebutjada per 41 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 1157).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions* (p. 1157).

Article 4**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 2, d'addició)

Torn a favor : *H. Sr. Codina i Torres (S)* (p. 1157).

Torn en contra : *I. Sr. Sesmilo (CiU)* (p. 1158).

Votació : *rebutjada per 32 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 1158).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 71 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció* (p. 1158).

Article 5**Lletra b)**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 3, d'addició)

L'H. Sr. Espasa (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1158).

Esmena del G. Socialista (núm. 4, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Guitart i Domènech (S)* (p. 1159).

Torn en contra : *I. Sr. Ribó (PSUC)* (p. 1159).

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 71 en contra i 5 abstencions* (p. 1159).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 76 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions* (p. 1159).

Articles 6, 7 i 8

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 1159).

Article 9

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 5, d'addició)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 1).

Articles 10 i 11

Text del Dictamen

Votació dels articles 9, 10 i 11 : *aprovat per unanimitat* (p. 1159).

Disposició transitòria**Apartats 1 i 2**

Esmenes del G. Socialista (núms. 6, de modificació, i 7, de supressió)

L'I. Sr. Guitart i Domènech (S) n'anuncia la retirada, alhora que lliura a la Mesa una esmena transaccional (p. 1159).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'esmena transaccional (p. 1159).

L'I. Sr. Sesmilo (CiU) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1159).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat* (p. 1159).

Disposicions finals primera i segona**Títol de la Llei****Exposició de Motius**

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una rectificació al títol de la Llei (p. 1160).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 1160).

Explicació de vot : *I. Sr. Alay (ER)* (p. 1160), *H. Sr. Espasa (PSUC)* (p. 1160), *I. Sr. Curto (P)* (p. 1161), *I. Sr. Guitart i Domènech (S)* (p. 1161) i *I. Sr. Parera (CiU)* (p. 1162).

Presa en consideració de la Proposta de Proposició de Llei a presentar davant la Mesa del Congrés dels Diputats sobre el Sistema de Provisió de Places i Nomenament dels Funcionaris Locals amb Habilitació de Caràcter Nacional (Segon punt de l'ordre del dia.)

Torn a favor : *I. Sr. Martí (CiU)* (p. 1163).

Posició dels Grups : *I. Sr. Torres (ER)* (p. 1164), *I. Sr. Ribó (PSUC)* (p. 1165), *I. Sr. Fernández (P)* (p. 1166) i *H. Sr. Armet (S)* (p. 1167).

Votació : *aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions* (p. 1169).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre un projecte de llei de potenciació de les Cambres Agràries (Tercer punt de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 1169).

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca* (p. 1170).

Rèplica : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 1172).

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca* (p. 1172).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general en matèria d'incentius de productivitat (Quart punt de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 1172).

Resposta : *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 1174).

Rèplica : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 1175).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller de Governació (p. 1175).*

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la publicació d'annexos al DOG (Cinquè punt de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 1176).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Governació (p. 1177).*

Rèplica : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 1178).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller de Governació (p. 1178).*

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els Ajuts als Joves que acaben la Formació Professional (Sisè punt de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1179).*

Posició dels Grups : *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1180), I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 1180) i I. Sr. Ticó (CiU) (p. 1180).*

L'I. Sr. Manuel Nadal (S) demana per parlar per al·lusions i el M. H. Sr. President li ho denega (p. 1181).

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 64 en contra i 7 abstencions (p. 1181).*

Se suspèn la sessió a dos quarts de dues del migdia i dotze minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i set minuts.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre les Cooperatives de Neteja de Boscos (Setè punt de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Guitart i Domènech (p. 1181).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1182).*

Posició dels Grups no esmenants : *I. Sr. Torres (ER) (p. 1183), I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 1183) i I. Sr. Sesnilo (CIU) (p. 1184).*

Posició del Grup proponent : *I. Sr. Guitart i Domènech (S) (p. 1185).*

Votació : *rebutjada per 45 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 1186).*

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Resolució 10/II, de Creació d'un Nou Circuit Permanent de Velocitat a Catalunya (Vuitè punt de l'ordre del dia)

Presentació : *I. Sr. Terradellas (S) (p. 1186).*

Posició dels Grups : *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1187), I. Sr. Curto (P) (p. 1188), I. Sr. Aymerich (CiU) (p. 1188).*

L'I. Sr. Terradellas (S) demana per parlar per al·lusions i el M. H. Sr. President li ho denega (p. 1190).

Votació : *rebutjada per 32 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 1190).*

Preguntes a formular oralment davant el Ple (Novè punt de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre ajuts als sindicats agraris

Formulació : *I. Sr. Ayguadé (S) (p. 1190).*

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 1191).*

Repregunta : *I. Sr. Ayguadé (S) (p. 1192).*

Segona resposta : *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 1192).*

Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Justícia sobre la instal·lació d'un centre penitenciari a la finca Ramon Albó, de Mollet del Vallès

Formulació : *I. Sr. Cigarrán (S) (p. 1193).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Justícia (p. 1193).*

Repregunta : *I. Sr. Cigarrán (S) (p. 1194).*

Segona resposta : *H. Sr. Conseller de Justícia (p. 1195).*

Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Governació sobre la publicació al DOGC d'una llista d'admesos i exclosos a un concurs-oposició

Formulació : *I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 1195).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Governació (p. 1196).*

Pregunta al Consell Executiu sobre els Serveis Territorials d'Ensenyament a Tarragona i el col·legi Cèsar August

Formulació : *I. Sr. Pérez i Ciudad (S) (p. 1197).*

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 1197).*

Repregunta : *I. Sr. Pérez i Ciudad (S) (p. 1198).*

Segona resposta : *H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 1198).*

L'I. Sr. Pérez i Ciudad demana per parlar i el M. H. Sr. President li ho denega (p. 1198).

La sessió s'aixeca a les set del vespre i set minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 24

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i nou minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, i de Justícia.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Institut de Promoció i Formació Cooperativa, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

2. *Presa en consideració de la Proposta de Proposició de Llei a presentar davant la Mesa del Congrés dels Diputats, sobre Sistemes de Provisió de Places i Nomenament dels Funcionaris Locals amb Habilitació de Caràcter Nacional.*

3. *Interpellació al Consell Executiu sobre un projecte de llei de potenciació de les Cambres Agràries.*

4. *Interpellació al Consell Executiu sobre la política general en matèria d'incentius de productivitat.*

5. *Interpellació al Consell Executiu sobre la publicació d'annexos al DOGC.*

6. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre Ajuts als Joves que acaben la Formació Professional.*

7. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les Cooperatives de Neteja de Boscos.*

8. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Aplicació de la Resolució 10/II, de Creació d'un Nou Circuit Permanent de Velocitat a Catalunya.*

9. *Preguntes a formular oralment davant el Ple.*

Projecte de Llei**de Creació de l'Institut de Promoció i Formació Cooperativa**

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Aquesta Presidència té l'honor d'anunciar que la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple i el nom dels qui les han formulades, ha estat distribuïda als Il·lustres senyors membres de la Cambra, i per això prega que se l'excusi de llegir-la.

El primer punt del nostre ordre del dia és debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de l'Institut per a la Promoció i la Formació Cooperativa, i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

La Comissió de Política Social ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Prego algun Honorable membre del Consell Executiu que vulgui fer la presentació de la iniciativa de la llei. *(Pausa.)* L'Honorable Conseller senyor Badia té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Oriol Badia) : Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors Diputats. El Projecte de Llei que presentem avui s'emmarca en el procés de complementació d'una tasca legislativa, concreta-

ment sobre societats cooperatives, tasca que es va iniciar fa uns anys, en assumir la Generalitat la competència exclusiva sobre aquesta matèria.

Com vostès saben, el 24 de febrer de 1983 aquest Parlament aprovava la Llei de Cooperatives de Catalunya. El 18 de desembre de 1984 aquest Parlament aprovava també la Llei de Regulació del Funcionament de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives.

Avui presentem la Llei de l'Institut per a la Promoció i Formació Cooperativa, en compliment d'un precepte contingut en la Llei de Cooperatives, però, sobretot, ho fem amb el ple convenciment que anem a donar vida a un organisme que està cridat a desenvolupar un paper molt important per al millor funcionament i perfeccionament de les cooperatives en general, així com també a la seva difusió i expansió.

A Catalunya les cooperatives tenen un gran arrelament i una gran tradició, per tant, amb tota aquesta activitat legislativa no pretenem altra cosa que reavaluar i potenciar degudament aquesta activitat cooperativista del nostre país, recuperant i reprenent iniciatives hivernades durant tants i tants anys, en detriment de la pròpia, però, a la vegada, dotant-la d'aquells mitjans que li facilitin la seva modernitat, la seva competitivitat.

Dins aquest marc de preocupació per un cooperativisme al dia, vigorós i fort, s'aniran preparant altres disposicions, que al seu dia donarem a conèixer. Posar en funcionament l'Institut per a la Promoció i Formació Cooperativa suposarà despertar un gran clima de col·laboració entre les cooperatives i amb les cooperatives, i un intercanvi d'experiències, d'aquí i d'altres països, indispensables per al seu desenvolupament eficaç, atesa la importància cabdal de la intercomunicació en qualsevol procés formatiu. A la vegada, l'actuació de l'Institut —que haurà de contribuir considerablement a l'expansió d'un cooperativisme independent i democràtic— haurà de tenir cura en gran manera perquè sigui econòmicament viable.

Voldria també assenyalar que l'experiència dels moments presents, en què tantes empreses han anat a la davallada, ens ha permès valorar com diferents cooperatives han aconseguit la continuïtat de l'activitat industrial de moltes empreses fallides, gràcies a un ingent esforç, temps i dedicació, i és ben cert que moltes d'altres haurien pogut reeixir d'haver comptat amb persones més formades i un cooperativisme més difós.

Amb la creació d'aquest Institut, el Govern de la Generalitat es proposa estudiar i difondre la cooperació com a moviment econòmic i social, els seus principis, les seves tècniques i els seus mètodes, tant pel que fa a les mateixes cooperatives com al públic en general. Organitzar cursos de cooperativisme —taules rodones, conferències i seminaris— a tots els nivells que es consideraran necessaris. Formar tècnics per a la direcció i la gestió d'empreses cooperatives. Elaborar estudis de suport financer i de recerca respecte al moviment cooperatiu a altres formes de treball associat, o formes d'economia social o similars, i fer les propostes que en derivin al Conseller competent en matèria de cooperatives. I, també, atendre tot allò que directament o indirectament es refereix a la formació i promoció cooperatives.

Vull fer constar que el text de la Llei que avui es presenta a debat i votació recull valuoses aportacions dels diversos Grups parlamentaris d'aquesta Cambra, les quals han enriquit la redacció inicial del projecte.

Agraeixo, doncs, la col·laboració de tots ells, tant en ponència com en Comissió, per les esmenes proposades i pels debats realitzats, amb la qual cosa es pot dir que l'actual projecte és ja fruit d'una bona tasca conjunta de parlamentaris.

Senyores i senyors Diputats, el treball i l'objectiu d'aquesta inquietud són realment ambiciosos; dintre d'uns anys n'hem de veure els resultats, de la mateixa manera que hem pogut veure uns resultats positius des que la Generalitat va assumir les competències sobre cooperativisme.

És cert que en aquest camp queda encara molt per fer, atesa la vastitud dels objectius a assolir, però considero que, amb la creació d'aquest Institut, i amb els recursos que caldrà esmerçar-hi, s'haurà donat un gran pas en la formació d'una infraestructura per al cooperativisme que li permetrà aconseguir i donar la imatge que tots desitgem de compenetració interna, bona administració i eficàcia empresarial.

La meua voluntat —i l'aprovació d'aquesta Llei n'és una fita— és que les cooperatives arribin a constituir un sector important, fort i dinàmic de l'economia de Catalunya, i que, coherents amb llurs principis i regides amb criteris econòmics de racionalitat i de modernitat, siguin model d'eficiència en el món empresarial.

Les cooperatives, de qualsevol mena que siguin, tenen un important paper a jugar en el món dels nostres dies, en aquesta societat en crisi; sobretot, en la dimensió de la petita i mitjana empresa. I el bon resultat de les cooperatives constitueix, per a nosaltres, un repte de futur que assumim. Però, per aconseguir els objectius, cal posar els mitjans necessaris, i un d'aquests mitjans, i molt important, ha de ser l'Institut per a la Promoció i la Formació Cooperatives.

Senyores i senyors Diputats, en agrair-los l'atenció que m'han prestat, bé cal que els digui també com agrairé el seu vot afirmatiu per a aquesta Llei.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable senyor Conseller. Algun representant de la Comissió vol presentar el Dictamen? *(Pausa.)* No essent així, aleshores podem començar ja el debat del Projecte de Llei.

Com que no hi ha cap esmena a la totalitat, passarem tot seguit a la part dispositiva. Com que la primera esmena és a l'article tercer, si els Il·lustres membres de la Cambra no hi tenen cap inconvenient, podríem votar conjuntament els dos primers articles. Hi ha alguna objecció? *(Pausa.)* No? Doncs, aleshores, els qui siguin a favor del text del Dictamen per als dos primers articles, que facin el favor de posar-se drets.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Els dos primers articles del text del Dictamen han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article tercer, lletra b), hi ha una esmena presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya; és una esmena de supressió. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Gràcies, senyor President. Agruparia l'esmena número 1 i l'esmena número 5, ja que, com es veurà, són absolutament correlacionades.

Bé, la nostra esmena de supressió el que pretén és configurar el govern de l'Institut de la Formació Cooperativa com un

govern —com han de ser totes les institucions emanades d'aquest Parlament— realment democràtic. És sorprenent que es pugui parlar d'un òrgan de govern unipersonal, o aquest Diputat no se n'acaba de sorprendre tant; es pot parlar d'òrgans de gestió unipersonals, però d'òrgans de govern unipersonals, com figura aquí en l'article de la Llei, és una mica sorprenent... I, d'aquí que, en l'esmena número 5 a l'article 9, que és l'esmena correlativa amb aquesta, nosaltres proposem que, a la Junta de Govern, el director hi assisteixi amb veu i sense vot. En definitiva, doncs, les nostres dues esmenes tendeixen a convertir el director de l'Institut en el que ha de ser, en un executiu, en un executor de la política que decideixi l'òrgan de govern, que és la Junta de Govern, l'òrgan col·legiat de govern, que és la Junta de Govern, i creiem que, no solament no és afortunada, sinó que indica tot un sentit d'actuació política en considerar el director, unipersonal, com un òrgan de govern. El que passa és que, com que en aquest Parlament també s'estan posant de moda les ponències unipersonals, potser això és un tarannà de Convergència al qual ara ens està acostumant.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? L'Il·lustre Diputat senyor Sesmió té la paraula.

El Sr. SESMIÓ : Des de l'escó, senyor President. Nosaltres entenem que sí, que cal que el director sigui un òrgan de govern d'aquest Institut. Són vàlides qualssevol argumentacions a favor o en contra, perquè en aquest cas nosaltres entenem que l'agilitat que ha de tenir aquest Institut, la importància i l'ambició que posem en aquesta tasca —que posa el Govern—, de cara que aquest Institut faci la seva tasca de cara a la formació i la promoció cooperatives, entenem que el Director ha d'estar íntimament imbricat en la tasca de govern. Per aquesta raó, precisament —i, com deia el doctor Espasa, vénen íntimament relacionades—, nosaltres també estem d'acord que el director tingui veu i vot a la Junta de Govern. Per aquestes raons, nosaltres votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, cal passar a procedir a la votació d'aquesta esmena presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor de l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 41 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

I, ara, hem de votar el text del Dictamen d'aquest mateix article 3.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a aquest article 3, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

A l'article 4 hi ha una esmena del Grup Socialista de la Cambra, al seu apartat 1, que és una esmena d'addició.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I TORRES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena d'addició, un afegit a la

lletra f), perquè hi hagi dos representants dels sindicats que pertanyen al Consell de Treball o als sindicats agraris representatius a Catalunya, jo crec que és una necessitat, i tenim molt clar —ja, potser, avançant els arguments que es puguin donar—, que el moviment cooperatiu és un moviment autònom i independent i que, per tant, els sindicats, com més lluny en siguin, segons algunes tendències, millor, però estem parlant d'un institut de formació cooperativista, i, per tant, de la mateixa manera que normalment els mateixos sindicats tenen representants fins i tot en els consells rectors de les universitats, i això no vol dir que hi vagin a posar *maranya*, sinó, al contrari, a col·laborar, més ha d'estar en un moviment cooperatiu de formació en què les cooperatives, moltes d'elles, procedeixen precisament de gent sindicada que, en un moment determinat, s'agrupa per fer una cooperativa i poder tenir fil directe, precisament, amb aquestes organitzacions, no crec que sigui una exigència, sinó que jo crec que és una necessitat, i, per tant, aquí la necessitat —valgui la redundància— que hi siguin representats els sindicats. Perquè, què podria passar en el cas contrari?

Els sindicats estem tips de fer formació cooperativa, ja! Fa molt de temps que en fem, de formació cooperativa! Amb molts pocs mitjans, traient-los d'on puguem; de vegades, fins i tot improvisant, perquè si poguéssim i tinguéssim la possibilitat de, en cada moment, saber per on va i que nosaltres puguem col·laborar per evitar que es facin moltes cooperatives de supervivència que, si no tenen formació cooperativa, el dia de demà desapareixeran quan la crisi baixi, perquè només es fan per intentar, en un moment determinat, aguantar el lloc de treball... Si no fem aquesta formació fonda i profunda, aquestes cooperatives no tindran l'arrelament que nosaltres volem que tinguin : que continuïn.

Per això crec que és una exigència la presència dels sindicats, dintre de la Junta de Govern, no solament per tenir fil directe amb la majoria dels components de les futures cooperatives, sinó per ser capaços de fer un engranatge, un teixit social que, vertaderament, deixant el moviment cooperatiu autònom i independent, però que la formació, l'esperit de les cooperatives sigui ben impregnat en tot el món del treball.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sesmiolo.

El Sr. SESMILO : Molt Honorable President, Il·lustres col·legues, estem en l'esmena, diria, potser de major importància o de major transcendència d'aquest Projecte de Llei. Voldria dir d'antuvi que aquest Projecte de Llei ha resultat molt consensuat, ja que, de les quaranta esmenes que s'havien presentat, n'han arribat set al Ple. Ara, és lògic, i, fins i tot, jo diria bo, que hi hagi discrepàncies, perquè d'això deriven les diverses ofertes al poble de Catalunya, sobre un punt com aquest, en el qual el nostre criteri coincideix amb el criteri a bastament recollit en tota la legislació europea —aquesta Comunitat Europea en la qual ens volem integrar—; que aquest Diputat sàpiga, no hi ha cap país en el qual en els instituts —a l'Europa occidental, em refereixo— de formació cooperativa hi siguin representats els sindicats.

Ara bé, també el desacord es produeix, potser, per uns diferents criteris sobre el que ha de ser una junta de govern. La Junta de Govern que era prefigurada en el Projecte enviat pel

Govern es configurava com una Junta de nou membres; nosaltres, precisament per aquest afany de consensuar, de trobar punts d'acord, vam acceptar en ponència i després en Comissió que s'ampliés aquest nombre de membres i arribés a tretze.

Però és que, si bé els sindicats, realment, no hi sobrarien —si el que es vol és aportar, diguem-ne, aquest consell, aquesta informació—, tampoc, potser, no hi sobrarien altres agents socials; per exemple, les organitzacions de consumidors. No hem d'oblidar que, també dintre del món cooperatiu, hi ha les cooperatives de consum. I, llavors, amb aquest sistema, ens podrien portar a una junta de govern de quinze, disset, vint, etcètera, o més membres que, en realitat, configurarien, al nostre entendre, un consell assessor i no una junta de govern que el que ha de fer, realment, doncs, és governar, és dirigir aquest Institut.

A més a més, la fórmula que se'ns presenta és, si més no, un xic conflictiva. Sí, es parla de dos representants de les centrals sindicals presents en el Consell de Treball i dels sindicats representatius dels sectors agraris. Què vol dir això? Dos de cada, o bé un de les centrals sindicals representades en el Consell de Treball i un altre dels sectors agraris?

De tots els membres d'aquesta Cambra suposo que és conegut que hi ha més d'una central representativa en el Consell de Treball i que hi ha més d'una central representativa en el sector agrari, per tant, s'haurien de crear uns mecanismes a base d'un reglament, no sabem com, que fes possible aquesta participació.

És a dir, nosaltres no estem tant en contra del principi com que la Junta de Govern, entenem, ha de ser operativa i ha de tenir uns membres limitats; si no, el que fariem seria un institut macrocefàlic, és a dir, podria arribar un moment en què fossin més els de la Junta de Govern que no pas els funcionaris, i, per tant, inoperant.

Per totes aquestes raons, senyores i senyors Diputats, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hem de procedir, ara, doncs, a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 32 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Ara, doncs, hem de procedir a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 71 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

A l'article 5 hi ha dues esmenes —totes dues són d'addició : una, referent a la lletra b) d'aquest article, l'altra, referent a l'addició d'una nova lletra e). La primera és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President. És per anunciar la re-

tirada d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Queda retirada. Molt bé.

La segona és del Grup parlamentari del Partit Socialista de Catalunya i, per tant, per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Xavier Guitart.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Gràcies, senyor President, des de l'escó estant. Simplement, com s'indica, és una esmena d'addició. Nosaltres entenem que com a tasca de la Junta de Govern ha d'existir el fet de proposar al Conseller competent en matèria de cooperatives la plantilla orgànica de funcionaris i els sistemes de selecció de personal. És òbvi que com a institut autònom aquesta és una funció que té pròpia aquest institut i nosaltres pensem que és necessari aclarir a qui correspon aquesta funció. Nosaltres pensem que és bo que aquesta funció de proposar la tingui la Junta de Govern, que no la tingui, en tot cas, el director o qui sigui que podria ser si la Llei no en parla, i, en tot cas, que quedi molt clara aquesta funció que omple un buit existent més enllà del que pugui dir la Llei de Funció Pública de Catalunya, el dia que s'aprovi, que en cap moment podrà ser contradictòria amb un fet tan evident com el que ara proposem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, també des de l'escó. Bé, nosaltres, que estariem d'acord amb el principi que propugna el senyor Guitart. Entenem que és sobrer perquè ja, d'una manera implícita —potser no explícita, però implícita—, figura en l'articulat de la Llei. És a dir, en l'article 5, apartat b) diu : «són funcions de la Junta de Govern aprovar els plans generals i els programes d'activitats; c) elaborar la proposta de pressupost i aprovar els comptes i la memòria anual.» És a dir, si han de fer, si la Junta de Govern ha d'elaborar els plans generals, els programes d'activitats i, a més, ha d'elaborar la proposta de pressupost porta implícit el fet de proposar la plantilla orgànica. Per tant, per sobrer, més que res, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara, doncs, de votar aquesta esmena.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 71 en contra i 5 abstencions.

Procedeix, doncs, ara, i no havent-hi cap més esmena, a votar el text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a aquest article..., suposo que no volen votació fraccionada, eh? Podem votar-lo, doncs, conjuntament. Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Tenim ara tres articles, els articles 6, 7 i 8, en els quals no hi ha cap esmena. Si els Il·lustres membres de la Cambra no hi tenen cap inconvenient els podríem votar conjuntament.

Els qui estiguin a favor d'aquests tres articles del text del Dictamen, poden posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests tres articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara jo voldria preguntar si s'ha de considerar, com em sembla, decaiguda l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de l'article 9. Essent així, aleshores podríem votar, si els sembla bé, conjuntament els articles 9, 10 i 11. No hi ha cap objecció?

Els qui estiguin a favor, doncs, d'aquests tres articles segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests articles 9, 10 i 11 del text del Dictament han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Som ara a una Disposició transitòria que en el seu apartat 1 té una esmena de modificació del Grup Socialista de la Cambra. Per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Guitart.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Gràcies, senyor President, des de l'escó estant, per anunciar la retirada de l'esmena 6 i 7 si s'admet una transacció que es passarà a la Mesa immediatament.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Aquesta transaccional, com ha estat anunciada, està firmada per tots els Grups de la Cambra. Per tant, hem de suposar que està admesa i, aleshores, podem procedir ja..., no hi ha torn a favor ni torn en contra? Procedirem a la lectura del text. El senyor Secretari té la bondat?

El Sr. SECRETARI PRIMER : «Transaccional a la Disposició transitòria i a les esmenes 6 i 7 del Grup Socialista : El Consell Executiu, a proposta dels Consells de Treball i d'Economia i Finances, habilitarà els crèdits oportuns en la secció pressupostària del Departament de Treball per al compliment de les funcions de l'institut previstes en aquesta Llei per a l'exercici de 1985.» Signada per tots els Grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT : Bé, si no hi ha cap objecció podem passar, doncs, a votar-la. (*L'I. Sr. Sesmió demana per parlar.*) Senyor Sesmió?

El Sr. SESMILO : No, senyor President, és que m'ha semblat entendre que deia «els Consells de Treball i d'Economia i Finances». Potser l'he redactada malament, volia dir «els Consellers»... No, perquè quedés clar, perquè no és el mateix el Consell de Treball que el Conseller de Treball.

El Sr. PRESIDENT : Bé, cal tornar a donar lectura al text? No? Aleshores, anem a sotmetre'l a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena transaccional ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Hi ha, ara, dues Disposicions finals, primera i segona, per a les quals no hi ha cap esmena. Hem de votar també el títol i l'exposició de motius.

Al títol jo voldria observar que hi ha unes errors o una error perquè una cosa és el títol amb negretes majúscules que hi ha al començament i l'altre és el títol que hi ha en el text ja, diguem-ne, proposat per a la seva discussió. El bo, diguem-ne, és el segon. El primer, que deia «Projecte de Llei de Creació» —això s'ha de suprimir— «de l'Institut de Promoció», això ha de ser «per a la Promoció i la Formació Cooperatives». Suposo que com que això no és més que per a una major correcció lingüística i precisió no hi ha cap dificultat.

Per tant, sembla bé de posar a votació conjuntament les Disposicions Finals primera i segona, l'Exposició de Motius i el Títol amb aquesta rectificació? Sembla adequat?

Bé, doncs, anem a fer aquesta votació.

Els qui estiguin a favor d'aquest conjunt, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt de textos, frases i exposició de motius ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, procedeix, doncs, de fer l'explicació de vot. Per a procedir a aquesta explicació de vot tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats. Bé, aquest Projecte de Llei, aquesta Llei que acabem d'aprovar creiem nosaltres que és important. La nostra participació va ser a través d'unes esmenes que es van presentar a l'article 7 del primitiu text proposat pel Govern i que corresponen a l'article 9 del text del Dictamen.

Van ser aquestes dues esmenes consensuades o acceptades ja en Ponència i en Comissió i també una altra esmena sobre una Disposició final segona que, segurament per error en redactar el Projecte de Llei havia estat inclosa com a Disposició final quan en realitat era clarament una Disposició transitòria, cosa que també ha quedat arranjat, ha quedat perfectament assumit en el text que hem acabat d'aprovar.

Bé, respecte de les esmenes que han presentat altres Grups parlamentaris, moltes de les quals, naturalment, també han estat transaccionades en Ponència, però de les que han arribat al Ple, voldria fer esment de la que ha presentat el Partit Socialista Unificat de Catalunya a l'article 3 i que nosaltres hem votat favorablement, perquè no podem comprendre com es pot pretendre que siguin òrgans de l'institut la Junta de Govern i, al mateix temps, el director, que és personal, i, molt menys podem comprendre-ho encara, i no podem comprendre com s'ha pogut aprovar d'aquesta manera, quan resulta que el mateix director en l'article 4 forma part del dit institut, és a dir, que és un òrgan, és un òrgan de l'institut i forma part aquest òrgan del primer òrgan que és la Junta de Govern. És quelcom incomprensible i, de tota manera, en fi, ha quedat aprovat així, però nosaltres volíem manifestar la nostra total disconformitat.

Respecte d'una esmena que ha estat presentada pel Grup Socialista a l'article 4, i segons la qual demanava que fossin vocals, que hi haguessin vocals en representació de les centrals sindicals presents en el Consell de Treball, és reprendre una mica un debat que hi va haver en la Llei de Pressupostos de l'any 85 quan es parlava de les subvencions a atorgar al Consell..., en fi, als Sindicats que formaven part del Consell de Treball.

Nosaltres ja estem d'acord amb aquest principi; el que suc-

ceeix és que no tots els sindicats estan en el Consell de Treball de la Generalitat. Aleshores, entenem que quan es fan les lleis han de ser vàlides per a tothom, per als sindicats importants i també per als minoritaris i, que si això no es compleix nosaltres no podem jugar, ni podem continuar aquest joc.

Respecte de la qüestió financera, ens va sorprendre molt que en el Projecte de Llei del Govern hi constés una partida de 8 milions de pessetes per finançar, doncs, l'inici de les tasques d'aquest Institut de Formació i Promoció Cooperativa. Sortosament, això ha estat arranjat per una esmena que ha estat consensuada, i acceptada una transaccional per tots els Grups, però, és clar, és una transaccional que tampoc diu res.

Suposem que, donada la importància que té aquest institut, les dotacions pressupostàries podran ser importants, si més no, encara que no sigui aquest any almenys en els pressupostos del 86, i així ho desitjaríem.

Bé, per a nosaltres és important aquesta Llei, perquè ens sembla que no hi pot haver un cooperativisme actiu i modern si no hi ha un institut de formació i promoció. És evident que moltes cooperatives no poden per si soles conformar-se com a tals, com a entitats que siguin escasses, si no tenen l'ajut d'un organisme públic que doni pautes d'actuació i que marqui les noves tendències que ha de tenir el cooperativisme. En aquest sentit és on nosaltres donem molta importància a la creació d'aquest institut. Però bo i dient això, també he de dir que em sorprèn molt que una Llei que va ser aprovada, la Llei 4/1983, que va ser aprovada el 24 de febrer del 83, i que deia que «la Generalitat, amb la participació del Consell Superior de la Cooperació, ha de crear un institut per a la promoció i la formació cooperatives», com diu en la mateixa introducció del Projecte de Llei, i que després reconeix que segons la Disposició transitòria vuitena de la Llei de Cooperatives, «dins d'un any a partir de l'entrada en vigor de la Llei, el Consell Executiu ha de crear i ha de posar en funcionament un institut per a la promoció i la formació cooperatives», han passat més de dos anys, fins ara no tenim el Projecte de Llei, i això, ens sembla que es podria haver previst amb anterioritat, quan s'havia aprovat la Llei, i haver presentat immediatament el corresponent Projecte de Llei, aquest Projecte de Llei, i haver pogut complir el que ja disposava l'articulat de la Llei de Cooperatives, que era el marc dins el qual s'havia de moure el Govern.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Ara tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. ESPASA : Sí, molt breument. Senyor President, en primer lloc per recordar, tot i saludant finalment que s'hagi acomplert, un retard en el Consell Executiu en complir la normativa que preveia la Llei de Cooperatives, com ens recordava el portaveu, senyor Alay. Això ja fa més d'un any que hauria hagut d'estar fet, n'han passat dos, finalment s'ha fet aquesta Llei de l'Institut de la Formació i Promoció del Cooperativisme.

En segon lloc, posar de manifest, com ja ha dit el portaveu de Convergència en aquesta Llei, que evidentment aquesta ha estat una Llei, jo diria consensuada, d'acord, però sobretot millorada, millorada pels Grups de l'oposició. I dic «millorada» sense cap mena de pudor, perquè aspectes tan importants com

la regulació de l'estructura de les competències de l'Institut, o del règim de presa d'acords del mateix institut, no figuraven en el Projecte de Llei que venia de l'Executiu. L'Executiu, que té tot el dispositiu de l'Administració, tot el suport legal de tota l'Administració, és capaç de presentar una Llei, en aquest Parlament, on no té previst el règim de presa d'acords de l'Institut i la mateixa estructura jurídica de l'Institut, que no s'ajustava a tota la normativa legal prèviament establerta per aquest Parlament. Amb el consens, i amb l'acord i amb l'ajut dels Grups de l'oposició, el Grup Socialista i el Grup del PSUC, això es va poder reintroduir i millorar com a esmena tècnica.

Ens felicitem també, suposo que juntament amb altres Grups, d'haver aconseguit una ampliació en les representacions a la Junta de Govern, i també voldria remarcar que, sense que figurés de la manera com una esmena del PSUC proposava, és a dir, incorporant aquí tot el tema important de les societats anònimes laborals, ja que això hauria invalidat jurídicament la Llei, sí que s'hi introdueix la preocupació política que aquest és un tema que configura el tema més ampli del que en podem dir sector social de l'economia, o economia social, el format per les cooperatives, el cooperativisme i les societats anònimes laborals, i que això en l'article 2, lletra d), s'ha introduït de forma parcial, perquè no es podia introduir —i per això nosaltres vam acceptar modificar i transaccionar la nostra esmena— directament al tema de les societats anònimes laborals. Però el fet que no s'hi hagi pogut introduir, no treu que nosaltres vulguem manifestar aquí que aquest és un tema de cabdal importància, el tema del sector social de l'economia, i que, d'una manera o d'una altra, l'hauem d'abordar. No era el lloc adequat, el més adequat, aquesta Llei, però és evident que al costat de tot el moviment cooperatiu, al costat de tot el que pot representar dins de l'economia el sector cooperatiu, hi haurem de contemplar, està ja existint com una realitat avui, tota la qüestió de les societats anònimes laborals, que tenen un altre règim jurídic, que tenen un altre tractament, però que en definitiva responen, en gran part, als mateixos problemes, als problemes d'una formació econòmica que té greus deficiències estructurals, i que una de les sortides, una de les possibles solucions —no l'única, ni la global, ni la solució definitiva—, és el de fomentar aquestes altres formes de producció econòmica, el que hem anomenat el sector social de l'economia.

Com és ben sabut, el PSUC proposa i es planteja com a alternativa estratègica de transformació i d'avançar cap a aquestes transformacions socials, una transformació en el marc d'una economia mixta, economia mixta liderada i estirada pel sector públic, en segon lloc pel sector social de l'economia, i, en un tercer lloc, pel sector privat de l'economia. Evidentment, aquest sabem perfectament que no és el plantejament global del Grup que dona suport al Govern, i d'aquí ve també la diferent concepció i la diferent importància que dona a aquests aspectes socials de l'economia, formació i promoció del cooperativisme —atenció a aquestes noves formes de producció econòmica com són les societats anònimes laborals—, solucions que responen en part al fracàs tant del conjunt de l'economia de possibles insuficiències o fracassos individuals des del sector empresarial.

Per totes aquestes raons, nosaltres també ens felicitem de l'aprovació d'aquesta Llei, tot i que voldríem no magnificar la

nostra satisfacció, en el sentit que és una llei operativa, una llei funcional, que dona sortida a un aspecte parcial, puntual i important, evidentment, però només a un aspecte de tots aquests problemes molt més amplis als quals jo he intentat referir-me.

El Sr. PRESIDENT : Prosseguint ara aquesta explicació de vot, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Curto, del Grup Popular.

El Sr. CURTO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, Honorable Conseller, amb molt de gust recullo i alabo les seves manifestacions cap als membres de la Ponència.

Un any de retard en la presentació del Projecte de Llei, quaranta esmenes a l'articulat, una esmena de devolució del text, i dos mesos aproximadament de treball entre Ponència i Comissió, és la història dels vuit articles que componen el Projecte de Llei de la Creació de l'Institut per a la Promoció i la Formació Cooperatives, de conformitat amb allò previst a la Disposició transitòria vuitena de la Llei de Cooperatives de Catalunya, que va ser aprovada per aquest Parlament el dia 24 de febrer de 1983. I a partir de quan en Comissió es desestima l'esmena de devolució que presenta el Grup Socialista, comença el treball en Ponència i, si bé és cert que, en un principi, Convergència i Unió aportava un criteri invariable quant a mantenir el text inicial, era evident que la incorporació d'esmenes dels Grups comunista, Socialista, Esquerra Republicana i Popular, podien millorar el redactat de la Llei i el contingut total d'aquesta, en els seus aspectes tècnic, jurídic i fins i tot polític.

Consegüentment, doncs, era necessari reconsiderar els criteris inicials a què abans m'he referit. I no és menys cert, senyores i senyors Diputats, que en aquest sentit Convergència i Unió ha estat generós en assumir les aportacions presentades i, per consegüent, em semblaria una descortesia per la meua part oblidar-me intencionadament, en aquest cas, de reconèixer que la raó natural i el sentit comú han prevalgut per damunt de la força dels vots. Sense cap reserva, doncs, reitero la bona predisposició que ha tingut el Grup majoritari, però sense cap reserva, també, manifesto des d'aquesta tribuna que una vegada més queda demostrat que la responsabilitat és principi que, sí i també, volem compartir la resta de Grups que estan o es denominen de l'oposició.

I quant al Projecte de Llei en si que acabem d'aprovar, amb un suport econòmic ajustat a l'exercici de l'any 85, amb uns recursos humans adequats a les necessitats derivades del seu contingut, amb un marc jurídic i tècnic que empara les qüestions fonamentals previstes a l'article segon i, sobretot, amb el suport dels Grups polítics que constituïm aquesta Cambra, l'Institut per la Promoció i la Formació Cooperativa pot i ha de complir el compromís que ha assumit o ha adquirit davant un col·lectiu tan important com és el moviment cooperativista per a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Ara correspon al Grup parlamentari del Partit Socialista de Catalunya, i en representació seva tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Guitart.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Molt Honorable senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, el nostre Grup va presentar en Comissió una esmena de devolució a aquest Projecte de Llei, el Projecte de Llei de l'Institut de Promoció i Formació Cooperatives, i la va presentar, aquesta

esmena de devolució, perquè partíem d'uns pressupòsits bàsicament diferents, teníem una visió bastant diferent del que havia de ser aquesta Llei, i vam defensar-la en Comissió i la vam perdre. I vostès ens podran preguntar per què no la mantenim avui aquí, aquesta esmena de devolució, si és que continuen vigents aquests motius. Senyores i senyors Diputats, com ja s'ha dit en dues o tres intervencions, aquesta Llei arriba al Parlament de Catalunya amb dos anys de retard respecte d'allò que manava la mateixa Llei de Cooperatives de Catalunya. El moviment cooperatiu se n'ha fet ressò, volia aquesta Llei, i un cop nosaltres hem perdut l'esmena de devolució en Comissió no l'hem mantingut aquí per no posar nous obstacles al fet que ràpidament, ja, poguéssim comptar amb aquest instrument.

Quina és la nostra actitud, quina és l'actitud del Grup Socialista, a partir d'aquest moment? Tractar de millorar l'actual Projecte de Llei, el que hem discutit en Comissió i avui hem aprovat, sobre la base de l'aportació d'una quantitat d'esmenes, la major part de les quals han estat acceptades gràcies a la flexibilitat de tots els Grups parlamentaris, en especial també el Grup de Convergència i Unió. Això no vol dir que un cop siguin acceptades aquestes esmenes els nostres motius de reserva hagin desaparegut. Nosaltres pensem, encara continuem pensant, que l'esquema fonamental del Projecte de Llei de Creació de l'Institut de Promoció i Formació Cooperativa havia de ser bàsicament diferent, i ho argumentaré d'una manera senzilla i curta, perquè entenguin el sentit del nostre vot.

Aquest Projecte de Llei, senyores i senyors Diputats, és de formació i promoció cooperativa. Doncs bé, aquesta Llei només tracta el 50% del seu títol, és a dir, no parla de promoció, més enllà de l'anunciat en un o altre article, no parla de cap mesura de promoció, quan aquest és un aspecte bàsic i important si és que entenem que el moviment cooperatiu és un moviment bàsicament d'empreses, a les quals ha de tractar com a tals. En segon lloc, ens trobem avui a Catalunya amb una proliferació de centres i d'institucions que es dediquen a la formació cooperativa. Aquesta Llei no preveu cap mitjà de coordinació de tots aquests centres o de totes aquestes institucions que actualment fan formació cooperativa, i, per tant, no tendeix a l'economia de recursos sinó, en tot cas, probablement, a la dispersió d'aquests.

Per altra banda, nosaltres voldríem dir que després de dos anys de retard d'aquest Projecte de Llei, tanmateix podíem esperar quelcom més, diguem-ne, quant a la seva filosofia, quant al seu redactat. Podíem esperar una mica més d'imaginació del Govern a l'hora de presentar aquest Projecte de Llei. Facin l'exercici, senyores i senyors Diputats, d'agafar el Decret de 20 de febrer de 1979, del Govern de la UCD, pel qual es creava l'Institut Nacional de Formació Cooperativa, l'INFOC, i veuran vostès que aquest Projecte de Llei de Catalunya, en els seus trets bàsics, és còpia, en alguns casos, literal. Nosaltres pensem que dels estudis i dictàmens i dels fons que se li assignen per poder-los fer, es podia esperar una mica més d'imaginació per a Catalunya que una còpia mal feta d'un Decret aprovat pel Govern de la UCD l'any 1979. Nosaltres entenem també que la realitat de Catalunya és prou específica com perquè s'hi incloguessin nous elements que aquí no hi són.

Un altre element crític, des del nostre punt de vista, és el

tema dels sindicats, s'han argumentat les raons per les quals els Grups que han votat en contra votaven en contra; nosaltres ens mantenim en la nostra posició, bàsicament per una raó, i és que a Europa no és cert que això no funcioni, és que a Europa el moviment cooperatiu està talment desenvolupat que té noves vies per ajuntar-se i col·laborar amb els sindicats i fer un treball de conjunt, com molt bé saben les senyores i els senyors Diputats.

I per altra banda potser és bo d'aclarir, perquè sovint es parla des d'aquesta tribuna del tema dels sindicats majoritaris. No confonguem el que diu l'Estatut dels Treballadors respecte del que són els sindicats representatius, els sindicats majoritaris als quals s'assigna un percentatge just de vots, de representació, amb el que és el tema de les subvencions, tema que va ser resolt pel Tribunal Suprem, però que en cap cas es pot confondre perquè estem parlant de coses radicalment diferents i és bo que des d'aquesta tribuna es parli amb rigor del que diu l'Estatut dels Treballadors respecte del paper i la representació dels sindicats.

Finalment, senyores i senyors Diputats la nostra discrepància venia pel tema del finançament, es dotava aquest projecte de llei amb 8 milions de pessetes, vostès entendran ràpidament que amb 8 milions de pessetes es paga únicament l'estructura d'aquest institut, amb la qual cosa les funcions no es poden fer, o simplement són les mateixes funcions que ja es feien des d'ara, des de la Direcció General de la Cooperació, però més cares, més cares perquè s'ha de mantenir una estructura, que és aquesta estructura que avui hem aprovat. Per tant, diem, la nostra filosofia és radicalment diferent, hem aprovat aquesta Llei, la defensarem, exigirem que es posin en funcionament, però, de tota manera, volem deixar clar que noves majories d'aquesta Cambra puguin modificar aquesta Llei avui aprovada amb una dimensió més progressista i més eficaç.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : I ara, finalment, per explicar el vot del Grup parlamentari de Convergència i Unió tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Parera.

El Sr. PARERA : Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem avui, després de l'aprovació, que jo diria que és fruit de tot un desplegament que va començar amb la Llei de Cooperatives, la Llei 4/1983, que representa una voluntat de l'Executiu en la passada legislatura i en aquesta present en defensa del món cooperatiu. I hi ha, a la vegada —i això, doncs, ho puc fer i ho faig amb coneixement de causa—, des de la primera iniciativa legislativa en matèria cooperativa hi ha hagut una voluntat oberta de recollir tot allò que podia millorar, tot allò que podia comportar un consens dintre del món cooperatiu, perquè el món cooperatiu és molt ample i aquesta generositat creiem que va a favor d'aquest ampli sector, d'aquest món cooperatiu en reforçar-lo amb aquesta posició que representa el fet de poder aprovar unes lleis per la majoria de representants d'aquest Parlament.

És per això que no comprenc algunes veus de crítica quan es diuen de retards, quan es diuen de còpies mal fetes. Això no és veritat, un institut no pot variar molt del de la UCD que vostè anomenava de l'any 79, com la majoria que hi ha en els països de la comunitat europea —de què últimament ens omplim la boca de parlar-ne— varien poquíssim. I, llavors jo també li podria dir, en aquest cas, que alguns dels articles que litera-

ment es retransmeten a través de l'esmena a la totalitat, també, en part, són una còpia quasi literal del Projecte de Llei presentat pel Govern. L'important crec que és que a partir d'avui tenim aquest fruit que és ja l'Institut de Promoció i Formació Cooperativa, aprovat amb una voluntat per l'Executiu i dels Grups que donen suport al Govern que es pugui tirar endavant a partir d'ara mateix. Jo crec que els objectius ens vénen fixats en l'article 2 d'aquesta Llei, que especifica les seves funcions, que són àmplies: estudiar, difondre, defensa, organitzar cursos, taules, conferències, formació de tècnics per a la gestió i la formació d'empreses cooperatives que en el futur tenen un repte important per poder competir amb la resta de societats que no són cooperatives. És per això que aquest institut ve en un bon moment, en un moment que la societat en si necessita que a través d'aquest institut es pugui reforçar la presència i l'actualització del conjunt del món cooperatiu.

Els òrgans també ens vénen fixats a l'article 3, on la composició de la junta ha pogut ser ampliada a través de les esmenes, la figura del director, que nosaltres no la veiem limitada a un rebaix que, a través de les propostes de les esmenes, venia a deixar-la com la figura d'un secretari que, a la vegada també, ja el preveu l'article, o sigui, dintre de l'articulat de la Llei. I és, per tant, que nosaltres donem una importància a la figura del director com a persona que s'hi dediqui amb profunditat i que ha de ser, en part, el motor de l'impuls. La composició de la junta també s'ha estat generós en poder ampliar la seva representativitat. També es concreten les funcions de la Junta de Govern, s'assegura el seu funcionament exigint un mínim de reunions, es permet la divisió perifèrica a l'hora d'actuar per millorar a favor d'una eficàcia territorialitzada si convé en defensa, doncs, d'aquelles coses que en el moviment cooperatiu poden ésser necessaris en un o en un altre lloc per fer-les més efectives i també hi ha un compromís econòmic de posar-ho en funcionament a partir d'ara.

És per tot això que crec que el nostre Grup, i tal com s'han manifestat els Grups d'aquesta Cambra, ens congratulem de l'aprovació d'aquesta Llei, que ve a resumir aquest conjunt de tasques legislatives que va començar amb la Llei de Cooperatives, que es va tirar endavant amb la creació del Consell Superior de Cooperatives, que el desembre de l'any passat es va concretar també amb la Llei de Seccions de Crèdit i de Caixes Rurals i que ara s'arrodoneix a través d'aquest institut que acabem d'aprovar.

Per tot això crec que són unes eines bàsiques que amb la voluntat de l'Executiu i amb el suport que crec que des del conjunt de món cooperatiu, que és un moviment que, tot i que té problemes, té il·lusions de cara al futur, podem fer una bona tasca a la societat.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies senyors Diputats.

**Presa en consideració de la Proposició de Llei
a presentar davant la Mesa del Congrés dels Diputats
sobre el Sistema de Provisió de Places
i Nomenament dels Funcionaris Locals amb Habilitació
de Caràcter Nacional**

El Sr. PRESIDENT: Bé, hem acabat amb això, aquest punt de l'ordre del dia i passem al següent, que és la presa en consideració de la Proposició de Llei a presentar davant

la Mesa del Congrés dels Diputats sobre els «sistemas de provisión de plazas y nombramientos de los funcionarios locales con habilitación de carácter nacional», presentat pel Grup parlamentari de Convergència i Unió. D'acord amb els articles 105 i 133 del Reglament hem de passar directament al debat. Hi ha un torn a favor que suposo que el farà el Grup que ha presentat la Proposició i la possibilitat d'un torn en contra, tots dos amb un temps límit de quinze minuts. Tinc el gust, doncs, de donar la paraula al senyor Martí. L'Illustre Diputat senyor Martí té la paraula.

El Sr. MARTÍ: Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, en nom del Grup de Convergència i Unió em plau presentar al Ple del Parlament per tal que sigui presa en consideració la Proposició de Llei sobre «los sistemas de provisión de plazas y nombramiento de los funcionarios locales con habilitación de carácter nacional.» D'acord —com ha dit molt bé el President de la Cambra— amb el que preveu l'article 34 de l'Estatut de Catalunya, i seguint el procediment establert pel Reglament del Parlament en els articles 133 i 105 haurà de substanciar-se, si s'escau, davant la Mesa del Congrés dels Diputats.

La present Proposició de Llei a través del seu articulat permet que les corporacions locals puguin nomenar mitjançant la convocatòria anual de concurs, les places vacants dels funcionaris locals amb habilitació de caràcter nacional, és a dir, els secretaris, els interventors i els dipositaris, així com també preveu que les corporacions locals puguin seleccionar-los d'acord amb la valoració que amb l'article segon d'aquesta Proposició de Llei preveu i permet a una major qualificació, un tant més rellevant per les Comunitats Autònomes que tinguin competències atribuïdes en matèria de règim local i en matèria de la funció pública, i consegüentment, també, permet que les corporacions locals puguin exercir les facultats disciplinàries que facin referència als esmentats funcionaris.

Certament, a ningú pot escapar la importància i transcendència d'aquesta Proposició de Llei que preveu adaptar la normativa avui ja vigent a allò que ha estat tradicionalment reconegut en el nostre dret positiu històric des de 1812 i que, a més a més, avui, és un sentiment reivindicatiu de tots i cada un dels nostres ajuntaments i que jo considero, sens dubte, que és un sentiment compartit per tots i cada un dels Diputats d'aquesta Cambra.

Si hi ha quelcom que es podria posar en dubte és l'oportunitat o no de la presentació d'aquesta Proposició de Llei. Convergència i Unió, des de la fidelitat a aquest sentiment que creiem unànime de la Cambra i manifestat fins i tot pel President de l'Associació Catalana de Municipis i pel President de la Federació Catalana de Municipis ha entès que no sols és oportú, sinó totalment necessari que un cop analitzats els debats realitzats sobre la Llei reguladora de les bases de règim local el dia 27 de febrer en el Ple del Senat i el 12 de març últim en el Ple del Congrés de Diputats sigui el Parlament català qui prengui la iniciativa legislativa per tal de donar sentit d'Estat a una Llei que, en lloc de completar un model de règim d'administració local, sols fomenta la insolidaritat a partir del greuge comparatiu.

En el moment que en el Senat és aprovada la disposició addicional segona de l'esmentada Llei de Règim Local, per la qual la selecció i nomenament de secretaris, interventors i dipositaris passa a ser competència de les institucions del País Basc

amb exclusió de les altres Comunitats Autònomes que pels seus Estatuts podrien també atribuïdes aquestes funcions, es produeix un fet d'excepcional importància en la tramitació de la mateixa Llei i de gran transcendència en l'aplicació d'una Llei que avui ja tenim vigent. Perquè, en primer lloc, es canvia totalment la doctrina jurídica que, des de la representació pel Govern a les Corts, havia mantingut l'esperit d'aquesta Llei i, en segon lloc, perquè crea un greuge comparatiu, com deia abans, entre una Comunitat Autònoma i la resta de Comunitats Autònomes.

Que es canvia la doctrina jurídica ve demostrat per les paraules que el passat 16 de novembre el mateix Ministre d'Administració Territorial, segons consta en el diari de sessions del Congrés de Diputats, contestant el portaveu del Grup Nacionalista Basc i fent referència al tema dels funcionaris locals amb habilitació nacional, deia, concretament —i no és una extracció del text que el desvirtua, sinó que senzillament és la síntesi del que es deia— : «no podemos ir al derecho histórico para fundar esta pretensión, no podemos hacer una consideración de la oportunidad y podemos discutir, pero en absoluto hacer una referencia a los derechos históricos». En menys de quatre mesos allò que en base era jurídicament innegociable de la Llei passa a ser fonament per establir l'excepcionalitat en el reconeixement d'unes competències per a la Comunitat Autònoma Basca, i no hi estem en contra, d'aquest canvi de doctrina, el que volem és analitzar el perquè i en què es fonamenta aquest canvi de doctrina per tal de veure si és extensiu o no a aquest camp.

Quins són aquests drets històrics? Ho diré amb les paraules amb què ho fonamentava també en el Congrés dels Diputats el portaveu del Grup Nacionalista Basc, deia que : «Aquests drets històrics no són altres que els reconeguts a nivell d'Estat per : la Constitució de 1812, el Decret de 13 de brer de 1823, per la Llei de 14 de juliol de 1840, per la Llei de 8 de gener de 1845, per la Llei de 1856, per la Llei del 25 de setembre de 1863, per la Llei Municipal de 1870, per la Llei de 16 de desembre de 1876, per la Llei provincial de 1922, per l'Estatut Municipal de 1924 i la Constitució de 1935», i afegia : «així com també és reconegut com a dret històric, a nivell de Catalunya, la Llei Municipal de 1934.»

No es pot, per tant, invocar els drets històrics com un fet restrictiu, quan han estat vigents en tot l'àmbit de l'Estat, i així marginar aquelles Comunitats Autònomes que vulguin exercir els seus drets, tradicionalment reconeguts, per seleccionar i nomenar els funcionaris locals amb habilitació de caràcter nacional.

Senyores i senyors Diputats, jo vull remarcar que aquesta iniciativa legislativa que avui substanciem davant del Ple va més enllà dels interessos polítics d'un Grup parlamentari determinat, ja que obre la possibilitat, en el cas que sigui acceptada la seva tramitació i que, posteriorment, sigui aprovada pel Ple d'aquesta Cambra, que un greuge comparatiu, que té l'excepcionalitat d'una disposició addicional, sigui transformat amb una norma general d'aplicació per a tot l'Estat. Pensem que des de 1812, sols a través de la legislació de la dictadura del general Franco, ha estat arrabassat als nostres ajuntaments el dret de seleccionar i nomenar els nostres funcionaris locals d'habilitació nacional.

Seria paradoxal que, un cop restablerta la democràcia al

nostre Estat, fos l'actual Govern qui perpetués aquesta situació, amb l'agreujant d'un greuge comparatiu. Avui, tot i respectar el marc constitucional que ens ve donat per l'article 149.1.18, entenem que, a través d'aquesta Proposició de Llei, i sense que això sigui obstacle per a qualsevol altra iniciativa parlamentària paral·lela, poguéssim recuperar per a tots els ajuntaments aquells drets que tradicionalment han estat garantits pel dret positiu històric, i que tots nosaltres, tantes vegades, hem demanat.

D'acord amb aquesta exigència, senyores i senyors Diputats, em permeto demanar el seu vot afirmatiu a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun Illustre membre de la Cambra vol fer alguna exposició en contra?

Bé, no essent així, saben ja els Grups que ara poden manifestar la seva posició en torns de deu minuts, començant pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i, en funció d'això, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Torres.

El Sr. TORRES : Honorable President, senyores i senyors Diputats, vagi per endavant el nostre prejudici totalment favorable a la presa en consideració de la proposta de Proposició de Llei que acaba de defensar el portaveu de Convergència i Unió. Com podríem estar en desacord amb una proposta que tendeix a respectar una llarga tradició catalana i espanyola de reconeixement a les corporacions locals del dret de seleccionar i nomenar els secretaris, interventors i dipositaris? Estem d'acord, de tota evidència, amb aquest principi, amb les seves línies generals, amb la curta normativa articulada de la proposta. Podem tenir alguna lleugera discrepància en algun punt particular, però això es pot corregir molt fàcilment per la via normal de presentació d'esmenes. Tant l'atribució als plens de les corporacions de la facultat de proveir les vacants que es produeixin com el funcionament dels tribunals seleccionadors mereix el nostre beneplàcit.

En definitiva, es respecta el que ja va establir la Generalitat republicana per mitjà de la Llei municipal que va aprovar aquest Parlament.

Votarem, doncs, sense cap reserva mental a favor de la presa en consideració. I ho farem amb profunda convicció, car es dona el fet que el nostre Grup parlamentari, conjuntament amb el del Partit Socialista Unificat de Catalunya, ja ha iniciat el procediment reglamentari per impugnar alguns articles de la Llei de Règim de Bases Locals, aprovada suara per les Corts espanyoles, amb la petició d'un Dictamen al Consell Consultiu de la Generalitat. Si aquest Dictamen ens dona peu a un recurs d'inconstitucionalitat, aquest serà presentat dins els terminis reglamentaris. Però no ens fem excessives il·lusions. Sabem que la tasca dels nostres representants a les Corts serà difícil; serà difícil perquè serà molt difícil convèncer els nostres interlocutors del Congrés i del Govern de l'Estat espanyol. Ara bé, les possibilitats d'acceptació serien molt superiors si la utilització que estem fent de les possibilitats que ens ofereix la Constitució fossin recolzades per tots els Grups parlamentaris catalans, sense excepció. D'aquesta manera, demostrariem de manera fefaent la voluntat del poble català de fer respectar les competències que li confereixen les seves tradicions històriques i legislatives i la seva voluntat de respectar els drets de les

nostres corporacions. Bé està que es parli d'autonomia municipal, d'independència dels municipis, de poders locals, de cèl·lules de la democràcia, però encara serà millor si a l'hora de la veritat —i aquesta és una de les hores de la veritat— sabem demostrar amb fets, i no solament amb paraules, que desitgem que aquests principis es converteixin en realitat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Pertoca ara, doncs, de parlar al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i per això dono la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Gràcies, senyor President. Senyores Diputades i senyors Diputats, ens trobem amb una presa en consideració que, com vostès ja saben, el Grup parlamentari del PSUC sempre ha estat favorable a les votacions de les preses en consideració per tal d'impulsar la iniciativa legislativa des d'aquesta Cambra, malgrat que això contrasti amb l'actitud del Govern —que ja en la primera legislatura i en la segona legislatura ens té acostumats, en les preses en consideració, a dir-nos molt sovint que hi estan d'acord, però que no ens ho poden votar perquè ja faran el seu projecte—, però ens trobem amb una estranya presa en consideració. Imaginin vostès quin text ens planteja el Grup de la majoria per ser dut a les Corts generals de Madrid. Un text que nosaltres preguntem si és producte d'una rebequeria o és producte de la voluntat de crear una cortina de fum sobre una fallada garrafal que han tingut, com a Minoria catalana i com a Govern de Convergència i Unió —com a Govern de Catalunya, per desgràcia—, en les negociacions de la Llei de Règim Local. I dic «per desgràcia» en aquest tema concret, no perquè posi en dubte de cap manera la legitimitat institucional del Govern de Convergència i Unió. Jo diria que no és ni rebequeria ni cortina de fum; és una incongruència gran la que cometem avui portant aquesta Proposició de Llei. Nosaltres distingirem que en una presa en consideració no s'ha d'entrar en l'articulat de la Proposició —que per a això ja tindrem temps per esmenar—, s'ha d'entrar en el fons del tema i en la iniciativa. Per què la trobem estranya i per què la trobem incongruent? Fixin-se vostès qui la proposa : la proposa el Grup de Convergència i Unió, per dur-la al Congrés de Diputats —perfectament possible en el marc estatutari—; però aquí hi ha dos parlaments, Corts Generals i Parlament de Catalunya, tres protagonistes : Minoria Catalana, que és un Grup parlamentari al Congrés, i que va tenir mesos i mesos de possible intervenció sobre la Llei de Règim Local; Govern de Convergència i Unió, que, segons sabem públicament pels mitjans de comunicació, i segons s'expressa des de tribunes parlamentàries, estava pactant aquesta Llei, i ara, Grup parlamentari de Convergència i Unió, en darrer terme. Tres protagonistes per a dos àmbits parlamentaris. I, entremig, senyores Diputades i senyors Diputats, un pacte que nosaltres encara desconeixem, malgrat que hem demanat molts dies des d'aquesta tribuna que s'expliqui al Parlament de Catalunya què pactava el Govern de Convergència i Unió en aquest tema —com en d'altres—, un pacte que només podem anar seguint pel diari de sessions de les Corts Generals i per referència als mitjans de comunicació.

La Llei de Règim Local, senyor Martí, que vostès en parlen vergonyosament només a la disposició final de la seva Proposició de Llei, que diu : «i si de cas, caldrà modificar-la i fondre-

la, etcètera», té molts temes polèmics, alguns de dubtosa constitucionalitat, i, sobretot, una inspiració i una configuració que ve de pactes autonòmics que la travessa de dalt a baix, i així ja tindrem ocasió d'analitzar-ho quan parlem d'un possible recurs. Però vostès l'havien pactat de dalt a baix, senyor Martí. Vostès, al Congrés de Diputats, Minoria Catalana, si més no, la va votar. No sé si la va pactar —això de «pactar» ho han dit alguns diaris de sessions—, i la va votar de dalt a baix, perquè, a més, saben vostès que tenia votacions corresponents de globalitat a temes importants com per pronunciar-se, i vostès li van donar el seu vot. Comencem per aquí. Bé, no em faci senyals que no : vostès —Minoria Catalana, per ser més precisos—, i suposo que seguint un acord del Govern de Convergència i Unió amb el Govern del PSOE.

Vostès sols protesten pels secretaris municipals? Hi ha altres temes : bases, concepte de bases, reglamentisme, tutela... Bé, vostè, senyor Martí, i la seva Proposició de Llei, diu en el preàmbul, en el seu preàmbul, l'exposició de motius, diu : «per seguir la nostra tradició municipalista», primer hauríem de parlar de quina tradició, i, segona, aquella tradició té molts més elements que no estan a la Llei de Bases de Règim Local, i no se'n queixen vostès.

Nosaltres, en aquesta qüestió, crec que hem d'analitzar què va succeir a les Corts Generals —perquè no es tracta de fer iniciatives sobre un tema *ex novo*; és un tema que ja ha passat per les dues Cambres—, què va succeir, i hem d'analitzar també la possibilitat de plantejar un recurs d'inconstitucionalitat sobre aquesta qüestió.

Senyors de Convergència i Unió, per què no van presentar una esmena al Congrés de Diputats amb el text d'aquesta Proposició de Llei? Poden respondre aquesta pregunta tan senzilla? Per què vostès no van presentar això mateix al seu dia, en el termini d'esmenes, al Congrés de Diputats? Perquè seria el més senzill, i ara tindríem més raons fins i tot, si els ho haguessin rebutjat, com ens van rebutjar textos alternatius a altres Grup parlamentaris, que anaven en un sentit autonomista pel que fa a la funció pública en règim local, tindríem més raons per argumentar l'altra iniciativa legislativa. Però allà callaven, van pactar —sembla ser—, van votar —això, no sembla ser; va ser—, i no van presentar cap esmena a aquesta qüestió.

A mi ara m'agradaria fer el recorregut per les Corts Generals —el tinc tot aquí—, però, evidentment, esgotaria el temps i esgotaria la paciència de tots vostès. En resum, en el Congrés de Diputats cap esmena del tema, sols es queixen per boca del senyor Llibert Cuatrecasas, de Minoria Catalana, que no es té en compte prou el paper de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya com es podria tenir en compte si el relacionés amb la Llei de Funció Pública. En parlarem després.

En el Senat s'exclamen —vostè mateix, i amb uns arguments dels quals jo participo, si els haguessin tret molt abans—, s'exclamen davant del fet que no es reconegui determinada capacitat a l'autonomia de Catalunya, i anuncien un recurs d'inconstitucionalitat contra aquest tema. I en el Congrés dels Diputats —i aquí sí que no m'estalvio de llegir-ho—, per boca —imagino que ara no em farà senyals, senyor Martí— d'algú tan representatiu de vostès, com el senyor Miquel Roca i Junyent, diu : «Nuestro Grupo manifestó en su día su conformidad básica con el texto». «Su conformidad básica» : jo,

això, només ho vull llegir en un sol sentit. Aleshores, vostès tenen dues constants en tot l'itinerari per les Corts Generals —que no vaig a detallar, per manca de temps. Dues constants : acord bàsic, malgrat que van dient que hi poden haver altres interpretacions del règim local, i, quan surt l'addicional que beneficia els bascos, recurs d'inconstitucionalitat. Una cosa, jo els la vull recordar : Convergència i Unió, o Minoria Catalana, té dos camins per fer un recurs d'inconstitucionalitat, sense comptar amb les signatures d'altres Diputats d'altres Grups parlamentaris del Congrés o del Senat. O bé impulsar el Govern de Convergència i Unió perquè faci el recurs, o bé impulsar aquest Parlament, i per majoria absoluta aconseguir, segur, per matemàtiques parlamentàries, que sigui aquest Parlament que faci el recurs. Vostès, l'única cosa que anuncien —i aquí permeti'm que li faci una petita rectificació— és el recurs; no anuncien que faran aquesta Proposició de Llei; anuncien el recurs. Però això és lletra petita.

Possible recurs, contra què? Perquè si hem de votar la Proposició, què passa amb el recurs? La resta, no la toquem? Només anem a recórrer el tema de Secretaris municipals? Bé, contra quina doctrina jurídica? A mi és que em feien ja els ulls pampallugues quan em parlen del senyor Ministre de Organización Territorial com a doctrina jurídica. Que jo sàpiga, l'opinió d'un Ministre des d'una tribuna parlamentària no és doctrina jurídica. D'un Ministre tan criticat per vostès, que l'han deixat de volta i mitja molt sovint, i ara resulta que fa doctrina jurídica. Digui'm que canvia la seva posició política, i que la canvia a favor d'un determinat Grup parlamentari i d'una Comunitat Autònoma, i en detriment d'una altra. Si un cas, la canvia per raons polítiques, pactes de legislatura, etcètera.

Vostès ara diuen que el millor camí és la iniciativa. Bé, a nosaltres ens agradaria analitzar també la iniciativa —tindrem temps de fer-ho amb esmenes—, el seu contingut, com en alguns articles d'aquesta iniciativa copia literalment la Disposició addicional que han aconseguit els bascos en la Llei de Bases de Règim Local. La copien literalment, i, si ho vol, podem contrastar-ho punt per punt.

Senyors de Convergència i Unió, nosaltres veiem en l'addicional dels bascos molt més, que vostès la recullen, perquè si anem per aquí, si anem pel greuge comparatiu, anem-hi de debò. Ara ells van més amunt en altres temes, per què no els plantejem? És una cosa que encara tampoc comprenem. O és que és impossible tocar-ho per altres raons polítiques? Repeteixo : il·legeixi's vostè —que la coneix millor que jo segurament—, i vostès tots plegats, la Disposició addicional, que resulta que ve a ser la que beneficia els bascos, i veurà que la lletra, en altres temes més importants que els Secretaris municipals, va molt més lluny. Per què no ho posem, també? Em dirà vostè : «tindrà temps de fer-ho via esmenes», evidentment, ja ho contemplarem.

Quins són els temes de fons? Els temes de fons són el Règim Local i —no ho amaguem— la Llei de Funció Pública. Una Llei de Funció Pública que també va passar pel Congrés i pel Senat, pactada i votada conjuntament pel Grup del PSOE i per Minoria Catalana o els Senadors de Catalunya al Senat. Una Llei de Funció Pública que, com diu el mateix senyor Cuatrecasas, en el Congrés de Diputats, ja condiciona la funció pública local, per tant, ja condiciona aquest tema. Recordem-ho tot, perquè és que, si no, no tenim el marc per poder-nos decidir re-

specte a això.

Nosaltres els volíem fer una reflexió sobre el tema local, deixant de banda el tema de la funció pública i sobre el tema de Secretaris municipals, deixant de banda altres temes de la Llei de Règim Local, de què ja tindrem ocasió de parlar, com són Diputacions, com són comarques, preteses conquestes en aquesta Llei.

Des d'una perspectiva de Govern de Catalunya, tenint en compte que som parlamentaris i que algun dia —molt aviat— haurem de legislar sobre el Govern local nosaltres, i haurem de legislar-hi en el marc del que s'ha anat aprovant a les Corts generals. De debò : creuen que només cal retocar això a la Llei de Bases del Règim Local? Estan satisfets de tot aquest procés, amb totes aquestes falles que hem estat analitzant, i que podem analitzar? Vostès creuen que això és el possibilisme, allò de dir : «Bé, no queda altre remei, anava de camí, i el possibilisme surt amb la rebequeria de presentar la qüestió»? Vostès accepten que la resta de la Llei tingui una concepció de bases i de reglamentisme que s'adiu molt poc amb la tradició municipalista i autonomista de Catalunya?

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Il·lustre orador que tingui en compte que el seu temps ja s'ha escolat.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, acabo en un minut. Senyors de Convergència i Unió : Nosaltres, una vegada més, els diem que no pot ser sotmetre la defensa de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya a una dutxa escocesa, ara sí, ara no, i dependrà de com s'estigui pactant, no sabem el què, però sobre temes que ens afecten com a legisladors, com és el Règim local amb el Govern de Madrid.

Nosaltres, que, ho repeteixo, com he dit al principi, votarem favorablement la presa en consideració, com ha estat la tradició del Grup parlamentari, considerem que, més que una actitud de Govern de Catalunya, i més que una actitud —com ens deia abans l'orador que presentava la Proposició— que servirà per a tothom, se'ns presenta una Proposició que és una altra forma de plorar, perquè hem aconseguit menys que els bascos. Com vam dir nosaltres amb una expressió molt gràfica, *chapeau* per als que van negociar l'addicional, els bascos, que van utilitzar una tècnica que vostès havien utilitzat de vegades en les Corts generals, com en l'Estatuto de Centros Docentes —addicional «x»—; això pel que fa a Catalunya : o ara això o ara l'altre. *Chapeau* per a ells, que van anar amb el llistó bastant més amunt. Dissortadament, el Govern de Catalunya i la Minoria que li dona suport en la seva correspondència a Madrid no va saber arribar a aquestes alçades.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara al Grup Popular de manifestar la seva posició, i per fer-ho tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Fernández.

El Sr. FERNÁNDEZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, estem davant d'un debat per decidir la presa o no en consideració de la Proposició de Llei que ha presentat el Grup parlamentari de Convergència i Unió per presentar, com tots sabem, davant la Mesa del Congrés de Diputats, relativa a «la provisión de plazas y nombramiento de funcionarios locales con habilitación nacional».

Freqüentment, des d'aquesta tribuna i en debats en Comissió, s'ha parlat i s'han fet referències a les relacions i a les possibles contradiccions en relació amb aquestes relacions d'actuaci-

ons dels Grups parlamentaris d'aquest Parlament, els seus homònims en altres Parlaments o en les Corts Generals a nivell de Congrés i Senat, fins i tot Parlaments autonòmics i els Governos corresponents, i, molt sovint, s'ha dit que per defensar-se d'aquestes acusacions hi ha una absoluta autonomia, si més no independència, entre l'actuació dels Grups parlamentaris i dels respectius Governos als diferents nivells territorials.

Bé, jo haig de dir que en aquest cas, portar aquí, en aquest debat, la història de la tramitació parlamentària de la Llei de Règim Local en el Congrés dels Diputats i al Senat és indispensable. Ja ho ha fet molt exhaustivament el Diputat senyor Ribó abans que jo, i és que, realment, aquesta referència —hi insisteixo— és absolutament necessària per comprendre una mica la iniciativa parlamentària que en aquests moments estem debatent. I haig de dir que com a espectadors molt interessats, però en definitiva espectadors, realment resulta com a mínim divertidíssim pensar les argumentacions que es poden donar per justificar aquesta actuació.

Perquè és evident, és evident, que la Minoria Catalana en el Congrés dels Diputats va votar a favor de la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local. Aquí s'ha dit avui, i segurament és cert, que tots i cadascun dels ajuntaments de Catalunya estan a favor d'aquesta reivindicació, del que es planteja en la Proposició de Llei que estem estudiant en aquests moments. El que no entenem és que, si Convergència i Unió tenia constància i tenia consciència de l'existència d'aquesta reivindicació unànime fa uns mesos, hagués pactat i hagués votat la Llei de Règim Local a Madrid.

I resulta que no s'enfada fins al moment que en el Senat, en virtut d'una Disposició addicional segona, es dona aquesta competència als bascos, i en funció d'això es planteja un recurs de greuge comparatiu, que en tot cas s'ha de matisar amb altres argumentacions. Hem de tenir en compte que en un text molt important, i que segurament vostès sabran quin és, es diu que si a tu et donen el que mútuament i lliurement havies convingut amb un altre, no tens dret a queixar-te del que donen a un tercer. I la veritat és que a la Minoria Catalana i, per tant, hem d'entendre políticament a Convergència i Unió i a l'actual Govern de Catalunya, li havien donat en el Congrés dels Diputats el que havia demanat, segurament volia més, però el que havien pactat li havien donat. I, després, quan donen als bascos una altra competència, aleshores, ve el dret a presentar un recurs de greuge comparatiu.

No m'estranya que no es presenti recurs d'inconstitucionalitat en relació amb aquest tema, perquè, si en aquests moments els nacionalistes bascos estan enfadats amb vostès —i ho compremem i ho entenem perfectament, perquè tenen motiu—, no vull pensar el que seria si el Tribunal Constitucional fallés en el sentit de treure la competència que li han reconegut en el Senat. Aleshores ja el tema seria més que complicat, i, per tant, entenc perfectament aquesta iniciativa perquè, després, quan vingui el Dictamen del Consell Consultiu, vostès no hagin d'interposar recurs d'inconstitucionalitat. Això ho entenem tots, però, hi insisteixo, en aquests moments vostès estan actuant de reraguarda del Grup de Minoria Catalana i de Catalunya al Senat, perquè segurament ni el senyor Roca com a Portaveu de Minoria Catalana, ni potser el Govern de Catalunya va negociar adequadament amb el Grup parlamentari Socialista a Madrid, ni amb el Govern de Madrid. I, segurament,

els socialistes han tingut —una vegada més— poca sensibilitat autonòmica en no donar aquesta competència, però —hi insisteixo— vostès no han negociat, i paradoxalment resulta que han negociat millor els bascos, que tenen una tradició de pacte molt inferior a la que tenen els catalans. I això nosaltres ho lamentem, lamentem que no s'hagi negociat bé a Madrid, ni per part de vostès ni per part dels socialistes, perquè ara estem pagant nosaltres aquest pecat.

En qualsevol cas, jo vull dir una cosa, recordar-la perquè és important. El Grup parlamentari Popular en el Senat va ser el que va propiciar, signant l'esmena transaccional corresponent, que els bascos tinguessin reconeguda aquesta competència en la Disposició addicional segona, perquè ja saben vostès que el Reglament del Senat exigeix la firma de tres Grups parlamentaris; hi havia el dels bascos, el Grup Socialista i nosaltres vam firmar. Però aquesta firma no anava en contra de ningú. Anava a favor de reconèixer aquesta competència als bascos, i nosaltres, el Grup parlamentari Popular, en el Senat —hi ha testimonis de Senadors aquí, en aquesta Cambra, que ho poden ratificar— estàvem disposats a signar també una esmena en el mateix sentit, per reconèixer a Catalunya la mateixa competència que en la Disposició addicional segona s'havia donat als bascos. Per tant, nosaltres vam votar a favor de donar aquesta competència als bascos, i estàvem disposats a reconèixer-la també per a Catalunya, als ajuntaments de Catalunya. I en coherència amb aquesta actitud nosaltres votarem avui a favor de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, sens perjudici que més endavant, durant la corresponent tramitació parlamentària, esmenarem l'articulat concret d'aquesta Proposició de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara el Grup parlamentari del Partit Socialista d'intervenir, i per fer-ho tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET : Senyor President, senyores i senyors Diputats, davant d'aquesta Proposició de Llei presentada pel Grup de Convergència —i crec que fent-ho així s'obre una nova via en el sentit que no és el Govern, sinó que és l'autorització del Grup en el Parlament de Catalunya—, nosaltres voldríem fer les següents puntualitzacions, perquè em sembla que és important situar el debat en el seu lloc exacte.

En primer lloc, ens trobem davant d'una llei que, com totes elles —les complexes—, no és mai satisfactòria per a ningú. Hi ha hagut molts homes i dones de Catalunya que han dit que era una Llei dolenta, que era la Llei millor dins de les possibles perquè, òbviament, és una Llei complexa, la Llei de Bases. És una Llei que surt després d'un gran pacte polític, amb moltes direccions, en què no deixa de ser una petita Llei *collage* —si em permeten l'expressió— d'un conjunt de reivindicacions canalitzades des de diversos indrets. A mi em sembla que això és una consideració important i significativa, si volem estudiar aquest tema de la forma amb què convindria fer-ho.

Aquestes impressions han sortit de l'espai socialista. Homes i dones importants, batlles, han fet aquesta impressió, perquè lògicament tothom, en una negociació complexa, queda frustrat, perquè voldrien més aspectes que la Llei contingui que no conté.

Però aquí el que se'ns ofereix és, a dos mesos de l'aprovació de la Llei de Bases una via per la qual el Parlament de Catalu-

nya insti a una Proposició de Llei el Congrés de Diputats. És a dir, dos mesos després d'una Llei de Bases que ha portat una negociació complexa que ha durat mesos i mesos de difícils negociacions, el Parlament de Catalunya s'obre la possibilitat d'anar al Congrés de Diputats a presentar unes rectificacions puntuals. Em sembla que ens trobem davant d'aquest fet. No es tracta de fer un recull del que podria ser la suma de frustracions; no es tracta de fer un treball al més unitari possible dins d'aquest camp, sinó que es tracta d'agafar un dels aspectes que ha quedat fora de la negociació.

Sincerament, això és com si nosaltres —per posar exemples molt concrets—, un tema que tenia possibilitat de sortir, que era el reconeixement de la llengua catalana als funcionaris públics, defensada pels Senadors socialistes, i que hi va haver un Grup parlamentari, concretament un Grup català, que va dir que no, que no es tramitava perquè hi havia un ambient de crispació, que em sembla negatiu; nosaltres plantejarem aquest tema. Amb una diferència, que nosaltres en aquest tema havíem convençut la majoria que podia donar el sí; el que és difícil sempre en política és tenir la majoria al darrere que et pugui donar el sí, no iniciar camins que ens portin a frustracions que després no canalitzem adequadament. És a dir, obtenir resultats operatius; en aquest cas, per exemple, nosaltres teníem un resultat operatiu damunt de la taula.

Jo voldria entrar en la nostra posició des d'una perspectiva de reflexió política. Fa poc hi va haver una negociació de la Llei de Funció Pública, negociació en què participà el Govern de Catalunya. Aquesta negociació jo crec que va ser correcta. Jo els diré, francament, que hi havia un punt —en una addicional— que a mi em semblava clarament inconstitucional, que venia a ser el reconeixement que els contractats de la Generalitat passessin a ser funcionaris, quan les garanties constitucionals no s'havien donat per a la seva adscripció a la funció pública. Jo vaig defensar que aquest tema tirés endavant, en nom del Grup, i altres socialistes ho varen defensar, perquè em semblava positiu que hi hagués una sortida en el tema de la funció pública pel que fa al reconeixement autonòmic, tot i que hi havia aspectes que —com a ningú se li escaparà— ens perjudicaven ostensiblement; és a dir, no fèiem un plantejament partidista, sinó que fèiem un plantejament institucional.

En la Llei de Règim Local nosaltres vàrem aplaudir que s'establís una negociació a moltes bandes. Frustracions de molts companys socialistes? Hi són, des del President de la Federació de Municipis, des de l'Alcalde de Barcelona, des d'altres alcaldes de ciutats intermèdies i ciutats petites de Catalunya. Tenen les seves frustracions, i nosaltres aplaudíem que el Govern de Catalunya participés en la negociació.

Es participa en la negociació, i d'una manera lenta i progressiva, mai anticipant-se als fets, es van introduint aspectes que eren molt importants des de la perspectiva del que conté el nostre Estatut: els reconeixements específics de la realitat catalana, que són diferents, òbviament, dels reconeixements específics de la realitat basca. I així, el tema de la comarcalització era un tema d'entrada, i així el tema del Pla d'Obres i Serveis era un tema que s'hi introduïa. S'hi anava introduint allò que ja calia que estigués en el projecte, però que calgué un esforç de moltes direccions perquè s'anés corregint i anés, per tant, per bona via.

Aquesta negociació porta a un acord polític; acord polític que, sempre que es fa des de la voluntat d'arribar a acords i des de la voluntat d'identificar-se amb el projecte encara que no contingui tots els elements que un havia defensat, s'arriba a aquest acord, en el Congrés dels Diputats, i crec que es fa un treball positiu i significatiu.

Significatiu, diguem-ne, per a Catalunya; es milloren unes coses. No és extraordinari, com totes les coses, no hi ha res, extraordinari, i s'ha pogut forçar un projecte que, inicialment, no contenia un conjunt d'elements. Per tant, jo crec que, fins aquí, és positiu.

Arriba el debat en el Senat, i llavors ens trobem davant la situació basca. El Govern basc no participa en la negociació, inicialment; participa en el que en podríem dir l'*sprint* final, i planteja unes reivindicacions clares i nítides, que finalment són recollides, en funció òbviament, suposo jo, d'un clímax polític de relació positiva, que s'estableix entre l'espai socialista i els nacionalistes bascos. I això, em sembla que és bo reconèixer-ho. A partir d'aquí, entrem en el nucli central del tema que jo volia plantejar.

Quan s'inicia una negociació, per a Catalunya, el que és fonamental és que definim clarament els aspectes a negociar: cinc, sis, set, vuit aspectes a negociar, primer punt.

Segon punt: que cerquem la corresponsabilització de les forces polítiques catalanes en relació amb aquests aspectes.

Tercer punt: perquè cadascú, des del seu lloc, des del Govern, des de la força política que pugui tenir, amb major o amb menor grau, o amb les corresponsabilitzacions amb les famílies polítiques, pugui exercir la influència que aquests punts definits com a nucli essencial de defensa de l'autonomia, puguin tirar endavant. Mai no funciona una negociació quan es van traient noves cartes sobre la taula, lentament; no són conegudes públicament, i aleshores pot semblar que el tema dels secretaris és el tema nacional de Catalunya per excel·lència, en primera instància. I, evidentment, si es té una certa força comunicacional, pot passar-ho a ser. Sens dubte! Però, l'important és que la negociació, des del punt de vista global, no avança de la manera significativa que caldria que avancés.

És simptomàtic un cèlebre article del senyor Arzallus que, a part de perdonar la vida, criticar i dir que mai més serà amic de determinada gent —cosa que no em crec, però que forma part d'un caràcter, diguem-ne, fort—, ve a dir una cosa, em sembla, central; és a dir, bàsic: dir exactament què és el que volem negociar, perquè aleshores és quan funcionen les corresponsabilitzacions. Perquè el que és absurd a Catalunya és que es pretengui, des d'una parcel·la, encara que sigui la parcel·la governamental, interpretar la defensa dels interessos de Catalunya quan no estan explicitats, i aleshores passa allò que moltes vegades jo he dit, que ens trobem amb una Catalunya baromètricament expressada, d'una manera molt personificada: «Ara estem millor, ara fa vent, ara fa pluja...» No sabem exactament què es vol, i pot ser que un tema anecdòtic passi a primer pla de l'activitat política de Catalunya, i que algun tema important quedi en el racó perquè no s'han fet les coses de la manera convenient.

Jo, sincerament, senyores i senyors Diputats, fa molt de temps que insisteixo en aquesta lògica, jo ho he dit, en diversos llocs: «Som una nació». Obvi! En el comportament polític en defensa de la definició d'uns interessos entre les diferents

forces polítiques de Catalunya, sovint estem per dessota de qualsevol regió de l'Estat espanyol, perquè hi ha intents de voler representar unilateralment, amb la qual cosa es perd la força necessària que podria tenir aquest Parlament, i pensin vostès que, quan estic dient això, estic parlant de tot l'art parlamentari, sense cap tipus d'exclusió, perquè hi haurà aspectes de nucli essencial de defensa de l'autonomia, o aspectes pròpiament de política catalana, que, el fet que hi hagi grups polítics amb emparentament a nivell d'Estat espanyol, pot ser positiu si tots plegats anem en la mateixa direcció.

En canvi, evidentment, si nosaltres fem una cursa de qui és més maco, de qui diu millor les coses, que «jo pacto, però no pacto; avui canvio la posició...», en última instància, els qui perden són els interessos del poble de Catalunya, els interessos més objectius.

És a dir, reivindico una política que passi per : legítima confrontació en allò que calgui, i intel·ligència política en allò altre, que són els temes essencials i importants.

El que succeeix és que moltes vegades això no es fa així. Jo diria que no ha estat la trajectòria de la política catalana. Personalment, nosaltres ho lamentem profundament, perquè, com vostès poden suposar, veure que no avancem de manera positiva, no és una cosa que satisfaci ningú, i aquest cas crec que no deixa de ser un cert exemple : convertir una frustració sorgida perquè un Grup parlamentari, en un moment determinat, i un Govern, aconsegueixen una fita determinada... És a dir, això també ho volem nosaltres. Jo voldria això i molt més. Això ha estat un seguit de negociacions diverses, totes elles bilaterals, sense que es produïssin els creuaments necessaris, basat en el voluntarisme de cadascú i en la posició política de cadascú, però aquest tipus d'actitud política no ens permet a nosaltres avançar cap al que serien les millors cotes de defensa de Catalunya.

I que consti que, sempre que he valorat quan el Govern ha fet una negociació, positiva, ho he dit, i en funció pública es va fer una valoració... Jo en faria una valoració molt positiva.

I amb la Llei de Règim Local es van arrencar aspectes positius que, colateralment amb les forces d'altres, s'anaven guanyant i s'anaven guanyant unes cotes que no estaven contingudes al nivell del Projecte.

Per tant, reivindico que no es pot fer l'equació «gesticulació aparentment catalanista igual a defensa dels interessos de Catalunya», i, evidentment, no es pot fer l'equació si posem una altra igualtat : definir això com a política catalana.

Des d'aquest punt de vista, nosaltres no podem dir que «no» a un tema que hem defensat, que és el tema dels secretaris. Al que nosaltres, evidentment, no estem disposats, perquè no ho veiem clar —i ho dic, senyores i senyors Diputats, amb tota claredat—, és a llançar un canvi d'una llei que s'ha aprovat fa dos mesos, una llei de bases que s'ha aprovat fa dos mesos, per dir «ho hem portat allà i ens han dit que no». En canvi, des d'aquí, jo els dic que tot tipus de negociació —perquè aquest tema, o altres que puguin quedar penjats—, veiem la manera possible, amb la mateixa llei, per trobar les coincidències que facin factible allò que es defensa en un text en un moment determinat, ara mateix, demà mateix, tots els esforços! Estem per regular aquest tema, estem per millorar aquest tema. Cerquem-los, discutim, trobem vies d'acord; no anem a la via en què ens trobarem un mur que sabem que és un mur, que

sabem que aquest mur té un efecte bumerang! Jo sé que això, electoralment, es pot capitalitzar, ho sé perfectament! A mi, el que no m'importa, en aquests moments —amb una perspectiva a mitjà termini—, són les capitalitzacions immediates, sinó si som capaços de fer bé les coses a nivell polític.

Des d'aquest punt de vista, senyores i senyors Diputats, nosaltres farem una abstenció entenent que no podem dir que no a un tema que hem defensat i que hem reivindicat, i no estem disposats a dir que sí, perquè no anirem per un camí tres Diputats representants d'aquest Parlament, sense que tinguem la certesa que això signifiqui una millora, un avenç i una regularització d'aquesta situació.

En canvi, dir-los també que estem disposats —i ho diem especialment al Govern— a avançar de manera positiva per superar aquest tema, perquè hi ha vies de solució.

Gràcies, senyors Diputats. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Acabada l'exposició de criteris, hem de passar ja a la votació. El que cal decidir, naturalment, és si cal prendre o no en consideració la Proposició.

Els qui estiguin a favor de la presa en consideració, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Proposició ha estat presa en consideració per 87 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Interpellació al Consell Executiu sobre un projecte de llei de potenciació de les cambres agràries

El punt següent de l'ordre del dia és la Interpellació al Consell Executiu sobre el Projecte de Llei de Potenciació de les Cambres Agràries, que formularà l'Illustre Diputat senyor Maties Vives, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a qui tinc el gust de donar la paraula.

(Pausa.) Prego els Il·lustres membres de la Cambra que guardin silenci i es preparin per sentir la intervenció de l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

(El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VIVES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, abans de res, dir-li molt sincerament que el nostre Grup celebra la seva presència avui, aquí, en aquesta Cambra, i es felicita de la seva prompta i ràpida recuperació de la malaltia que l'ha tingut uns dies allunyat de les tasques polítiques i parlamentàries.

Dit això, donaré lectura al text de la interpellació que presentem, que diu textualment el següent : «Per quins motius el Consell Executiu de la Generalitat ha presentat al Parlament un Projecte de Llei de Potenciació de les Cambres Agràries, sense esperar el traspàs de competències de l'Estat a la Generalitat en aquesta matèria?»

D'entrada, voldria dir una qüestió que a mi em sembla cabdal, que és que el nostre Grup parlamentari no qüestiona en cap moment la capacitat legislativa de la Cambra en relació amb aquest tema. L'article 12 de l'Estatut li dona plena competència per fer-ho. El que sí que qüestionem és el moment en què s'ha fet, i si era oportú o no, sense esperar el traspàs de ser-

veis. Si més no, perquè l'exposició de motius de Projecte de Llei diu: «Tot i considerant l'oportunitat que significa la promulgació del decret de traspàs dels serveis corresponents a les Cambres Agràries, es dicta la present Llei». Per tant, aquesta oportunitat que es considera no s'ha produït, i des del nostre punt de vista és un mal moment per presentar aquest Projecte de Llei.

Jo no voldria, ara, aquí, recordar la història de les Cambres en aquest Parlament. Sí que voldria recordar la voluntat clara de dissolució d'aquests organismes que aquesta Cambra va explicitar el mes d'octubre de l'any 1980. I sí que voldria recordar, també —perquè em sembla especialment significatiu—, que en les darreries de l'anterior legislatura, l'Honorable Conseller Carol va encetar el que nosaltres creïem que era un bon camí d'obertura de diàleg amb Esquerra Republicana de Catalunya, amb el PSU i amb la resta de Grups que s'hi van voler afegir, per tal d'intentar consensuar el text d'aquest Projecte de Llei.

Aquestes negociacions, que no van avançar per raons polítiques que desconecem, eren, sens dubte, la manera amb què calia resoldre el tema. Ara bé, quina és la situació actual? Convergència i Unió, a la vista del text d'aquest Projecte de Llei, modifica les seves posicions i passa de dir «no a les Cambres Agràries» a dir «sí a les Cambres Agràries». En funció de les esmenes presentades, trontolla també la posició d'Esquerra Republicana de Catalunya, però tot això es produeix quan encara no hi ha el decret de transferències, quan encara les competències no estan en mans de la Generalitat de Catalunya.

Jo, aquí, voldria preguntar-me a qui no interessa aquest traspàs, i és evident que he de concloure, en primera instància, que el traspàs pot no interessar aquell qui no el fa: en aquest cas, el Govern de l'Estat, però vull recordar, aquí també, que la nostra presència en la Comissió Mixta de Traspàs de l'anterior legislatura, l'Honorable Diputat senyor Ramon Espasa va intervenir entorn d'aquest tema, en el sentit d'argumentar que, existint un acord de la Comissió Mixta des del mes d'octubre de l'any 80, que traspassava les Cambres Agràries a la Generalitat, si això no es feia efectiu, i en virtut dels continguts de la sentència sobre la Ley Orgánica de Armonización del Proceso Autonómico, es procedís a estudiar la possibilitat de presentar recurs d'inconstitucionalitat contra la decisió de no transferir-les.

I voldria recordar també, davant el Ple de la Cambra, que el senyor Miquel Roca Junyent, en la seva condició de President d'aquella Comissió, va ratificar aquestes paraules davant la Comissió d'Agricultura d'aquest Parlament.

Ara, no obstant això, i sense el traspàs acomplert, es presenta un projecte de llei de potenciació. Què hi ha, enmig? Enmig, hi ha la transformació de la LOAPA, la Ley del Proceso Autonómico, i enmig hi ha la competència exclusiva de la Generalitat. El que ens preguntem nosaltres, sobre la base d'això, és què passarà, segons com sigui el traspàs? Què passarà, si en l'Estat només existeixen Cambres Agràries provincials, per exemple, i a Catalunya, en canvi, n'hi ha de locals? I aquest, senyor Conseller, senyores i senyors Diputats, no és un fals debat, com algú ha dit. És el debat profund sobre el model organitzatiu que es vol per al camp català.

Serà diferent, aquest model català, del del conjunt de l'Estat? Serà diferent, aquest model català, dels del conjunt

d'Europa? Com lligarem això amb la nostra integració en la Comunitat Econòmica Europea? Nosaltres entenem que el camí que s'ha emprat, de presentar un projecte de llei, és una temeritat. I hauríem volgut que les paraules d'un senador, que deia, en un debat sobre el tema en el Senat —12 de setembre del 84, no és tan lluny—: «Nosotros, nuestro modesto Grupo, Cataluña al Senado, desde este momento, presta la ayuda a la mayoría socialista y a las demás fuerzas políticas para llegar a un acuerdo del que pueda salir una ley de Cámaras lo mejor y más democrática posible, y que no pueda pisar nunca las atribuciones de los sindicatos que tienen la fuerza reivindicativa en el campo».

Aquesta voluntat de diàleg, aquesta voluntat d'arribar a acord és la que també voldríem a Catalunya. No pot ser dir allà que es vol pactar i presentar aquí un projecte de llei.

En definitiva, nosaltres ens preguntem què vol el senyor Miró? Excuses per practicar de nou el victimisme? Reobrir un fals debat en les pitjors condicions per a tots, però sobretot per a Catalunya? Perquè, senyor Miró, amb la Llei del Procés Autonòmic a la mà no és clar jurídicament si calen Cambres a Catalunya, i si algú afirma que és clar no és clar fins a quin punt no cal sotmetre's a les bases del conjunt de l'Estat i llavors, en aquestes circumstàncies, per què es presenta la Llei? Per crear problemes?

Jo voldria recordar aquí les paraules pronunciades el 6 de març de l'any 85 per l'Honorable senyor Macià Alavedra davant la Comissió primera d'aquesta Cambra quan diu: «nosaltres ens temem que hi tornin a haver alguns problemes sobre les Cambres Agràries, alguns problemes, diguem, a causa de pressions que es puguin exercir des de Catalunya per certs sectors que ho puguin fer amb una determinada legislació o no que faci aquest Parlament.»

Es tracta d'això? Es tracta de crear problemes? I si la forma del traspàs no permet després l'aplicació de la Llei? Llavors aniríem contra el Parlament perquè no les hauríem dissolt; aniríem contra la voluntat majoritària dels pagesos de Catalunya que van fer boicot clar i català a les eleccions del 78; aniríem contra les bases constitucionals i estatutàries; aniríem contra l'Estatut.

Nosaltres entenem que calia no reobrir aquest fals debat, que calia ser més prudents, que calia ser més respectuosos amb el Parlament, i que cal, això sí, estudiar les mesures a emprendre per fer efectiu el traspàs de competències. Però, com molt bé recollia un diari de la intervenció del Conseller Macià Alavedra, aquestes mesures s'han de prendre un cop establerta la impossibilitat del traspàs o establerta la revisió financera sense que el traspàs s'hagi acomplert.

Com que entenem que tot això no coincideix amb el que és l'esperit de la presentació de la Llei és per això que hem formulat aquesta interpellació de la qual esperem, respectuosament, resposta per part del senyor Conseller.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Té la paraula, tot seguit, l'Honorable Conseller senyor Miró.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Josep Miró): Gràcies, senyor President. Senyores i Senyors Diputats; gràcies, senyor Diputat per celebrar el meu retorn a la vida activa, i, donades les característiques de la seva

intervenció, jo voldria començar recordant exactament quina és la interpellació que vostè formula : «Per quins motius el Consell Executiu ha presentat el Projecte de Llei sobre Cambres Agràries sense esperar el traspàs de competències de l'Estat?», i la meua resposta se cenyirà de manera concreta a aquesta interpellació concreta, és a dir, no cauré en una anticipació de fer ara un debat, que espero que d'aquí a poques setmanes es pugui produir en el si d'aquesta Cambra, sobre les característiques i bondat del Projecte de Llei sobre Cambres Agràries.

La resposta que puc donar és molt senzilla : és per un elemental sentit de la previsió i el rigor amb la política agrària que segueix el Consell Executiu, com ho permet palesar la seqüència temporal del traspàs i les previsions que, jurídicament, era i és lògic i prudent establir.

Vull recordar, en aquest sentit, que la Comissió mixta, en la sessió del 2 de febrer de 1984, ja amb un Govern diferent a Madrid, ratificà l'acord de 1980 sobre traspàs de les Cambres Agràries i acordà que es portés al Consell de Ministres un cop la ponència d'Agricultura hagués perfilat els annexos del traspàs.

Prego els senyors Diputats que retinguin dues referències del que acabo de dir : la data, febrer del 84, i l'acord, que es limita a ratificar i no es replanteja, per tant, el traspàs i que implica, és, un clar exponent que no existien objeccions per part del nou Govern.

La ponència d'Agricultura va treballar els annexos i els enllestí el 19 de setembre de 1984. La durada d'aquest treball fou motivada essencialment per les discrepàncies inicials sobre la participació i el finançament de les activitats que desenvolupaven les Cambres per comptes de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i precisament qui els parla va tenir ocasió en una de les primeres activitats com a Conseller l'estiu de l'any passat d'arribar a un acord en aquella matèria amb el Ministre d'Agricultura que va possibilitar cloure, el setembre com he dit, els treballs de la ponència.

Per tant, des del 19 de setembre —fa més de mig any— l'acord sobre Cambres està enllestit pel tràmit del Consell de Ministres, de tal manera que el plenari de la Comissió mixta de 1984 el President de la Part Catalana, l'Honorable senyor Alavedra, va reclamar el tràmit pendent. La previsió que es produïa en aquesta reunió era que tant el traspàs de Cambres com els nous traspàsos acordats en aquest plenari, Confraries de pescadors, SATS i Laboratori regional d'anàlisi serien efectius entre el mes de gener i el mes de febrer de 1985. En conseqüència, el 20 de desembre, és a dir, l'endemà de la reunió de la Comissió Mixta, el Consell Executiu va remetre al Parlament el Projecte de Llei sobre Cambres Agràries. L'objectiu metodològic era i és molt clar : tenir enllestit el nou marc jurídic que transformaria les Cambres Agràries de manera gairebé immediata al traspàs, és a dir, tenir la Llei enllestida entre abril i maig i utilitzar els dos o tres mesos d'interval entre el decret de traspàsos i la nova llei per efectuar les adaptacions organitzatives internes necessàries i poder revisar la situació d'algunes de les Cambres més importants.

Repeteixo i resumeixo : febrer del 84, ratificació de l'acord de traspàs; juliol del mateix any, acords amb el Ministre d'Agricultura en aquest sentit; setembre del mateix any, es resolen els annexos de traspàs, ja es pot portar el tema de Cambres al

Consell de Ministres; 19 de desembre, reunió de la Comissió Mixta; 20 de desembre, entrada del Projecte de Llei al Parlament; previsions gener-febrer, traspàsos fets pel Decret del Consell de Ministres; abril-maig, debat en plenari d'aquesta Cambra de l'esmentada Llei.

És a dir, metodològicament ha existit, per part del Consell Executiu, una sistemàtica i rigorosa previsió dirigida a assegurar que el traspàs trobés el nou marc jurídic nacional resolt i no prolonguéssim la situació aberrant en què en l'actualitat es troben les Cambres.

Aquesta era i és la millor metodologia de treball davant el traspàs, si, naturalment, com és el cas, la seqüència i les condicions polítiques permetien dur-ho a terme.

Ara bé, què ha succeït de gener ençà? Efectivament, el 6 de febrer es produeixen els decrets de traspàsos per part del Consell de Ministres, però únicament en dos dels quatre temes que hi ha acordats : els que tenien naturalesa estrictament tècnica, com el laboratori, o administrativa, com l'assaig, però no els que tenien dimensió política, que no tracta únicament —recordo— de les Cambres Agràries, sinó també de Confraries de Pescadors, sobre el qual també hi ha acord de la Comissió Mixta.

Per tant, senyores i senyors Diputats, la pregunta clau no seria tant el perquè presentem la Llei abans del traspàs, perquè, tècnicament i jurídica, el traspàs ja està acordat, sinó que la qüestió essencial és per què el Govern de l'Estat no l'ha fet efectiu. I, sobre aquest punt, cal recordar la sentència del 5 d'agost de 1983, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat de la LOAPA, que en el seu fonament jurídic número 28 declara que «els acords de les comissions mixtes de transferències» —i, com és lògic, cito literalment— «són propostes vinculants per a l'Estat, que ha de respectar el seu contingut», i afegeix més endavant, «tot i que l'aprovació d'aquests acords té lloc mitjançant un Reial Decret dictat pel Govern de l'Estat la naturalesa substantiva dels acords de transferència corresponen exclusivament a les comissions mixtes. Tribunal Constitucional.» En conseqüència, en no efectuar-se el traspàs acordat es vulnera el sentit de la Llei.

No vull pensar que es retardi el traspàs, que és un acord vinculant i institucional, per raons de política partidista. No vull pensar-ho ara, però és evident que si la situació es perllonga, si aquesta possibilitat es transformés en realitat, caldria —i això és evident, i suposo que tots hi estaríem d'acord— reaccionar amb energia, perquè cap discrepància partidista sobre com han de ser les Cambres, cap diferència d'opinió, en aquest sentit, lògica i legítima en una societat fonamentada en el pluralisme, pot justificar : primer, la vulneració d'un acord institucional que afecta la mateixa credibilitat de l'Estat, i, segon, intentar retallar unes competències que són de Catalunya amb independència de qui governi qui.

Les raons del nostre procedir, senyor Diputat, són clares. Les he exposat en un primer nivell. El del camí lògic que hem seguit adaptat a totes les previsions que de comú acord amb l'altra part —Ministeri d'Agricultura, d'una banda, i Comissió Mixta d'una altra— havíem establert. I encara quedaria un segon nivell, en el qual no m'aturaré, perquè estic convençut que tenim identitat de criteri sobre aquest, que és l'exercici pur i simple de la nostra capacitat de legislar.

En definitiva, per la nostra part, existeixen unes raons clares

i positives des del punt de vista institucional; per part del Govern central una actitud fins ara inexplicable i, finalment, senyor Diputat, si es vol, un interrogant més petit potser que els anteriors però important : senyor Diputat, amb les condicions que he descrit, amb el procediment que he explicat, amb els acords a què havíem arribat, per què nosaltres no havíem de legislar sobre Cambres Agràries?

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Honorable Conseller. Per a un torn de rèplica té la paraula l'Illustre Diputat senyor Matis Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President. Senyor Conseller, no havien d'haver legislat perquè quan un governant fa unes previsions i aquestes previsions no es compleixen ha de saber parar a temps el carro dels projectes de llei que entren en aquesta Cambra, i és evident que a vostè li han fallat les previsions.

Jo he dit d'entrada en la meua intervenció que nosaltres no qüestionàvem, en absolut, la capacitat legislativa d'aquesta Cambra sobre aquest tema; el que sí que qüestionàvem és quan i com es fa aquesta capacitat legislativa, quan s'utilitza aquesta capacitat. I nosaltres estariem d'acord amb unes paraules del Conseller Macià Alavedra publicades en un diari d'ampli abast d'aquest país quan diu : «La Generalitat creu que l'arribada de tots els traspassos encara pendents no pot anar més enllà de la revisió financera», manifestà, tanmateix, ahir que si no és així hi ha dos camins : l'un, recórrer al Tribunal Constitucional, l'altre, la via del desenvolupament legislatiu fent lleis sobre les matèries en què la Generalitat té competència segons l'Estatut, encara que no estiguin traspassades. Que quedi clar, però, que això es diu en el cas que no s'hagi acomplert tot el traspàs de competències un cop s'hagi aplicat ja la revisió financera.

Per tant, nosaltres, que veuríem segurament amb bons ulls aquesta via en aquell moment processal creiem que el que s'ha fet en l'actualitat és un intent de col·locar problemes, és un intent de buscar una confrontació absolutament inútil amb el Govern central i que no portarà sinó perjudicis al conjunt del sector agrari de Catalunya, i que, en definitiva, cal rectificar.

I és cert que el 2 de febrer del 84 la Comissió Mixta ratifica l'acord d'octubre del 80, i això ho fa quan a proposta del nostre Grup parlamentari en la Comissió de Traspassos s'insinua la possibilitat de presentar recurs d'inconstitucionalitat si no ratifica aquell acord. I aquesta és una via que nosaltres voldríem seguir estudiant. I, en conseqüència, nosaltres, que entenem que quan fallen els traspassos —com vostè ha dit— de dimensió política cal buscar la dimensió política amb què situar la posició de Catalunya, el que li anunciem, senyor Conseller, és que com que a vostè li han fallat aquestes previsions i, consegüentment, amb aquesta petita falla, s'equivoca amb la presentació de la Llei, nosaltres li anunciem la presentació d'una Moció amb una línia no negativa, sinó amb la línia de buscar l'acord de totes les forces polítiques d'aquesta Cambra per tal de fer efectiu el traspàs de Cambres Agràries a Catalunya i, per tant, evitar el problema polític que vostè intenta plantejar, o va intentar plantejar, amb la presentació d'un projecte de llei absolutament fora de lloc i fora d'hora.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Illustre

senyor Diputat. Per contestar té la paraula l'Honorable Conseller senyor Miró.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA : Senyor President, senyors Diputats, pel que he explicat, amb succinta concreció, em sembla que havia quedat prou clara una cosa : les meves previsions no han fallat, les meves previsions són absolutament les que eren. He marcat una seqüència d'acords i la nostra capacitat per presentar la Llei l'hem exercida, cosa demanada reiteradament en altres ocasions; em sorprèn molt que en aquest cas no l'haguéssim d'exercir.

Però, a més, és que vull dir una altra cosa : em semblaria absolutament il·lògic i políticament negatiu que el Consell Executiu quedés a l'albur d'utilitzar la seva capacitat per presentar iniciatives legislatives, i que aquest Parlament quedés condicionat a considerar aquestes iniciatives legislatives pel simple fet que el Consell de Ministres compleixi un tràmit que és bàsicament un tràmit de ratificació de l'acord vinculant, que és el de la Comissió Mixta. Aquesta és una primera consideració. Per tant, cap equivocació, el calendari, per la nostra part, és el calendari que estava establert en les converses que havíem mantingut, i el que no farem, evidentment, és quedar supeditats que en un moment determinat es jugui amb la publicació o no publicació d'un decret.

Segona consideració : també ens semblava que era molt clar que del calendari, que dels fets concrets en la seqüència temporal que he comentat abans, no hi ha ni es pot dir amb cap base ni amb cap mena de raó que hi ha voluntat de confrontació. Jo he presentat la Llei no el mes d'octubre, que ho podia haver fet, després que quedessin resolts els temes a ponència, no el mes de setembre, després de la meua conversa amb el Ministre, amb el qual vam tancar positivament el tema de les Cambres Agràries, però feia falta encara passar pel tràmit de ponència, vaig esgotar fins al final, fins a la reunió de la Comissió Mixta del mes de desembre, precisament per manifestar la meua confiança, d'una part, en l'actuació de l'Administració, del Govern central, en aquest cas, i, per una altra, per deixar ben clar de forma absolutament explícita amb els fets que no hi havia cap voluntat de precipitar cap esdeveniment, sinó de fer-ho, senzillament en el seu moment.

Tercera qüestió : per totes les raons que li he donat, també em permeto indicar-li que continuarem mantenint el calendari previst en relació amb el Projecte de Llei de Cambres.

Moltes gràcies, senyor President.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general en matèria d'incentius de productivitat

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Honorable senyor Conseller. Substanciat ja, per tant, aquest punt de l'ordre del dia, passem al següent, al punt quart : Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general en matèria d'incentius de productivitat, que formulen els Il·lustres Diputats senyors Lluís Garcia i Antoni Santiburcio, del Grup Socialista. Té la paraula el senyor Lluís Garcia.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta interpel·lació, i començo per llegir tex-

tualment el que determina el Reglament de la Cambra, és a dir, la formulació concreta de la interpellació, perquè estem acostumats, sovint, des d'aquesta Cambra, que els Consellers, quan contesten les interpellacions, ho fan després d'haver escoltat el Diputat interpellant i dient: «Bé, jo contestaré el que em pregunten, el que interpel·len, perquè allò que es diu des de la tribuna o bé no ha estat preparat o bé hi ha una interpretació restrictiva del que preveu el mateix Reglament». La interpellació és molt concreta, fa referència a quins són els motius i propòsits de capteniment del Consell Executiu en relació amb la política general d'incentius de productivitat del personal al servei de la Generalitat. Per tant, és una proposta, és una interpellació de futur, volem que ens explicitin quina és aquesta política d'incentivació de productivitat, i per tal de formular-la el que sí que considero absolutament necessari, senyores i senyors Diputats, és fer un repàs de quina ha estat tant la situació jurídica d'aquesta política d'incentivació de productivitat com la pràctica real de l'Administració catalana, del Govern de Catalunya amb els seus funcionaris.

Uns primers repassos, unes primeres anotacions: no és fins a la Llei 30, de 1984, des de la perspectiva jurídica, que té habilitat legal el Govern per tal d'establir entre els seus funcionaris un complement, que forma part del salari dels funcionaris, que és el complement de productivitat. Si repassem l'article 23 de la Llei, Bases del Règim de Retribucions, a l'article 23.2.c) parla del complement de productivitat destinat a retribuir especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès o la iniciativa amb què el funcionari desenvolupi la seva ocupació, el seu treball. Fins a aquesta Llei la Llei de Bases, la Llei de Funcionaris Civils de l'Estat, establia un complement de productivitat que ha quedat derogat, òbviament, per aquesta nova regulació, que de forma bàsica venia a dir, a establir que, pel que fa referència als incentius, es remunerarà un rendiment superior al normal en el treball i s'establiran quan la naturalesa del servei permeti assenyalar primes a la productivitat. És el sistema tradicional de l'empresa privada, l'anomenat taylorisme.

Donat que a l'Administració catalana, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei 30/1984, s'ha estat practicant, com pretenc demostrar a continuació, una política d'incentivació de productivitat que vulnerava les normes vigents fins aleshores, de distribució d'incentius de productivitat sense aplicar a llocs de treball que no tenen una regulació específica del sistema de primes, per tant, només personal laboral, s'ha donat allò que en la pràctica de la nostra Administració pública, al llarg de molts anys, s'han anomenat les típiques i tòpiques «bufandes», és a dir, sobres extraordinaris amagats, poc transparents, que determinats càrrecs de comandament de l'Administració distribuïen entre els seus funcionaris o més addictes, o més treballadors —per què no?, també cal suposar aquesta qualitat— o d'una major dedicació. No volem només pensar que s'ha donat aquest tipus de distribució salarial a funcionaris, podríem dir-ne, de confiança.

Hi ha hagut centrals sindicals —UGT i Comissions Obreres, concretament—, que han estat denunciant per carta als alts responsables de la Generalitat aquesta situació, la distribució d'importants quantitats molt més enllà del que és, fins i tot, el mateix salari del funcionari, d'aquestes «bufandes», al llarg, bàsicament, quina casualitat!, abans de l'estiu, abans del Nadal, és a dir, dues vegades l'any, bàsicament. El que no vol

dir que no es pugui donar al llarg dels mesos, que també ha passat. Però el que cal preguntar-se és: això ha passat, això és un fet, demostrable, constatable, hi ha nòmines d'aquestes dites «sobres fantasma», que tothom coneix, hi ha les denúncies corresponents, l'Administració les coneix i les ha practicat. No cal insistir-hi gaire; per exemple, Departaments com el de Política Territorial i Obres Públiques, és ben conegut, per qualsevol funcionari, per qualsevol, que un Director General qualificat, per exemple, per pensar: Arquitectura i Habitatge, ha distribuït unes determinades quantitats importants entre un determinat nivell de funcionaris, quina casualitat!, caps de negociat, caps de secció..., la resta de funcionaris o bé no ha tingut aquesta especial dedicació o bé no té el suficient rendiment o bé, podríem dir-ne, no són personal de confiança. El cert és que aquesta distribució s'ha fet i, com s'ha denunciat, ha arribat a l'escandalosa xifra de 700.000 pessetes en un sol sobre. Deu n'hi do!

Una altra Direcció General, per exemple, la de Transports. Ho dic perquè tinc aquí una documentació, no estic parlant d'una documentació fantasma, és una documentació que qualsevol Diputat ha tingut al seu abast perquè són informes que s'han presentat a aquest Parlament per part, en concret, d'una central sindical, Comissions Obreres de Catalunya. Carta dirigida al Director General de Transports, Joaquim Tosses Mir, denunciant —puc llegir-la, és una carta molt senzilla— aquesta situació: «Aquesta central sindical ha tingut coneixement del repartiment d'una part dels incentius corresponents a l'any 83-84, la qual s'ha efectuat sense consultar els representants dels treballadors, com és habitual, d'una manera fosca...», etcètera. Carta dirigida al Director General, també, de la Funció Pública, perquè aquest és un tema que es negocia dintre del marc de les converses que el Departament de Governació ha tingut amb les centrals sindicals i amb les coordinadores de personal contractat. El Director General, segons aquesta informació, de Funció Pública manifesta a les centrals sindicals el seu total acord amb les posicions de manca de transparència: «això no pot ser, s'ha de canviar, s'ha de ser transparent, s'ha de consultar les centrals sindicals...». És un tema que nosaltres no podem permetre que l'any 84 torni a passar, per exemple, ara que està aquí el Conseller, que el Departament de Política Territorial apliqui una política de «bufandes», per tant, d'incentius de productivitat a les seves Direccions Generals sense que ho sàpiguen els funcionaris, cosa que després veurem que estableix la Llei 30 de 1984. Bé, s'arriba a l'acord, immediatament..., el Departament de Política Territorial, per exemple, també el d'Economia i Finances, també el de Treball —perquè hem de dir que ha passat bastant sovint— han aplicat la mateixa política.

Jo voldria acabar dient algunes consideracions positives. Nosaltres, la Llei, per tant, la norma legal, habilita aquesta política, habilita, a partir de la Llei 30/1984, no abans, amb caràcter general, habilita el complement de productivitat dintre de l'Administració pública. Nosaltres no estem d'acord amb el contingut d'aquesta regulació, creiem que hi ha possibilitats d'incentivació molt més transparents, molt més positives des del punt de vista de la dedicació del personal. Bé, aquesta norma legal ho possibilita i el pressupost de 1985 —i amb això entraria en el concret de la interpellació—, conté pràcticament, li ho diré amb xifres, més de 500 milions de pessetes en

diferents partides pressupostàries dedicades i incentivació de productivitat de funcionaris, amb diferències substancials: hi ha Departaments que tenen unes quantitats importants, per exemple: Arquitectura i Habitatge —per dir una xifra, en té més, eh?—, té 38 milions de pessetes, és la Direcció General que en té més de tot el Departament, si exclouem la Direcció General d'Incendis, del Departament de Governació, òbviament, que té una partida similar, d'hores extraordinàries i incentivació dels bombers, que no l'he inclòs, no l'he inclòs perquè comprenc perfectament bé que això sigui possible. Ara bé, Arquitectura i Habitatge, 23 milions de pessetes; en té molts més, perquè és el Departament en què cada Direcció General posa una quantitat sempre superior als 6 milions de pessetes, que s'està distribuïnt. Nosaltres comprem això.

El que ara toca, crec jo, és fer complir la Llei, tant la Llei de Funció Pública, 30/1984, com la Llei futura del Parlament de Catalunya, que estem elaborant. I per tant, el que demanem és que hi hagi una transparència en l'aplicació d'aquesta política, i que amb tal que, com diu la Llei, quan es faci aquesta política de distribució de complements de productivitat es faci amb caràcter de publicitat. Ho diu la Llei; per tant, que tots els funcionaris coneguin quins són els funcionaris que han rebut aquest complement de productivitat, i que sigui públic i que siguin formats els representants de les centrals sindicals, que, en definitiva, és el que estableix la norma.

Aquests són els antecedents de la seva política, i el que jo interpello, per tant, el que m'agradaria saber és si, en el marc del que estableix la Llei, aquesta distribució d'incentius de productivitat s'ajustarà als caràcters de publicitat i de transparència que marca la normativa vigent.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Conseller de Governació té la paraula per contestar la interpellació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Macià Alavedra): Senyor President, senyores i senyors Diputats, els incentius o complements de productivitat als quals es referia el senyor Garcia en la defensa de la seva interpellació, són partides del pressupost de la Generalitat, assignades a determinats Departaments. Els hi citaré, perquè és al Pressupost: Presidència, Joventut, Economia i Finances, Cultura, Sanitat, Política Territorial, Agricultura i Treball. Ho dic per sortir al pas del joc de Consellers que feia el senyor Garcia. Això és un tema del pressupost, està en el pressupost. Concretament, dins dels conceptes pressupostaris 123.03 o 127.52, per ser més precisos.

Com s'estan distribuïnt aquests complements de productivitat? Per ordre o disposició del Conseller, a efectes de fiscalització de la intervenció, establint els criteris per a la percepció de l'incentiu, que solen ser, com en tot criteri d'incentiu de productivitat, de dedicació o de responsabilitat, precisament la major responsabilitat, el nivell de dedicació i la col·laboració, l'esforç, l'interès. D'acord amb els criteris establerts, les corresponents Direccions Generals fan les seves propostes, que són aprovades bé pel corresponent secretari general o bé per una junta constituïda a l'efecte, de la qual forma part el Conseller, el secretari general i els directors generals afectats. A partir d'aquí, l'expedient passa a la intervenció delegada per a la seva fiscalització.

El senyor Lluís Garcia em deia de contestar-li a la pregunta final de la interpellació que era el tema del futur, però ell des-

prés ha parlat del tema del passat i de la realitat actual, per tant, hauríem de parlar de l'antecedent immediat d'aquest tipus de complements que són els que percebien els funcionaris de l'Estat a determinats Ministeris abans de la seva transferència, ell mateix ha parlat que aquest tema de les bufandes era un tema molt conegut en l'Administració de l'Estat i efectivament és així.

A l'Estat aquests complements eren també partides pressupostàries òbviament destinades a complements retributius i que se signaven d'acord amb criteris que establien les juntes de retribució dels corresponents Ministeris. A la Generalitat es va arbitrar un sistema similar, als efectes que els funcionaris transferits no veiessin minvades les seves retribucions pel fet de la transferència.

Quins són els motius i propòsits de capteniment del Consell Executiu que demana, d'una manera molt concreta, la interpellació? En aquest aspecte jo li haig de dir que farem el que ja anunciava el Diputat senyor Garcia, que és donar compliment exacte a la Llei de 2 d'agost del 84, aquesta Llei de la Funció Pública negociada, a la qual feia referència en la seva intervenció d'abans el senyor Armet i en el desplegament que farem d'aquestes bases en la Llei de la Funció Pública de la Generalitat, que en aquests moments està en Ponència conjunta d'aquest Parlament, i, efectivament, l'article 23 apartat quart, que citava el senyor Garcia, diu que: «hi ha d'haver el complement de productivitat, o que hi pot haver el complement de productivitat destinat a retribuir l'especial rendiment: activitat, interès o iniciativa, tot determinant que les quantitats que vagin a cada funcionari per a aquests conceptes seran del coneixement públic dels funcionaris del Departament o organisme interessat així com dels representants sindicals.» I això és base, aquest article és base, per tant l'hem d'incorporar a la nostra Llei de la Funció Pública i, evidentment, és d'obligat compliment. I aquest és el futur, i aquest és el capteniment futur.

El mateix apartat quart de l'esmentada Llei de Mesures de la Funció Pública, d'agost del 84, diu: «que la quantitat individual que correspongui a cada funcionari es determinarà d'acord amb la normativa que estableixi la Llei de Pressupostos.» És a dir, en la Llei de Pressupostos de cada any s'establirà la normativa per a la distribució d'aquests complements. Per cert que al senyor Garcia, ja que parlem de la Llei de Pressupostos, li voldria recordar el que diu la Llei de Pressupostos de l'Estat de 1985 sobre el tema dels incentius, diu, concretament a l'article 11.4: «con independencia de las retribuciones básicas y del complemento de destino a que se refieren los números anteriores, el Gobierno asignará un complemento específico a determinados puestos de trabajo incluidos en su caso los directores generales cuando dicha asignación sea necesaria para asegurar que la retribución total de cada puesto de trabajo guarde la relación adecuada con el contenido de especial dificultad técnica, dedicación, responsabilidad, peligrosidad o penosidad del mismo.» Això, en la Llei de Pressupostos de 1985, senyor Garcia. És legal al nivell de tot l'Estat i això són exactament els mateixos conceptes als quals estàvem fent referència, i sense altre control, i sense altre criteri. Per tant, això és el que hi ha vigent a nivell de l'Estat.

A Catalunya, evidentment, aquesta base de l'article 23 l'hem d'incorporar a la Llei de la Funció Pública i si vostè

coneix —que crec que sí que el coneix, perquè a més a més l'hem comentat vostè i jo— el Projecte de Llei avui convertit en document de treball que està en la Ponència conjunta, tots aquests criteris que vostè exposava en la defensa de la seva interpellació estan perfectament recollits. Per tant, de cara al futur, que és la pregunta concreta, jo repeteixo, per acabar, conceptes que ja he dit en el curs de la meua intervenció : l'incentiu estarà fixat sobre la base d'un percentatge dels sous normalment per a cada Departament, i això evitarà que uns Departaments puguin tenir quantitats superiors a altres. La Llei de Pressupostos haurà de determinar els criteris que els caps de les unitats orgàniques hauran d'aplicar per arribar a determinar el repartiment individualitzat. I, finalment, les quantitats individualitzades han d'ésser de públic coneixement dels funcionaris del Departament i dels sindicats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat interpellant vol fer ús del torn de rèplica? Té un límit de cinc minuts.

El Sr. GARCIA I SÀEZ : Gràcies, senyor President; senyores Diputades, senyor Conseller de Governació, siguin les primeres paraules per dir-li que estic molt satisfet de la lectura que vostè ha fet de la disposició de l'article 11 de la Llei de Pressupost del 85, perquè és aquí on hi ha fonamentalment la discrepància entre la seva pràctica política i la política pressupostària que anuncia la política d'incentius, que anuncia la Llei de Pressupostos. Vostès, l'any 84 —jo he ressaltat diverses vegades que la Llei 30 està en vigor des d'agost de 1984, el tres d'agost, publicada al *Butlletí Oficial de l'Estat*, per tant, que la Llei de Pressupostos de 1984 vostès tenien l'obligació d'allò que m'anuncia ara que farà, per tant, si partim del fet que vostès han fet una política d'incentivació de productivitat d'acord, podríem dir, respectant la tradició d'aquesta Administració arcaica que no volem copiar, nefasta tradició per altra banda, vostès l'han copiat distribuint l'any 82, 83, etcètera d'una manera determinada. Tothom sap com s'han fet aquests incentius de productivitat, d'altra banda absolutament ilegals, l'any 84, senyor Conseller, vostès han de complir la Llei. El senyor Conseller, per exemple, de Política Territorial, perquè tinc les dades, no és que vulgui especialment rabejar-me amb vostè, no és una consideració d'aquesta naturalesa, però és clar, el seu Departament ha distribuït l'any 84 aquests incentius i no són públics, on són? Si hi ha denúncies al seu Departament, Direcció General de Funció Pública, dient que no es coneixen, que els funcionaris no saben, senyor Conseller, quant ha distribuït. Això és Llei vigent, no s'ha complert, per tant, permeti'm que jo tingui el dubte, per això he formulat la interpellació i m'ha agradat, d'altra banda molt, escoltar la seva resposta.

Miri, vostè diu : «la Llei de Pressupostos de l'Estat estarà d'acord amb els llocs de treball», d'acord, per tant amb condicions d'objectivitat i amb condicions d'igualtat per a tots els Departaments d'aquells llocs de treball que es consideri que, d'acord amb la Llei, poden estar subjectes a un incentiu.

Jo vull fer un exercici fàcil, jo m'he llegit tota la Llei de Pressupost paràgraf per paràgraf, a veure on eren els famosos incentius de productivitat. Tinc una llista llarga per aquí, a més he fet la suma i he dit : «si traiem bombers, més de 300 milions de pessetes, amb bombers 500 milions de pessetes.» Per tant, conceptes orgànics, sí, sí, article 12, 123.03 : dedicació extra-

ordinària i incentius a alts càrrecs. Vostè sap, senyor Conseller, que hi ha Departaments de la Generalitat on els alts càrrecs tenen incentius per dedicació exclusiva, per tant directors generals, secretaris generals tècnics i tal i altres Departaments de la Generalitat que no. A la majoria de Departaments de la Generalitat els alts càrrecs no en tenen... Presidència en té, Política Territorial en té; per què no en té Comerç, per què no en té Treball?, per què no en té Indústria? Pregunto. Per què, per exemple, hi ha un altre concepte ja aquest de l'article 17, personal eventual, contractat i diversos : 172.06 incentius, també, amb aplicacions importants. Hi ha Departaments en què cada direcció general té una partida d'aquesta naturalesa, important : 17 milions de pessetes, 8 milions de pessetes, 23 milions de pessetes. Hi ha Departaments, per exemple Indústria, que no en tenen. I un, és clar, diu : «això és que està en funció del funcionari o és que està en funció del lloc de treball?» Quan farem les coses com cal? Quan? Una política d'aquesta naturalesa d'incentius de productivitat, si vol complir el requisit de transparència, d'objectivitat i realment sigui útil per al fi al qual es destina —no per produir problemes dintre dels funcionaris, que vostè sap que n'hi ha— doncs ha de ser objectiva, per tant s'ha d'aplicar, i s'han de valorar els llocs de treball que donen lloc a un possible incentiu de productivitat. Per tant tothom ho sabrà i aquest lloc de treball estarà primat per la seva especial dedicació, per la seva especial responsabilitat, per la penositat, per la perillositat, per la condició que sigui, però no em digui, senyor Conseller, per exemple, que hi ha una certa coincidència amb l'aplicació de la política que es fa i amb el que es pretén fer. Jo, li asseguro que estic satisfet de les seves paraules pronunciades des d'aquesta tribuna. Es valoraran llocs de treball per aplicar incentius de productivitat i es faran d'acord amb normes de publicitat. Per tant els funcionaris sabran quin funcionari té un incentiu de productivitat, perquè el tindrà el lloc de treball, i a més seran informats els representants dels treballadors.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol tornar a intervenir?

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo només volia intervenir molt breument per expressar la meua satisfacció que les meves paraules de resposta que feien referència a la política de futur a la qual es referia el Diputat interpellant en la primera part de la defensa de la seva interpellació hagin merescut l'aprovació del Diputat interpellant, perquè, en definitiva, l'objecte de la interpellació bàsicament era aquest. Sobre el tema del passat i de com s'ha fet fins ara, evidentment hi ha discrepància, que ha sortit a cada moment que hi ha hagut un debat pressupostari. Jo només, en aquest moment, sobre el passat volia recordar al Diputat interpellant una cosa que és òbvia, i és que l'Administració de la Generalitat no és una Administració *ex novo*, sinó que és una Administració rebuda, que és una Administració rebuda amb les virtuts, que també en té, i amb els defectes, un dels quals denuncia en la seva interpellació el Diputat interpellant, que també té i que la Generalitat, el que ha estat criteri fonamental de la seva actuació, ha estat durant aquest temps fins que no es faci la Llei de la Funció Pública, mantenir el funcionament de l'Administració autonòmica rebuda en gran part

de l'Administració de l'Estat, i això s'ha fet, jo diria que bastant bé, i aquesta ha estat l'actuació simplement, amb criteris molt senzills, expressat amb criteris molt senzills, a partir d'ara l'actuació de futur, resulta que coincidim.

Moltes gràcies, senyor President.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la publicació d'annexos al DOGC

El Sr. PRESIDENT : Bé, hem acabat aquesta interpel·lació, passem a la tercera i darrera, que és la que, sobre la publicació d'annexos al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, formularà el Diputat Il·lustre senyor Lluís Garcia, del Grup Socialista d'aquest Parlament, al qual tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, aquest tema, el tema d'aquesta interpel·lació, és a dir, el tema de la publicació dels annexos, de la política de publicació d'annexos, millor dit, perquè crec que és una correcció important del Consell Executiu ja ha estat, si més no, tractada en aquesta Cambra amb una pregunta relativa a un annex concret —el 499— de 31 de desembre de 1984, d'ençà que es va produir aquella pregunta, un debat amb el Conseller de Justícia, va acabar —i a mi m'agradaria començar per on va acabar— dient a aquest Diputat, li responia el Conseller de Justícia : «tot això que diu el senyor Diputat són presumpcions i com a tals presumpcions, jo crec que va fer un cert error d'això que se'n diuen presumpcions. No poden ser respostes per part meua perquè, òbviament, són actuacions, intencions, en definitiva presumpcions, del Diputat que no tenen cap fonament real.»

Dies després —em refereixo en el temps—, resulta que un Director General de la Generalitat, concretament el Director General del *Diari Oficial*, per tant, la persona afectada, i responsable, d'altra banda, del que jo preguntava, em donava la raó, totalment i absolutament, afirmant que, efectivament, el *Diari Oficial de la Generalitat* en qüestió —annex 516, si no ho recordo malament, llista de mossos d'esquadra i totes aquestes coses— havia estat publicat realment el dia 5, 4, 6 —encara no està aclarit. Això ho diu aquí i puc llegir la fotocòpia. L'he portat, he tingut la precaució, perquè podria ser possible... : «Director General del DOGC niega intencionalidad política en los retrasos en la publicación de las listas de aspirantes», mossos d'esquadra, «publicada el dia 5», diu. Bé, 4. No té cap mena d'interès. La realitat és que el que aquest Diputat posava en qüestió i denunciava com un fet, és que el Consell Executiu estava practicant una política que vulnerava els mínims principis de seguretat jurídica de tots els ciutadans de Catalunya, i és que si el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* —publicació oficial— conté les normes que han de vincular els administrats, per tant, és el diari al qual tots els ciutadans hem d'estar per complir la llei, per saber quines són les disposicions, el mínim que es pot fer és que, quan surt publicat el dia 13, per garantir aquesta seguretat jurídica, ha de ser publicat el dia 13. No ens podem enganyar, com, de fet, s'ha estat fent, i posar-li una data —i això és el greu, senyor Conseller— anterior a la data real d'acord de l'actuació, sigui de la Conselleria, sigui del Consell Executiu. Perquè el que passa és molt senzill : és que,

des del punt de vista de la seguretat jurídica, els administrats perden, per exemple, en aquest cas, possibilitats, dies concrets, tal com estava plantejada l'actuació, d'actuació de possible impugnació o de recursos davant de l'Administració.

Per tant, això és un fet gravíssim, des del punt de vista jurídic i polític.

Quina política, pregunto jo, té el Consell Executiu respecte a la publicació d'annexos? Semblava que era una cosa sense interès, de segona categoria, o de quarta categoria, perquè, és clar, això dels annexos... Bé, en definitiva, semblava raonable que un annex, si és que treballem amb els principis de seguretat jurídica, no contingui disposicions *ex novo* del *Diari Oficial de la Generalitat* del qual forma part, perquè un annex no té una entitat jurídica pròpia, no és un document que val per si mateix, forma part d'un altre mecanisme, d'una altra publicació —en aquest cas d'un *Diari Oficial de la Generalitat*—, que ha de contenir, en bona lògica —i estic parlant des de la perspectiva del més estricte sentit comú— aquelles disposicions que fan referència a l'annex. Per tant, han de tenir, òbviament, la mateixa data. Però no pot contenir, o no haurien de contenir, disposicions *ex novo* amb una mateixa data de dos diaris oficials de la Generalitat. Això seria un fet greu des del punt de vista de la seguretat jurídica. Això és el que està passant, que vostès estan publicant annexos al *Diari Oficial de la Generalitat*, amb moltes raons, potser molt legítimes —que si no podem més, que si tenim moltes disposicions, que si el DOGC...—, bé, segurament tot això pot justificar elements de retard, etcètera, però, escoltin, vigilin el que fan, compleixin la llei, publiquin les normes com les han de publicar, i, si cal comprar, com s'ha fet, més màquines de fotocomposició, o anar a llogar —que ara hi entro— a altres institucions per tal de publicar el *Diari Oficial de la Generalitat*, ho plantegem. Perquè vostès saben, senyores i senyors Diputats, que el *Diari Oficial de la Generalitat* s'ha de publicar amb una cosa que en diem, des de gener de 1985, fundació pública Impremta Casa de la Caritat. Això sembla que és conegut. Doncs bé, el que segurament no és tan conegut —i tinc una llista llarga— és que el *Diari Oficial de la Generalitat* s'està publicant en una empresa que es diu T. G. Hostench, SA, Barcelona. Torres Hostench està publicant la gran majoria dels diaris oficials de la Generalitat. Peu d'impremta d'aquest *Diari Oficial de la Generalitat* : Torres Hostench, SA, Barcelona. En aquest cas, fundació pública Impremta Casa de la Caritat. Però és que si m'he detingut a repassar *Diari Oficial* per *Diari Oficial*, des que el senyor President de la Generalitat ha pres possessió del càrrec —juny de 1984—, escoltin, el 50%, no dels annexos, del *Diari Oficial de la Generalitat*, s'està publicant a Torres Hostench. Jo pregunto, una empresa privada, quin contracte té, si és que en té cap? Quin concurs ha fet, si és que se n'ha fet? És a dir, quina disposició normativa habilita el *Diari Oficial de la Generalitat*, Direcció General, per tal de publicar i contractar amb una empresa privada la publicació de les seves normes? Jo crec que això s'entén..., per exemple, casos curiosos : *Diari Oficial* 516. Home, ens trobem amb un full interior que diu : «Perdonin vostès el retard; ens hem equivocat en la compaginació, aquest *Diari Oficial* no val. Torres Hostench.» Busquem-ne un altre : annexos al *Diari Oficial de la Generalitat*, tots, des del Pla d'Obres i Serveis, la Llei de Pressupost, tots, publicats en una impremta que no és la Impremta Casa de la Caritat. No cal dir res més. Hi ha diaris oficials de la

Generalitat amb peu d'impremta, a baix, que diu «Torres Hostench»; després, altres que diuen «Casa de la Caritat». Anem a buscar, i resulta que les planxes —perquè hi ha errors de compaginació— estan fetes a la mateixa impremta, pel tipus de lletra i per tot.

Jo comprenc que el Consell Executiu..., aquí està la llista que hem fet, tots aquests diaris oficials de la Generalitat han estat produïts amb aquest mecanisme. Jo comprenc, o es podria comprendre, fins i tot jo crec que seria legítim, que el Consell Executiu, atès el volum d'acció normativa que desenvolupa, atès el volum de resolucions, d'actes administratius, d'ordres, de decrets, que es van produint, es replantegi què ha de fer per tal que el *Diari Oficial de la Generalitat* cobreixi les seves necessitats de publicació. Per això tenim la Direcció General del *Diari Oficial de la Generalitat*, i cal plantejar-s'ho amb suficient previsió per tal d'evitar, per exemple, això que, en una resposta a un Diputat del meu Grup parlamentari, senyor González, se li ha contestat, i és que, per exemple, en la publicació dels índexs, vostès saben que els Diputats no tenim índexs —l'últim que hi ha és del gener del 84—, índexs de disposicions normatives. Hem de trucar per telèfon, a un telèfon, per cert, que sembla que, en relació amb la pregunta que he fet, on ha sortit quina norma, ordre, decret, regula la fundació pública Casa de la Caritat, no m'han sabut contestar, i he hagut d'anar a preguntar a la Casa de la Caritat, a veure quina ordre, quin decret era. Però, és clar, en aquestes coses no es pot dir: «Miri, vostè truca per un telèfon, i ja li diran la norma que està, el mes que està, el dia que està». Això no va. Això és obvi que no va.

Per tant, jo, el que plantejo és que el Consell Executiu defineixi si pensa continuar amb aquesta política de publicació d'annexos, per tant, disposicions, que no tenen res a veure amb el corpus del qual formen part, del *Diari Oficial* del qual formen part —per tant, són textos separats—, perquè, com a mínim, els ciutadans de Catalunya puguin saber, puguin estar, doncs, aquesta possible sorpresa que, de tant en tant, una disposició que els afecta sortirà publicada en una cosa que diem annex al *Diari Oficial de la Generalitat*, i que tindrà la mateixa data que un *Diari Oficial de la Generalitat*. Amb totes les conseqüències, perquè es pugui saber: potser per interposar un recurs contenciós administratiu davant de l'organisme corresponent, com a conseqüència de l'actuació de l'Administració; potser només per conèixer què és el que depara l'activitat administrativa d'aquest Consell Executiu.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a la contestació, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Conseller senyor Macià Alavedra.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. El Diputat senyor Lluís Garcia ha fet una defensa de la seva interpellació barrejant-la constantment amb una pregunta que té a continuació, i que fa referència a un annex sobre mossos d'esquadra. Jo no sé si haig de contestar també la interpellació i la pregunta barrejades, però, per economia parlamentària i per rigor, crec que és millor que ara contesti la interpellació, i que després, a l'hora destinada a preguntes, contestaré la pregunta. Només de passada li diré que, sobre la pregunta, no estic d'acord amb res

del que ha dit el senyor Lluís Garcia. Només ho dic perquè consti i que no hi hagi males interpretacions. A més, en la seva defensa de la interpellació, no únicament m'hi ha barrejat la pregunta, que ja és molt barrejar, perquè són tràmits parlamentaris diferents, sinó que, a més a més, m'hi ha barrejat un telèfon que ha de donar informació, que encara és un tema més barroc, almenys perquè el contesti jo en aquest moment precis. Ja el contestaré en una altra interpellació o en una altra pregunta.

Per tant, em limitaré al que és el tema de la interpellació, que em sembla que serà el més pràctic.

La publicació d'annexos a diferents números del *Diari Oficial de la Generalitat* s'ha limitat a casos estrictament necessaris, segons el criteri de la Generalitat o del Consell Executiu, que responen a raons exclusivament tècniques d'edició. Així de clar, senyor Garcia.

Pot observar-se que el contingut dels annexos a què es refereix la interpellació inclou llistats, models de formularis, quadres numèrics de preus de tarifes, i, en general, disposicions que, per circumstàncies singulars, han requerit un procés especial de publicació per fotocomposició i offset. Per tant, per raons tècniques, fins i tot tècniques materials. Per motius de publicació.

Per tant, la seva impressió s'ha efectuat per una impremta diferent —i en això té raó el senyor Garcia— de la Casa de Caritat, que no compta amb maquinària ràpida d'impressió en offset. El que passa és que aquesta empresa, a la qual s'ha encarregat —jo precisament, per a la pregunta següent, portava una fotocòpia del que em sembla que se'n diu «un albarà»—, és una empresa que es diu Talleres Gráficos Hostench. No sé si això és Torres Hostench. Potser el senyor Diputat coneix unes vinculacions especials entre Torres Hostench i Talleres Gráficos Hostench. Jo no les conec. Potser existeixen. Però, per ser precisos, aquesta empresa es diu Talleres Gráficos Hostench. I com que, d'Hostenchs, a Catalunya, n'hi ha molts —i els que són d'Olot ho deuen saber, i aquí, de Diputats d'Olot, n'hi ha bastants, que és un cognom molt freqüent a la Garrotxa—, jo no sé si perquè una persona es diu Hostench com el Torres Hostench, ja ha de ser la mateixa empresa. Potser és cosí, que tampoc és cap impediment a la vida, tots tenim cosins variats i diversos, senyor Garcia.

Per tant, no busquem implicacions estranyes. Sí, efectivament, la Casa de Caritat, perquè no té el material adequat, ha fet publicar aquests annexos per Talleres Gráficos Hostench, SA; carrer Còrsega, em sembla. I això és un fet públic i notori, que jo el portava preparat per dir-ho aquí en la resposta a la seva interpellació.

El capteniment del Consell Executiu està en la línia que vostè apuntava molt bé en la defensa de la seva interpellació, està en la línia d'aplicar la tecnologia més avançada en l'edició del *Diari Oficial de la Generalitat*. Jo ja ho havia anunciat en una interpellació sobre el DOGC, que en aquell moment jo no sabia que seria la primera d'una llarga sèrie d'interpellacions i preguntes que es disputen vostè i el Diputat senyor González. Aquestes interpellacions i preguntes sobre el DOGC, aquesta especialització parlamentària se la disputen tant el senyor González i vostè, que fins i tot en *El País* se'ls confon la fotografia (*rialles*), i surt el senyor González amb el peu «Lluís Garcia». Ho dic perquè realment l'un o l'altre ataquen per aquest tema,

que, segurament, és un tema important.

Això no obstant, aquesta implantació de la tecnologia més avançada s'haurà de fer gradualment —jo ja ho deia—, compaginant el sistema tradicional —tipografia—, amb el sistema informàtic —fotocomposició, offset—, de manera que aquest procés no comporti disfuncions en l'edició del *Diari Oficial de la Generalitat*. Malgrat, doncs, que és intenció del Consell Executiu limitar —i aquest és el capteniment futur—, limitar els annexos als casos estrictament necessaris, és de preveure que continuaran presentant-se raons que puguin determinar la necessitat de continuar-ne editant : llistats, formularis, etcètera, sense que això, evidentment, hagi de comportar —i en això coincideixo plenament amb el Diputat interpellant— cap mena de minoració de la seguretat jurídica dels ciutadans. Vostè dirà que sempre recordem el que es fa a Madrid, i té raó, però, de tota manera, ens movem en un context, que és el de l'Estat espanyol, i jo voldria recordar que el BOE fa constantment annexos d'aquest tipus que aquí denuncia el senyor Garcia, i, per exemple, dins de l'any 1984, simplement amb el que he pogut recollir, hi ha suplementos als números 42, 80, 99, 128, 181, 305 i 313.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat vol fer ús del torn de rèplica?

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, breument també i amb la mateixa simpatia —fins i tot cortesia— amb què ho ha fet el senyor Conseller. Efectivament, el *Butlletí Oficial de l'Estat* en una regulació específica, encara pendent d'arxiu en el *Diari Oficial de la Generalitat*, el meu company de Grup, José González, que compartint aquesta tasca de controlar aquesta petita parcel·la de la seva activitat, de l'activitat del Govern, doncs, efectivament, el *Butlletí Oficial de l'Estat* publica annexos o bis; no era la intenció d'aquest Diputat impedir que el Consell Executiu publiqui annexos, si més no, si s'ha entès així, rectifico perquè el que estic dient, senyor Conseller —i això és la base, el fons, el problema—, és que aquests annexos, hi torno a insistir i vostè no m'ha contestat perquè segurament no ha volgut entrar en el tema, no tenen cap referència, cap referència amb el *Diari Oficial* del qual formen part, i introdueixen qüestions *ex novo*, és a dir, noves disposicions, que no estan anunciades en el *Diari Oficial* del qual formen part, i això provoca inseguretat jurídica, però, escolti, aquí i a qualsevol lloc, perquè els ciutadans no poden saber el que vostès pensen fer. Si vostès diuen : « *Diari Oficial de la Generalitat*, 27 de febrer » sembla ser —i no anuncien que hi ha un annex— que només hi pot haver un *Diari Oficial de la Generalitat* de data 27 de febrer. Però no està anunciat, jo li puc demostrar i en porto uns quants.

Senyor Conseller, anem a veure : controvertit *Diari Oficial* 516. Aquest *Diari Oficial*, a part de publicat, efectivament, per T. G. Hostench, que pot ser Talleres Gráficas Hostench, amb o sense emparentament —aquest no és el problema, almenys per aquest Diputat—, independentment que hagi comès l'error de dir «Torras Hostench» si és «Talleres Gráficas Hostench» el problema és el mateix. Aquest *Diari Oficial de la Generalitat* és un diari que s'ha rebut a les bústies en aquesta Cambra, quan es va trametre, en data 4/5 del mes de març, i vostès li donen data del 27 de febrer. Problema tècnic? Home, potser

sí. Potser sí que només és un problema tècnic, però, per què li veiem intencionalitat política, senyor Conseller? Home, molt senzill. Perquè unes disposicions que no són només llistats... no, no, escolti'm, que provoca que els ciutadans que es veuen afectats per aquesta disposició perden dies per interposar el seu legítim dret a recurs. No, no, escolti'm : *Diari Oficial*, Annex 499, del 31 de desembre del 84; de memòria me'l sé de tantes vegades que me l'he estudiat. Noves disposicions? No, no, miri, conté : reserves de crèdit esgotat del Pressupost del 84 per al Pressupost del 85, cosa que vostè sap que si no es fa al 31 de desembre, vostè no les pot incorporar en el Pressupost del 85. I aquest *Diari Oficial* Annex, senyor Conseller, li puc afirmar amb rotunditat que ha estat publicat el dia 2 de febrer per Talleres Gráficas Hostench, quina casualitat. El dia 2 de febrer, i vostès han fet la reserva i li han donat data del 31 de desembre perquè, si no, el crèdit pressupostari estava esgotat i no podien incorporar-ho.

Parlem d'un altre? El 512. Parlem d'un altre? Tots els diaris que vostè vulgui. Vostès fan una política d'annexos, i aquesta és la discrepància, torno una altra vegada al que crec que és el sentit. Vostès fan una política d'annexos de publicació, que no contempla les mínimes normes de garantia jurídica i de seguretat per als ciutadans. Si vostès només cobreixen i diuen en l'Annex 515, al *Diari Oficial* 515, del 22 de febrer, anuncien que sortirà un Annex, ho anuncien, com fan altres disposicions, no hi haurà cap problema perquè els ciutadans podran esperar, òbviament, que surti el *Diari Oficial* Annex per veure realment com queden afectats en els seus drets. Però és que vostès no fan això, és per això que legítimament puc entendre que hi ha intencionalitat política darrera quan vostès publiquen unes normes, unes normes com les que he citat abans a 31 de desembre, que li donen data i efectes retroactius. Efecte retroactiu en una disposició en el temps, i això és una vulneració bàsica dels principis de seguretat jurídica i d'anticipi de legalitat : donar a una disposició una data posterior a la seva concreció, a la seva publicació real. Que la impremta Casa de la Caritat ha d'estar molt més adequada tecnològicament? No ho discutim, però, escolti'm, és la seva responsabilitat. Vostè té un Director General del *Diari Oficial de la Generalitat*, hi ha un pressupost, per què no presenten un pressupost? Vostè pot acudir al crèdit extraordinari. Què passa? No coneixem aquesta política. Vostè ho diu, però no la coneixem perquè vostès no l'han formulada, i han acudit a una altra opció, que és la contractació en el sector privat, a una empresa. Molt bé, amb quin concurs? On ha estat publicat? Per què Talleres Gráficas Hostench i no altres empreses? Aquestes són les preocupacions no contestades, senyor Conseller, no contestades...

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Il·lustre orador que tingui en compte que el seu temps s'ha escolat.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Ja he acabat, senyor President; gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol fer ús del temps de rèplica?

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats; a mi em sembla que sí que he contestat la política general sobre la publicació del DOGC i les seves dificultats tècniques. Ara, en la seva contrarèplica, el senyor Diputat em torna a insistir sobre el tema de la pregunta que tenim o aquest matí mateix o aquesta tarda, constantment

barrejant la interpellació i la pregunta, senyor García. Aleshores, aquest Annex que el preocupa, que vostè cita sempre, és l'Annex objecte de la pregunta que, per cert, em sembla a mi —segons les meves informacions— que no és l'Annex 516, sinó el 416. Aquest que vostè ha llegit... potser m'equivoco jo, d'acord; no em farà fort en una qüestió de números, sobretot d'un Annex.

Ara, li contestaré aquest tema de la pregunta concret, perquè vostè diu: «tot això no té absolutament cap importància si la publicació de l'Annex s'anuncia». Oi que el contingut és aquest, el que vostè diu? Vostè diu això; «miri, anunci'm la publicació de l'Annex, i, aleshores, no té importància perquè és el que fa el BOE». Bé, doncs la llista d'admesos i exclusos, que és el tema de la seva pregunta, en el tema dels Mossos d'Esquadra, va ser exposada al públic el mateix dia 22 de febrer en els taulers d'anuncis en les Direccions Generals de Seguretat Ciutadana, de la Funció Pública i en les delegacions territorials del Departament de Governació. I va sortir el mateix dia la resolució, sense publicar la llista, en el DOGC del dia 22.

Bé, i ara li contesto l'objecte fonamental de la seva contrarèplica. Una nota en aquest DOGC del dia 22 advertia que la llista —vora de nou mil noms— es publicaria en l'Annex al DOGC número 416 —o 516—, del dia 27 de febrer. Ja està. S'anunciava en el DOGC del 22 que sortiria un Annex; ara, si ho vol, en parlarem a la pregunta, que és el que jo li proposava abans.

Gràcies, senyor President.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els Ajuts als Joves que acaben la Formació Professional

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem ara a la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els ajuts als joves que acaben la Formació Professional, que formularà l'Il·lustre Diputat senyor Manuel Nadal, del Grup Socialista de la Cambra, al qual tinc el gust de donar la paraula, advertint els Il·lustres parlamentaris que el punt tercer d'aquesta Moció ha estat retirat pel seu proponent.

El Sr. MANUEL NADAL: Senyores i senyors Diputats, crec que un debat sobre mocions subsegüents a una interpellació ve a ser com un recordatori o com una visió amb una moviola d'un partit ja jugat, i del qual es treuen conclusions, es veuen les jugades més importants i, doncs, si és un partit de futbol, es veuen els gols.

Jo crec que la interpellació que vaig formular en nom del Grup Socialista referent a ajuts a joves que acaben la Formació Professional, d'una manera va acabar amb un resultat de dos a un a favor dels socialistes, i amb algun *penalty* escamotejat i, fins i tot alguna jugada que mereixia la tarja vermella. M'explicaré.

Quan vam formular la interpellació hi havia un objectiu fonamental que volíem aconseguir, i era que hi havia uns joves que havien sol·licitat ajuts per muntar una cooperativa, eren joves que acabaven la Formació Professional, que feia més d'un any que havien demanat aquests ajuts, i encara no havien cobrat. Després d'un llarg procés de preguntes i interpellaci-

ons s'ha aconseguit que aquests joves hagin cobrat; per tant, èxit, gol, un a zero per als socialistes.

Ara, en aquest procés hi ha hagut alguna irregularitat. Alguna irregularitat en aquesta jugada de gol que voldria comentar, i és —ho repeteixo, repetim la jugada— que el Conseller en fer resposta a una pregunta formulada per aquest Diputat i el Diputat senyor Terradellas deia que en data que va fer la resposta, tothom ja havia cobrat les subvencions, quan el mateix Conseller va reconèixer que això no havia estat així, que quan va formular la resposta encara hi havia alguna cooperativa que no havia cobrat. Per tant, falta greu, *penalty* al Conseller. (Rialles.)

Segona qüestió. Ens marcàvem un segon objectiu, que era evidenciar que el Consell Executiu a vegades no compleix els terminis que es marca en convocatòries de subvencions d'ajut, etcètera, és a dir, que aquesta exigència de compliment de les lleis i de les normes que tots volem, també obliguen d'alguna manera el Consell Executiu. Recordem que la qüestió era que en data 11 de gener es convocaven els ajuts i es deia que hi havia vint dies per presentar instàncies, i al cap d'un mes sortiria publicada la resolució. Va sortir publicada aquesta resolució el 18 de juliol, cinc mesos de retard; falta del Govern, *penalty* escamotejat, suposo, perquè com que hi ha una majoria, que són els àrbitres, a favor del Govern, doncs no podrà quedar concretat en una Moció. Per tant, *penalty* escamotejat.

El tercer punt és que va lligat una mica, volgudament o no —jo crec que no era volgudament—, amb la interpellació anterior, és que el Govern...

El Sr. PRESIDENT: Prego a la Cambra que guardi silenci perquè puguem sentir el senyor orador, que té molt bona veu però tampoc es pot abusar de la seva fortalesa de veu. (Rialles.)

El Sr. MANUEL NADAL: Gràcies, senyor President, molt agraït per allò de la veu (Rialles.) Doncs, resulta que el Consell Executiu, d'alguna manera està manipulant el *Diari Oficial de la Generalitat*. Aquell dia dèiem que s'havia publicat una Resolució, que era la Resolució dels ajuts, el 15 de maig i es deia que aquesta Resolució del 15 de maig es feia en funció d'una Ordre que havia de sortir el 16 de maig. És a dir, que es feia una Resolució dient: «Resolem ajuts en aquests centres, i, entre aquests centres, es poden acollir centres de Formació Professional privats que s'acolliran a una Ordre encara no publicada, que es publicarà demà.» És a dir, hi havia una clara intuïció del que passaria. Jo no crec en els endevins, no crec en la màgia, i, normalment, la màgia i els endevins tenen un truc, diríem; és a dir, aquí hi ha truc i és la manipulació del *Diari Oficial de la Generalitat*. I com que això es va fer en dates que ratllaven l'època electoral, jo crec que es va fer d'una manera voluntària en aquell moment, esperant treure la Resolució, que haguessin passat les eleccions, incloent aquests centres privats sense que això fos un element de distorsió durant la campanya electoral. *Penalty*, falta greu, i com que és en època electoral i amb voluntat de fer-ho així, tarja vermella, que tampoc tindrà èxit.

I, finalment, hi havia un quart punt, que era aconseguir que aquesta campanya d'ajuts a joves que acaben la Formació Professional continués, que la Generalitat, el Govern de la Generalitat es prenguéss amb més amor si pot ser encara del que han pres aquesta línia d'ajuts, que els joves tinguessin més facilitats, perquè han tingut dificultats per poder-se acollir a aquests

10 milions de subvencions, que tampoc es van esgotar i, per tant, demanar que aquesta línia d'ajuts continués, que continués amb molta força, a ser possible en el futur amb més diners i que, per tant, els joves de Formació Professional que volen muntar una cooperativa com el seu primer treball, puguin comptar amb el recolzament del Govern de la Generalitat. Aquí coincidíem amb el Conseller, que era una línia que era bona, ell l'havia endegada, per tant, gol a favor del Conseller, però com que també volem que aquesta línia seguís, doncs, gol a favor nostre, dos a un a favor dels socialistes amb aquests *penalties* i aquestes targes vermelles que, d'alguna manera, configuren la Moció que avui volem votar. És a dir, constatar que el Departament d'Ensenyament no compleix els terminis en les seves convocatòries; constatar les greus irregularitats comeses pel Departament d'Ensenyament, que publica resolucions de convocatòries que, d'alguna manera, no han estat publicades en el *Diari Oficial de la Generalitat* les bases a què s'acullen i, finalment, demanar al Govern de la Generalitat que continuï aquesta activitat de foment dels ajuts a les cooperatives de joves que acaben la Formació Professional. Dos a un, i alguna falta i alguna tarja vermella escamotejada.

El Sr. PRESIDENT : Per contestar l'Il·lustre Diputat presentador de la Moció... Bé, doncs, per prendre posició davant aquesta exposició, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres... ah, perdó, el senyor Casanovas. (*Remor de veus.*)

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories, lamento interrompre aquesta magnífica retransmissió de partit de futbol (*rialles*) per dedicar-me, simplement, a dir la posició del nostre Grup en la Moció —no fer història— que tenim davant els ulls, que és la que es posa a la nostra consideració.

Primerament, aquí es parla d'un incompliment en temps. Aquest incompliment en temps, que després, en el punt 4, veiem que se'n diu també que la Moció tendeix que el Parlament de Catalunya insti el Govern de la Generalitat a fomentar les activitats, i les recolzi —les fomenti—, doncs, bé, aquest incompliment —si és que pot ser així— del temps —perquè va ser prorrogat— va ser donat perquè, precisament, facilitava l'opció dels sol·licitants per poder tenir els papers en regla per poder optar a les subvencions sobre cooperatives d'aquest tipus que atorga la Generalitat.

Jo tinc les dades —aquí tinc els papers, a mà—, on ja es veu ben clarament que inicialment van concórrer vint-i-vuit sol·licituds, de les quals, després de ser considerades des del punt de vista tècnic-jurídic, se'n van apartar, se'n van acceptar catorze. D'aquestes catorze, n'hi ha quatre que posteriorment van renunciar a la subvenció —aquí hi ha les fotocòpies—, i en van quedar deu. I, a aquestes deu, la major part d'elles, els faltaven documents; estaven mal informades, i és per això —segons se m'ha dit— que es va allargar el termini de presentació, perquè aquestes deu sol·licituds d'ajuda poguessin completar el seu expedient. I en aquest expedient hi havia, no detallets, sinó coses tan greus com que, moltes d'elles, no tenien formalitzada la cooperativa la qual s'havia d'ajudar, la qual s'havia de fomentar i a la qual s'havien de donar els ajuts per a la primera instal·lació.

És precisament amb aquest intent d'ajuda i intent de col·laboració que es van allargar aquests terminis. Per tant, no considerem que això sigui peyoratiu, al contrari. Ho considerem

bo.

El segon punt diu que «El Parlament de Catalunya constata la greu irregularitat comesa pel Departament d'Ensenyament en publicar les resolucions» Nosaltres no creiem que sigui una «greu irregularitat». En tot cas, en tot cas, el fet que es fes conèixer abans que fos publicat, podria ser una disfunció entre elements de la publicació en el *Diari Oficial* i el coneixement, però, des del punt de vista jurídic, té la mateixa importància. Per tant, en tot cas, és una desatenció, però res més. No veiem, aquí, d'on surt la «greu irregularitat».

Veig que el proponent de la Moció ha retirat el tercer punt; ho celebro, perquè era del tot en desacord amb el procediment administratiu, i, per tant, celebro que l'hagi retirat. Això farà que no li ho comenti.

I, el quart punt, doncs, bé, no hem de dir gran cosa, perquè, per fomentar, el que s'ha de fer, sobretot, és ajudar i, si mirem els pressupostos de la Generalitat d'aquest any, veiem que hi ha 10 milions més assignats per continuar aquest foment.

Per tant, la cosa ja es fa, perquè els 10 milions no es van fer servir l'any passat. Esperem i desitgem que aquest any siguin plenament utilitzats, però això no fa que nosaltres vegem en cap lloc que haguem de votar favorablement aquesta Moció. Per això nosaltres anunciem des d'aquí el nostre vot contrari.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En representació del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya...? Renuncia a intervenir.

Bé. Cal ara, doncs, donar la paraula, si és que vol intervenir, al representant del Grup Popular. El senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Des de l'escó, senyor President. Ja amb una llarga vida parlamentària, he tingut l'obligació d'assistir als casos més insòlits; des d'un cop d'Estat a un partit de futbol a què acabo d'assistir ara, en el qual resulta que un equip —l'equip socialista— ha fet dos a un gols a l'equip convergent, segons acabo de sentir.

Crec que els altres que som a la Cambra devem de ser el públic espectador que, per tant, no tenim ocasió ni de fer gols ni de parar-los; per tant, crec que la nostra posició més objectiva serà la que pot tenir el públic, per molt que cridi, que és la d'abstenir-se en això de fer gols. Per tant, ens abstindrem.

El Sr. PRESIDENT : Bé. En nom de Convergència i Unió, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, com que això és una Cambra legislativa i no és un camp de futbol-sala, només amb una sèrie de gols fantasma que ningú no veu, jo parlaré de qüestions que preocupen els joves de Catalunya. Ara bé, en atenció, també, a aquesta Cambra, diré que hi ha alguns Il·lustres Diputats que, si bé en futbol sembla que són del Barça, en política juguen sempre a favor del Reial Madrid. (*Remor de veus i rialles.*)

Complint el programa electoral del nostre Grup...

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Il·lustre orador que no es desvii del seu tema i no doni lloc a complicacions. (*Rialles.*)

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President. Com deia, complint el programa electoral del nostre Grup parlamentari, el Govern de Catalunya establí, fa uns mesos, una política d'ajut per subvencionar les despeses de primera instal·lació que comporten el desenvolupament de l'activitat professional d'a-

lumnas que acabin el segon grau de Formació Professional.

En efecte, mitjançant el Decret 559/83, de 29 de desembre —per als centres públics—, i el Decret 129/84, de 31 de gener, per als centres privats, s'establiren aquests ajuts. Val a dir que aquesta va ser una experiència pilot i, com a tal, va trobar alguns problemes de comprensió, especialment, i pel que sembla, d'algun Diputat d'aquesta Cambra.

Com que l'experiència, però, va ser un èxit a tots nivells, ja s'ha establert un mecanisme per tal que aquests ajuts es puguin continuar donant. És en aquest sentit que apareixerà properament una ordre per desenvolupar-ho per a l'any 85.

Permetin-me que faci referència als quatre punts de la Moció; bé, als tres punts, a causa que, lògicament, un d'ells ja ha estat retirat.

Quant al primer punt, que fa referència a l'incompliment dels terminis per atorgar els ajuts, el que ha fet el Consell Executiu —el Departament d'Ensenyament, concretament— és donar un marge als sol·licitants d'aquests ajuts perquè poguessin aportar la documentació que es demanava en els decrets, i una vegada s'ha aportat aquesta documentació, es va procedir immediatament a fer efectiu l'ajut.

El que hi ha hagut és, precisament, un comportament —si em permeten l'expressió— generós de l'Administració, i una conducta encomiable, de col·laboració total, dels funcionaris que han tramitat aquests expedients.

S'ha demostrat una vegada més que l'Administració pública de Catalunya està al servei dels ciutadans, i que qualsevol reglament s'ha interpretat sempre en benefici d'aquests. Fins i tot, i vist el retard en la presentació de la documentació, es va modificar el procediment de cobrament, perquè les cooperatives poguessin cobrar individualment, sense esperar les que s'havien retardat més en aportar aquests documents.

Segon punt : publicació de resolucions de convocatòries d'ajuts que no han estat publicades en el *Diari Oficial de la Generalitat*... Bé, aquesta és una qüestió de calendaris, bàsicament. Potser l'Illustre Diputat s'ha confós de calendari i s'ha guiat pel calendari republicà francès, que començava per l'equinocci de tardor. Ara bé, no fa falta consultar cap calendari caldeu, sinó que només donant un cop d'ull a un calendari normal, a un calendari de pagès, es pot comprovar que aquesta acusació no és certa.

Vegem-ho : el Decret 559-83, de 29 de desembre, publicat en el *Diari Oficial* de l'11 de gener, va veure publicada en el *Diari Oficial* la resolució de la convocatòria el 18 de juliol del 84; lògicament, posterior.

El Decret 129, publicat el 16 de maig, es va publicar en el *Diari Oficial* la resolució el 25 de juliol de l'any 84. Per tant, votarem en contra d'aquest segon punt, igual que en el primer.

El quart punt —veient que el tercer ha estat retirat—, és dir : «instar a fomentar les activitats cooperatives, etcètera», nosaltres no votarem mai a favor ni d'obvietats ni d'instar el Govern a fomentar activitats que ja fomenta, que ja fa *per se*, en compliment del nostre programa electoral, com he dit al començament.

La iniciativa d'impulsar aquests ajuts va ser del Govern de la Generalitat, i aquesta iniciativa continuarà tirant endavant. Tots els joves voldríem més ajuts i més diners per tirar endavant aquest tipus d'activitats. Per això exigim que el tema del finançament autonòmic se solucioni d'una manera justa i favo-

nable per a Catalunya.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Com que no hi ha...

El Sr. MANUEL NADAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, per al·lusions.

El Sr. PRESIDENT : No, no.

El Sr. MANUEL NADAL : Jo crec que la Cambra no ha de conèixer les posicions futbolístiques de...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Nadal, li prego que no insisteixi. Gràcies.

Bé, com que no hi ha esmenes, podem donar per acabat el debat i, aleshores, jo crec que podem votar tota la Moció en bloc, eh? No crec que hi hagi ningú que vulgui demanar distinció entre els punts que el senyor Nadal ha deixat subsistents.

Per tant, els qui estiguin a favor de la Moció, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Moció ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 64 en contra i 7 abstencions.

Bé. Ara, evidentment, hem de procedir a la suspensió de la sessió, que es reprendrà a dos quarts de cinc. Prego puntualitat per poder enllestir ràpidament la resta del nostre ordre del dia.

Se suspèn la sessió.

(*Són dos quarts de dues del migdia i dotze minuts.*)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i set minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, el Lletrat Sr. Ferret i la Lletrada Sra. Folchi.

En el moment de reprendre's la sessió, al banc del Govern seuen el H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i de Justícia.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les Cooperatives de Neteja de Boscos

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Ens toca ara la presentació i defensa i contradicció de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les cooperatives de neteja de boscos, que formularà el Diputat Il·lustre senyor Xavier Guitart, del Grup Socialista del Parlament de Catalunya, al qual tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Moltes gràcies, Molt Honorable senyor President. Senyores Diputades i senyors Diputats, l'article 48 del Reglament del Parlament estableix que «el Ple, a proposta de la Mesa, de dos Grups parlamentaris, de la cinquena part dels Diputats o del Consell Executiu, pot acordar la creació d'una Comissió d'investigació sobre qualsevol assumpte d'interès públic.»

Doncs bé, congruentment amb el debat celebrat en la darrera sessió i observant les diverses normes interpretatives de la Mesa sobre aquesta qüestió, el Grup Socialista sotmet a la seva

consideració la següent Moció : «El Parlament acorda de constituir una Comissió d'investigació sobre els afers del programa de neteja de boscos posat en marxa pel Consell Executiu i, en especial, sobre la cooperativa de segon grau APENFOR», d'acord amb el que preveu l'article 48 del Reglament, abans esmentat.

És evident, des del nostre punt de vista, que el tema que ens ocupa és d'interès públic i que sobre el mateix cas cal una investigació que aclareixi la realitat dels fets esdevinguts en relació amb la campanya de creació de cooperatives de neteja de boscos endegada pel Consell Executiu i, també, sobre diversos aspectes de la cooperativa APENFOR.

Concretament, és d'interès del nostre Grup que es pugui aclarir la destinació i aprofitament dels més de 500 milions de pessetes previstos en els Pressupostos de 1983 per impulsar aquesta campanya; cal aclarir el nombre de llocs de treball que es van crear; cal aclarir el jornal dels treballadors de la cooperativa de primer grau —dels llenyataires—, així com saber si és cert o no que es trobaven en les condicions de treball que vam esmentar en el curs de la interpellació; cal aclarir si és veritat que durant la campanya electoral el jornal d'aquests treballadors va pujar de 7.000-8.000 pessetes la setmana a 20.000 pessetes la setmana per immediatament després de la campanya tancar totes aquestes cooperatives; cal aclarir, també, si és cert —com ens deia l'Honorable Conseller de Treball— que avui cap d'aquestes cooperatives està oberta, està en funcionament per més que després es va dir que en quedaven en funcionament tres sense que mai es digués quines són i on treballen.

Des del nostre punt de vista cal aclarir també la destinació i l'origen de les diverses subvencions que ha rebut la cooperativa de segon grau APENFOR els més de 130 milions de pessetes; cal aclarir també el preu de les màquines que, segons ens consta, es venen aproximadament a uns 6 milions de pessetes —se'n varen comprar vuit i es va pagar un total de 93 milions de pessetes, és a dir, se'n va pagar el doble; se'ns va dir que aquestes màquines es varen comprar sense motor, sense alguns elements indispensables, i nosaltres pensem que cal aclarir realment què es va comprar a la meitat d'aquest preu, perquè realment es duplica.

És important, des del nostre punt de vista, aclarir també el funcionament intern de la cooperativa de segon grau APENFOR, així com l'origen dels salaris d'alguns dels seus dirigents, és a dir, d'on surten aquests diners? Cal aclarir com és possible que una cooperativa de segon grau existeixi sense que existeixin cooperatives de primer grau, és a dir, senyores i senyors Diputats, saben que una cooperativa de segon grau és una cooperativa de cooperatives : si no n'hi ha de primer grau com és possible que existeixi una cooperativa de segon grau? Cal aclarir també si és cert que el mobiliari d'aquesta cooperativa és portat de les antigues dependències de l'AISS i que el mobiliari, per tant, prové d'aquest origen.

Ens interessaria saber —crec que interessaria saber a tothom— si és cert que un cop es varen tancar les cooperatives de neteja de boscos els treballadors afectats que varen quedar en situació d'atur van seguir cobrant amb càrrec als pressupostos de la Generalitat destinats a crear llocs de treball per a treballadors que treballessin —perdó per la redundància— en la recerca arqueològica i en la programació d'unes enquestes. És a dir, cal aclarir si aquests treballadors varen cobrar substituint

una feina que s'havia de fer i que finalment no es va fer.

És absolutament important també saber quin és actualment el deute de la cooperativa de segon grau APENFOR, i com es justifica que estigui dirigida per uns membres que no formen part de cap cooperativa de primer grau.

En concret, és important saber com es pensen pagar els vint i escaig milions de pessetes que actualment encara es deuen als transportistes privats amb els quals es va concertar un contracte i que no han cobrat des del desembre de l'any passat.

Volem aclarir, encara, si és cert o no, si és previsible o no que la cooperativa de segon grau APENFOR estigui en un procés de liquidació i si és així cal saber, naturalment, qui pagarà els deutes d'aquesta cooperativa.

Volem saber, també, naturalment, la destinació d'aquesta maquinària que va costar 93 milions de pessetes, que avui per avui està tancada en un garatge prop de Sallent, i què es pensa fer, per tant, d'aquesta maquinària.

En realitat, totes aquestes preguntes entenem que són importants i si demanem una Comissió d'investigació no és simplement per qualsevol raó, sinó perquè aquest era un tema important, un tema central del Consell Executiu en ordre a la creació de llocs de treball, en ordre a la política d'ocupació, perquè s'hi varen esmerçar molts recursos, per això nosaltres volem saber el resultat d'aquesta campanya.

I si presentem la necessitat de crear aquesta Comissió d'investigació òbviament és perquè des del nostre punt de vista hi ha indicis raonables que s'han comès algunes irregularitats, i la millor manera d'aclarir si hi són o si no hi són aquestes irregularitats és, per tant, crear aquesta Comissió d'investigació que porti a la llum pública, que tregui tots els elements perquè es puguin desfer, qualsevol indicati d'irregularitat que pugui pensar qualsevol en la mesura que quedi clar que no n'hi ha hagut o, si és que n'hi ha hagut, perquè es pugui corregir en el futur aquest defecte i no torni a succeir més.

Per tant, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup els demana el seu vot favorable a la creació d'aquesta Comissió d'investigació amb el benentès que aquesta Comissió ha de ser una Comissió que no treballi a favor de ningú, sinó que treballi únicament a favor que la veritat sigui coneguda i, sobretot, perquè en un tema tan important, el tema més important —hem dit sempre—, el tema de l'ocupació, no hi pugui haver cap dubte sobre la correcció i sobre l'absoluta oportunitat dels programes que engega el Consell Executiu de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : A aquesta Moció ha estat presentada una esmena d'addició de dos nous punts pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al senyor Rafael Ribó.

El Sr. RIBÓ : Gràcies, senyor President. Nosaltres, com que estem d'acord amb el senyor Guitart, que cal aclarir tot això i més, com que aquesta Moció és, encara, les restes, la continuació d'aquell debat —que mai no hem pogut realitzar en aquesta Cambra, encara, per manca d'interlocutor de part del Govern— sobre la destinació dels 5.000 milions dels Fons d'Ocupació, en concret de la part que correspon a la Generalitat, hi estem plenament i absolutament d'acord. Per això, nosaltres hem presentat dos punts que encara creiem que precisen més la tasca d'aquesta Comissió, i és el fet que aquesta Comissió hauria d'esbrinar tot el tema dels recursos, del personal, dels

horaris, etcètera, que demostraria amb les mateixes argumentacions que ha utilitzat el Diputat socialista, però ja sobre dades —i creiem que no fem cap judici de valor, perquè hi ha prou mostres per reblar aquest clau—, demostraria la ineficiència d'aquest programa i, potser quelcom més que ineficiència, darrere aquesta cooperativa. I, en segon lloc, demanem que, per acabar d'assegurar aquesta informació, els responsables de les Administracions locals que es van veure implicats, que, com ja vam dir en aquell debat, són els qui més hi estan implicats en els programes d'ocupació i la lluita contra l'atur, poguessin també participar, aportant aquesta informació.

Lamentem que —discutint aquestes qüestions, una vegada més, i diem mancats d'interlocutor, en aquest cas, en concret— el Conseller de Treball no estigui aquí per sentir els arguments que donen suport als diversos punts d'aquesta Moció.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara caldrà veure si els altres Grups, per l'ordre adequat, volen intervenir per fixar la seva posició, i, en aquest cas, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Gràcies, Honorable President. Senyores i senyors Diputats, el nostre Grup no votarà favorablement la Moció presentada pel Grup Socialista, consecutiva a la interpellació formulada, precisament, pel Diputat senyor Guitart, relativa a la neteja dels boscos.

Vàrem escoltar amb atenció l'exposició feta pel representant socialista en el moment d'explicar la interpellació, i hem escoltat també amb interès aquest tema d'ara, fa un moment, la defensa de la Moció consecutiva.

Ens plau reconèixer que alguns dels fets evocats pel Diputat senyor Guitart, i algunes de les seves reflexions, poden ser constitutives d'una certa decepció quant a les esperances que havia suscitat la creació de cooperatives de treballadors i de cooperatives de segon grau. Àdhuc reconeixem que poden suscitar una certa inquietud, però la resposta que va fer a les al·legacions del senyor Guitart l'Honorable Conseller, que jo també hauria preferit que fos present en aquesta sessió —suposo que deu tenir els seus motius per ser absent—, va justificar, sinó totalment, almenys en part, les anomalies denunciades pel Grup Socialista.

En tot cas, i atenent-nos estrictament al text de la Moció, nosaltres pensem que la creació d'una comissió investigadora, monogràficament dedicada a aquest tema, seria probablement inadequada i constitutiva de precedents que nosaltres, personalment, no desitjariem.

L'article 48 del Reglament del Parlament, efectivament, preveu la creació d'aquest tipus de comissions i creiem que el seu plantejament és perfectament possible, però al nostre judici, també, discutiblement aplicable a aquest tema concret, encara que es tracti d'un assumpte d'interès públic indiscutible.

Recordem —recordem a títol informatiu— que les principals comissions d'investigació que s'han creat en aquest Parlament ho foren sobre temes d'una gran transcendència; per exemple, la central nuclear d'Ascó; per exemple, l'assalt del Banc Central; per exemple, les dramàtiques riudes de la tardor del 82... Efectivament, eren esdeveniments d'envergadura nacional que tenien una incidència real, no en un tema determinat,

més o menys sectorial, sinó en el conjunt del país, ja sigui per l'impacte psicològic que varen provocar, ja sigui per les conseqüències pressupostàries que varen originar.

No creiem, sincerament, que la importància d'aquells temes sigui comparable amb la del que discutim avui, tot i no negant, evidentment, la seva relativa importància.

En fi, com va dir l'Honorable Conseller de Treball en la sessió interpellativa, sembla que aquest tema es decanta progressivament cap a la competència del Departament d'Agricultura, per la mateixa dinàmica del tema, i aleshores, nosaltres hem pensat, com a argument suplementari per no acceptar aquesta Moció, que essent ja, gairebé diria, immediata la tramitació del Projecte de Llei d'Aprofitaments Forestals, de Protecció Forestal, tindrem prou ocasions en el moment en què debatem aquest tema, per tal d'aprofundir-lo, de veure fins a quin punt podem mirar de corregir i d'adaptar a la nova legislació les deficiències que, amb encert ha denunciat el Grup Socialista, però que, al nostre judici, ha anat una mica més enllà, des del punt de vista purament mecànic parlamentari, en el seu plantejament.

És per aquestes raons que nosaltres —tot i compartint la inquietud, àdhuc l'angoixa, del Partit Socialista en un tema que té una importància; té una importància, sobretot, per les esperances i les il·lusions que havia suscitat— no podem seguir-lo fins al final de la seva Moció, perquè creiem que, efectivament, seria una conclusió que hauria ultrapassat el plantejament del tema.

És per aquestes raons, senyores i senyors Diputats, que nosaltres votarem negativament aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara al Grup Popular de manifestar la seva posició i, per tant, tinc el gust d'invitar el seu representant a prendre la paraula per exposar la seva opinió.

El Sr. CASALS I PARRAL : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, el 28 de novembre de 1984, l'Honorable senyor Conseller de Treball va contestar una pregunta per escrit que li vaig adreçar, relacionada amb la Moció subsegüent a la interpellació que ha presentat el Grup Socialista, i que avui ens ocupa.

Amb la seva resposta, jo hauria de dir : com és possible que ens digui que APENFOR té problemes, entre altres coses, perquè genera una pèrdua pel pas del temps de la llenya apilada, quan es pagava per metre cúbic? No sap l'Honorable Conseller que, amb aquest sistema, no hi ha control, atès que la venda és per tones? Com és possible que digui que APENFOR afronta les seves obligacions en un breu termini, i després de cinc mesos només s'hagi pagat als transportistes privats un 25% del seu deute, la qual cosa fa que quedi encara pendent un 75% i la facturació dels mesos de gener a abril de 1985? Com és possible que digui que la neteja de boscos ha estat una iniciativa del Departament de Treball per trobar fórmules de lluita contra l'atur, menys costoses que les tradicionals, quan han fet una inversió de 143 milions que hauran produït ingressos per vendes i una ajuda de 15.050.000 pessetes, segons la seva mateixa resposta a una altra pregunta del Diputat que els parla, de 12 de març de 1985, de 40 milions de pessetes, segons la seva resposta a una altra pregunta del Grup Socialista, de 16 de gener, i que no quedin fons per pagar els transportistes?

Com és possible dir que, sense l'ajut de la Generalitat, APENFOR no hauria pogut materialitzar-se amb resultats globalment positius quan solament ha servit per pagar jornals a cooperativistes de primer grau, a raó de 9.000 pessetes setmanals, sense control de productivitat, amb un absentisme escandalós, i que va variar després de les eleccions autonòmiques —després de les eleccions autonòmiques— a base d'un preu per metre cúbic amb recompte exigit per apreciació falsejada, la veracitat de la qual cosa es pot demostrar per testimonis? Com pot consentir-se que APENFOR, que havia de controlar 330 cooperatives de primer grau, pel fracàs de l'elevat cost de la seva manca de producció, es dissolguessin i se'ls donés col·locació en els programes d'excavacions arqueològiques i enquestes industrials que investigarem al seu moment?

Com és possible dir que mantingui la seva estructura directiva, quan existeixen quatre operaris trituradors de llenya i tres cooperatives de primer grau que el senyor Guitart no sabia on estaven ubicades, i jo arà li ho diré : dues a Sant Pere de Ribes i una a Ripoll, sota el control municipal, la qual cosa fa que la relació sigui simplement de client a proveïdor, tal i com hauria d'haver estat sempre? Com podia, la Conselleria de Treball, permetre que transportistes privats, a l'empara de la garantia que ofereix APENFOR, que és una iniciativa de la Generalitat de Catalunya, «carrossessin» els seus camions amb caixes fetes de manera expressa i exclusives per a aquest treball, i ara, a més de no poder realitzar un altre treball, no se'ls pagui?

No va poder, l'Honorable Conseller, davant d'aquesta Cambra, en la rèplica a la interpellació, informar si és veritat que un dirigent d'APENFOR, amb sou fix, és, a més, propietari d'un camió, cosa que fa pensar en la possibilitat d'un tracte discriminatori respecte als altres?

Com pot consentir l'Honorable senyor Conseller que, als petits empresaris transportistes, APENFOR els degui més del 60% del seu únic capital, que és el seu camió? I, com cobraran en un curt termini —paraules del senyor Conseller, segons les seves mateixes paraules dirigides a aquest Diputat en contestació a la pregunta escrita—, si APENFOR és en fallida?

Senyores i senyors Diputats, és cert que la idea inicial de l'Honorable senyor Rigol —anterior Conseller de Treball— fou benintencionada, però va fracassar ja durant el seu exercici en aquest càrrec. L'Honorable senyor Oriol Badia ha de respondre ara d'aquest escandalós afer, però és que, en un any, hi ha prou temps per arreglar i variar les rutes que ens porten a la deriva... El nostre Grup espera que la majoria que dona suport al Govern de la Generalitat accepti la investigació, tal i com proposa el Grup Socialista, i l'esmena que ha presentat ara el Partit Socialista Unificat de Catalunya, perquè ha de ser el més interessat a vetllar per la credibilitat i la bona administració de la Generalitat.

Així ho esperem, perquè, en cas contrari, la nostra obligació —que és la de controlar l'Executiu— ens porta i ens portarà a continuar les accions necessàries a les quals tota minoria té dret dins d'un règim democràtic.

De tota la nostra argumentació, ja es dedueix que votarem afirmativament la Moció del Grup Socialista.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara al Grup de Convergència i Unió de manifestar la seva posició, i per a això invito el seu representant, Il·lustre senyor Sesmiolo, que ocupi la tribuna

d'oradors.

El Sr. SESMILO : Molt Honorable President, Il·lustres col·legues, el Grup Socialista ens proposa la creació d'una comissió d'investigació sobre els afers del programa de neteja de boscos i, en especial, sobre la cooperativa de segon grau APENFOR.

La primera pregunta que cal fer-nos, per poder posicionar-nos, és : quins són els objectius? Quines són les finalitats que es persegueixen en fer la proposta? Per a què, una comissió d'investigació? No és el meu interès, gens ni mica, qüestionar la legitimitat del Grup Socialista en fer la proposta; és el seu dret, i, com a tal, cal i volem respectar-lo. El que el nostre Grup es qüestiona és si a part d'algunes de les noves aportacions que s'han fet avui, el text que se'ns proposa és conseqüència lògica i congruent amb la interpellació formulada fa dues setmanes. Em referiré a la intervenció del senyor Guitart en aquesta Cambra el proppassat dia 10 d'abril, llegint textualment del *Diari de Sessions* quelcom del que va dir i concretament referint-se a APENFOR deia : «APENFOR, una cooperativa de segon grau, una cooperativa de cooperatives que està funcionant quan no hi ha cooperatives de primer grau, amb unes certes irregularitats de funcionament, no entraré aquí ara en detalls, que són molt importants, però que em sembla que no vénen al cas per al tema de la interpellació.» És a dir, les presumptes o possibles irregularitats que insinuava considerava que no venien al cas en el tema de la interpellació. Més endavant ens deia també —em sembla que a la pàgina 40, diu : «Ara, el que nosaltres voldríem demanar, perquè la interpellació és propòsit de capteniment del Consell Executiu en ordre a la creació de cooperatives de neteja de boscos, és quins són a partir d'aquesta realitat, aquests propòsits de capteniment, però més, voldríem demanar, perquè d'aquests propòsits de capteniment algú ens ha de dir també qui pagarà els deutes d'APENFOR, etcètera.» Com es pot veure clarament l'interès del Grup Socialista a fer la interpellació era un interès per al futur, ara la Moció ens mostra un interès pel passat, ens proposa fer marxa enrere.

És aquesta incongruència la que ara volem denunciar i que ens legitima a desconfiar dels veritables propòsits que mouen el Grup Socialista en proposar-nos la constitució d'aquesta comissió d'investigació. A què s'ha degut aquest canvi de posicionament? Dit això, no volem defugir l'entrada del tema central de la Moció. Cal o no cal una comissió investigadora? El nostre posicionament serà des d'un punt de vista estrictament polític, i des d'aquesta perspectiva puc anunciar ja d'antuvi que el nostre Grup s'oposarà a la constitució d'aquesta Comissió per les raons que tot seguit exposaré. (*Remor de veus.*) Em permetran les senyores i els senyors Diputats...

El Sr. PRESIDENT : Prego els senyors Diputats que guardin silenci.

El Sr. SESMILO : Gràcies, senyor President. Em permetran les senyores i els senyors Diputats que situï en un context més global la qüestió concreta que se'ns planteja. Què pot fer un Govern d'un país com el nostre que únicament ha pogut assolir part de la seva sobirania davant el primer problema social que avui tenim, el de l'atur? Podria limitar-se a gestionar els serveis traspasats : CEMAC, Institut del Temps Lliure, etcètera, i fer d'espectador davant l'actitud tancada, obstinada, decidida del Govern de l'Estat de no traspasar competències reals i

efectives, perquè —diuen— el problema de l'atur és competència exclusiva de l'Estat. No insistiré en el tema perquè ja l'hem denunciat repetidament des d'aquesta tribuna, però cal tenir-lo molt present en tot moment. Pot aquest Govern nostre també destinar partides pressupostàries d'acció directa de lluita contra l'atur. Més de 12.000 milions de pessetes s'han esmerçat ja, segons ens deia el Conseller de Treball, en la seva resposta a la interpellació, corrent el risc, risc altra vegada assumit, de rebre crítiques, o bé per l'endeutament de la Generalitat que algú considera excessiu, o bé per no destinar més cabals a escoles, centres sanitaris, carreteres, etcètera.

I, també, amb aquests cabals públics es poden fer dues coses: transformar-se en una espècie d'estat-matrona, govern-dida traspasant aquests diners i, en conseqüència, traspasant igualment la responsabilitat de l'execució íntegrament als ens locals i estaments públics —m'estic referint als Plans d'Ocupació Comunitària—, actitud que es correspon més amb una ideologia de tipus socialista, o bé compartir aquests diners, aquestes responsabilitats entre el Govern, els ajuntaments, els agents socials, els treballadors, actitud plenament congruent i genuïna de la nostra ideologia. I això és el que ha fet el Govern de la Generalitat, i una de les mostres més evidents pot ser, precisament, el programa de la neteja de boscos, compartint responsabilitats i posant en l'empresa dosis generoses i alhora mesurades d'ambició, d'imaginació i de risc. És des d'aquest punt de vista polític que el nostre Grup no es pot sumar a una iniciativa que comporta una velada crítica —no ens enganyem— a aquesta actitud. Davant l'actitud típicament mesetària del «que inventen ells» nosaltres preferim la del nostre Govern, d'inversió econòmica en nous programes, en noves iniciatives, que busquin prioritàriament la rendibilitat social envers l'econòmica. Aquí s'ha parlat d'irregularitats, de presumptes o possibles irregularitats, és possible que n'hi hagi pogut haver (*remor de veus*), però al nostre criteri, sense base suficient...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, prego silenci una vegada més.

El Sr. SESMILO: El nostre criteri és que no hi ha bases suficients que justifiquin la necessitat de constituir una comissió investigadora. Vull destacar, en aquest sentit, la intervenció ponderada de l'Honorable Conseller de Treball en la contestació a la interpellació, en la qual va reconèixer dificultats i errors, alhora que destaca també els encerts i els aspectes positius. És que ens volen fer creure que tot ha estat negatiu? És que no es vol reconèixer que s'han netejat més de 2.000 hectàrees de bosc, s'ha produït un estalvi, més o menys important, però estalvi, al cap i a la fi, des del punt de vista energètic. És que no es pot valorar positivament l'esforç d'incorporar al món del treball i al moviment cooperatiu centenars de treballadors en un alt percentatge dels que podríem anomenar marginats? I és que no ha estat positiu el que això ha representat en la prevenció dels incendis forestals?

El Conseller ens va dir que esperava consolidar, un cop fets els reajustaments necessaris, uns 130-140 llocs de treball estables. Si això arribés a ser una realitat considerariem que els resultats socials del programa justificaria la inversió feta. (*Remor de veus.*)

Irregularitats. Quines irregularitats es volen investigar? Donada l'extracció social d'una part considerable dels coopera-

dors, què és més important des del punt de vista polític? L'esforç d'intentar la seva reinserció mitjançant el treball o investigar si tenen més ben fets o mal fets els estatuts de la cooperativa, si han sabut fer o no reglamentàriament una assemblea a les eleccions. Irregularitats. S'ha parlat del cost de les màquines, el Conseller ens els va justificar plenament. Si una cooperativa de segon grau pot existir sense les de primer grau, i també se'ns ha dit que el fet que una cooperativa quedi inactiva temporalment no vol dir precisament que s'hagi dissolt. S'ha parlat també de sous elevats d'algun dels empleats d'APENFOR. Què es vol investigar? Una cosa tan difícilment objectivable com el sou que correspon a un càrrec de responsabilitat? Saben, coneixen els Diputats d'aquesta Cambra, que algun d'aquells responsables ha vist en perill la seva integritat física a l'hora de comprovar la producció feta *in situ*, simplement perquè al mig del bosc li han tret un ganivet per forçar-lo a certificar una producció superior a la feta? (*Remor de veus.*) Hem d'investigar i concloure si calia o no posar-li un xofer, és a dir, un acompanyant per poder fer la seva comesa? Nosaltres creiem que cal valorar —i convidem tota la Cambra a fer-ho— l'esforç, el considerable esforç que han hagut de fer totes les persones responsables d'aquest programa i donar-los el nostre suport, tot el nostre escalf en llur tasca. I això no vol dir de cap manera dimitir de la nostra responsabilitat com a representants del poble, d'exigir les millores que calgui per a la millor rendibilitat, també econòmica dels cabals públics, d'un millor i major control de la despesa, d'exigir també una correcta utilització de l'experiència acumulada; en definitiva, avui hauríem preferit fer un pronunciament de futur, no furgar les clofelles del passat. Nosaltres deduirem, de la intervenció del portaveu socialista a la interpellació, que la seva voluntat anava en aquest sentit i, fins i tot, varem insinuar la possibilitat —i així jo personalment vaig fer-ho arribar al senyor Guitart— de redactar una moció conjunta, no ha estat possible. Si la nostra voluntat política fos una altra, podríem sumar-nos a la iniciativa i demanar que s'afegís a la investigació el desenvolupament d'alguns dels plans d'ocupació gestionats per diversos ajuntaments que s'han trobat amb dificultats i entrebancs similars amb els que s'ha trobat el nostre Govern en els plans propis, però no ho farem, i saben tots vostès que puc tenir dades i proves a l'abast. (*Xiulets.*) Al contrari, ben al contrari, nosaltres sempre hem cregut que, globalment considerada, la tasca dels ajuntaments ha estat altament meritòria i satisfactòria, i superior el rendiment social a l'econòmic, i que les deficiències o petites irregularitats que hi hagin pogut haver no enterboleixen de cap manera el gran esforç esmerçat i la voluntat positiva de la reinserció del món del treball dels més marginats precisament, i, això, sense dimitir de cap de les nostres exigències. Votarem no a la Moció, el nostre vot és un sí al futur, a l'esforç, a la imaginació i també a la responsabilitat i a l'exigència. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat presentador de la Moció té ara cinc minuts per a fixar la seva posició en relació amb les esmenes. Voldria subratllar que és per fixar la seva posició en relació amb les esmenes, no per a consumir un torn de rèplica, eh! (*Rialles.*)

El Sr. GUITART I DOMÈNECH: Moltes gràcies pel recordatori Molt Honorable senyor President. Senyores Diputades i

senyors Diputats, el nostre Grup ha rebut les esmenes que ha presentat el Grup del PSUC amb atenció i pensa que milloren i completen el text que nosaltres havíem presentat i, en aquest sentit, nosaltres les incorporarem perquè puguin ser sotmeses a la votació conjuntament amb la resta del text que nosaltres havíem presentat. I si les acceptem és perquè les completen, precisament, en una direcció, que la nostra visió és una visió de futur, no és una visió de passat, per això nosaltres acceptem aquestes esmenes, el que passa és que no és possible parlar del futur quan hi ha un passat, que a mi m'ha complagut enormement que tots els Grups parlamentaris han coincidit que no era el més adequat, i, fins i tot, el Grup de Convergència i Unió ha coincidit que hi havia irregularitats i dificultats a objectivar els salaris d'un càrrec públic. Per tant, amb aquest reconeixement unànime de tota la Cambra, a nosaltres se'ns fa encara molt més fàcil acceptar aquestes esmenes del PSUC, i, en concret, la segona, quan ens diu que es parlarà amb especial cura amb els ajuntaments que hi han tingut relació. Nosaltres pensem que és molt important, perquè així podrem concretar totes aquestes coses que aquí també tots els Grups de la Cambra, més o menys han coincidit a afirmar, per més que el resultat, diguem, a l'hora de la votació, sigui diferent.

Nosaltres, en relació amb les esmenes del PSUC, dic que les acceptem amb gust i pensem que és una manera —si la Cambra així ho accepta— que definitivament això que tots hem dit aquí, això que tots hem convingut que hi ha irregularitats, solemnement tots els Grups de la Cambra ho ha han dit, jo felicito el Grup de Convergència i Unió que és a qui li costava més dir-ho, també ho ha dit, que es pugui realment investigar per tota la Cambra. I, l'última raó encara, per la qual acceptem les esmenes del PSUC és per una qüestió senzilla, perquè realment pensem que contribueixen a donar a aquest tema la importància que es mereix, no és un tema d'una calamitat que vingui de fora, sinó que és un tema d'una calamitat d'una política, de la política d'ocupació del Consell Executiu, i nosaltres pensem que aquest és un tema central, que s'ha de tractar amb tots els ells i ells i aclarir, fins al final, on han anat tots els diners i els resultats d'aquesta política. Per això, nosaltres acceptem gustosament aquestes esmenes presentades i demanem de tots vostès el seu vot favorable a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, acabat el debat, és hora de posar la Moció a la votació.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que facin el favor de posar-se drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Moció ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Resolució 10/II, de Creació d'un Nou Circuit Permanent de Velocitat a Catalunya

Passem ara a la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Resolució 10/II de creació

d'un nou circuit permanent de velocitat a Catalunya, que formularà el Diputat Il·lustre senyor Daniel Terradellas, del Grup Socialista de la Cambra, al qual tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President, en el debat que hi va haver en l'últim Ple sobre la interpellació que vaig presentar en nom del meu Grup ja va quedar clar, senyores i senyors Diputats, la importància de l'equipament esportiu de què estem parlant, un equipament valorat en més de 1.000 milions de pessetes i que té una incidència no només de tipus esportiu per a la promoció de l'esport i per a la celebració de proves de prestigi, sinó que cal afegir-hi, a aquesta importància, a aquest fet evident, una importància de tipus econòmic per la promoció que significa en aquest tipus d'equipaments per a la indústria auxiliar i també per l'homologació de totes les peces dels automòbils i vehicles que fan els fabricants de l'Estat espanyol i que, malaguanyadament, han d'anar a circuits estrangers, generalment al Paul Ricard, de França, perquè no hi ha un equipament en condicions a l'Estat espanyol.

Dèiem també que aquest equipament té una importància turística perquè s'ha demostrat que la relació entre un circuit d'aquestes característiques i la promoció turística arreu dels grans circuits del món és evident, i, per l'altre costat, l'última raó és perquè serveix perquè un país com el nostre, Catalunya, pugui ser promocionat arreu del món, donada la gran audiència que tenen en els mitjans de comunicació aquest tipus de proves esportives.

Deia també en la interpellació que constàvem el treball que havia fet la Comissió que, per mandat parlamentari, està encapçalada per la Direcció General d'Esports, i que ha estat treballant durant aquests últims sis mesos contrastant unes xifres entre un projecte del Reial Automòbil Club de Catalunya de fer l'equipament esportiu a Caldes de Malavella, i d'un altre hipotètic circuit situat en un radi de 30 quilòmetres de Barcelona, que vull fer avinent a les senyores i als senyors Diputats que, si hem de ser fidels al compliment parlamentari, quan dèiem en la resolució de la Comissió de Cultura que es tindrien en compte els equipaments o les iniciatives actualment existents, en resposta de la Direcció General d'Esports se'm confirma que aquest projecte hipotètic no estava present en aquells moments. En tot cas, s'està treballant en aquesta Comissió, contrastant xifres sobre la possible rendibilitat d'aquest equipament esportiu, cosa que, en principi, em sembla totalment correcta, seria una cosa greu que féssim un equipament i que per la falta de rendibilitat no pogués durar el temps que tots desitgem.

La situació que ens vol avui aportar aquesta Moció —i ho varem explicitar en la interpellació— és que hi ha una situació d'*impasse* en aquesta Comissió, ja que les xifres que s'estan discutint, no defineixen, des del punt de vista esportiu, quin és el millor lloc. I suposo que tots els membres d'aquesta Cambra volem que el circuit es faci, que es faci aviat, i que sigui rendible, i suposo que volem que la seva ubicació sigui la més adient a Catalunya. Hem sentit diverses vegades des d'aquesta tribuna aquella frase que diu «tot el que afecta Catalunya interessa el Govern de la Generalitat».

Al meu entendre, estem davant d'un projecte, d'un equipament únic, no se'n faran d'altres a curt termini a Catalunya, amb l'aportació de diners públics —es preveu una aportació de 150 milions de pessetes de la Direcció General d'Esports i 150

milions de pessetes del Consejo Superior de Deportes—, i, per tant, al meu entendre, és bo que el Govern de la Generalitat es pronunciï sobre la seva ubicació, sobre la rendibilitat de la seva ubicació. Ho dic perquè els treballs de la Comissió em donen a entendre que han estat uns treballs, des del punt de vista esportiu gairebé exclusivament, i que seria bo que es tinguessin en compte els altres criteris, econòmics, turístics, d'ordenació del territori, que han d'afectar el Govern de la Generalitat.

Personalment, vaig informar tots i cadascun dels membres de la Comissió que, per mandat parlamentari, està treballant en aquest afer, de la presentació d'aquesta interpellació, en el sentit de voler incentivar que el Govern de la Generalitat es pronunciï en un tema com aquest, i que no es tingui només el punt de vista esportiu davant d'un equipament d'aquesta importància. Sembla ser que el dia 12 d'aquest mes de maig, el Reial Automòbil Club de Catalunya es pot pronunciar sobre quin és, segons el seu criteri, el lloc més idoni per a la creació d'aquest circuit. Per un altre costat, estem parlant també de la possibilitat d'obtenir diners públics per tirar endavant aquest equipament esportiu. Per tant, em sembla lògic que el Govern de la Generalitat tingui en compte aquesta situació, i, per tant, que es pronunciï. Que es pronunciï com s'hauria d'haver pronunciat si a Catalunya tinguéssim un pla d'equipaments esportius, un mapa general que ens digués, davant de la demanda de pràctica esportiva, que se'ns indiqués —i des del punt de vista d'ordenació del territori— on han d'anar els principals equipaments esportius. Si no ho recordo malament, deu fer cosa de dos o tres anys, se'ns va presentar un pla d'equipaments, concretament a nivell de Catalunya, de deu grans equipaments, i el Govern de la Generalitat deia on havien d'anar ubicats, i la raó era ben senzilla : segons el criteri del Govern de la Generalitat de Catalunya, es creia que, pels estudis que havia fet, el millor lloc era aquell i no un altre de cada un dels equipaments. Per tant, aquesta Moció, senyores i senyors Diputats, no pretén de cap manera, ni retardar, ni posar entrebancs al projecte. Des d'un principi hem volgut donar-hi un impuls positiu, tant en la Proposició no de Llei com en els contactes i reunions que hem tingut amb diferents institucions i entitats implicades, i com pretén ser la Moció que els presentem a votació, que diu el següent : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que, de manera urgent» —i dic «de manera urgent» perquè hi ha aquesta data del 12 de maig— «incideixi» —i repeteixo la paraula : «incideixi»— «en la Comissió que coordina la Direcció General d'Esports per a la creació d'un nou circuit de velocitat de Catalunya, a fi que la ubicació d'aquest equipament sigui al més adient als interessos generals de Catalunya. I, en aquest sentit, i d'acord amb la Resolució 10/II de la Comissió de Política Cultural, del 3 d'octubre de 1984, el Consell Executiu impulsarà, de manera prioritària, el projecte de Caldes de Malavella.» Si llegim la Resolució aquesta a què faig referència, diu el següent : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a impulsar els estudis corresponents, i, a la vegada, a coordinar les actuacions de les entitats públiques corresponents del Reial Automòbil Club de Catalunya, de les Federacions catalanes d'automobilisme i motociclisme, per tal d'aconseguir la creació d'un nou circuit permanent de velocitat a Catalunya, considerant totes les iniciatives actualment existents» —i repeteixo que en aquests moments se'ns deia que només hi havia un projecte de Martorelles, que tothom descar-

tava perquè no és prou àmplia la superfície de terreny per fer-hi aquest tipus d'equipament, i el de Caldes de Malavella.

No voldríem, senyores i senyors Diputats, que darrera d'aquest equipament hi haguessin interessos especulatius, ni que la seva ubicació la fes deficitària en manteniment o poc adient des del punt de vista esportiu, urbanístic i d'accés. Cal fer-ho ben fet, i, per tant, és bo que el Govern de la Generalitat hi digui la seva.

Vull recordar a les senyores i els senyors Diputats unes declaracions a una televisió del que és ara actualment President del Reial Automòbil Club de Catalunya, com a conseqüència de la Proposició no de Llei que es va aprovar per unanimitat en aquest Parlament. Textualment va dir : «Aquell projecte que al seu dia era del RAC, a partir del mandat parlamentari deixa de ser una iniciativa del Reial Automòbil Club per convertir-se en un tema nacional de Catalunya, on estan implicades totes les institucions.» Per tant, a mi em sembla que no cal ser més papista que el Papa. Que és bo que el Govern de la Generalitat hi digui la seva. Què en diríem d'un ajuntament que, davant d'una possible iniciativa de crear una indústria, un equipament esportiu, s'inhibís dient que bé, que ja es dirà allà on s'ha de posar, i que, en tot cas, com a Govern, en aquest cas municipal, no es vulgués pronunciar. I creiem que és bo que es pronunciï ara i no després. Creiem que és bo que es faci ara, perquè ara és el moment d'incidir-ho, i, ho repeteixo, incidir-ho, que no vol dir mandat explícitament, sinó que la Comissió sàpiga quins són els criteris del Govern de la Generalitat des del punt de vista dels interessos generals de Catalunya. Perquè el que no voldria és que un cop presa la decisió per part del Govern de la Generalitat, algú cregués que el lloc no és l'adequat, amb la qual cosa retardaríem la creació d'aquest equipament esportiu.

Resumint, per tant, senyores i senyors Diputats, crec que la Moció va en aquest to positiu de demanar que el Govern de la Generalitat es pronunciï, ho indiqui en la Comissió, i, en aquest sentit, crec que farem un bon favor a la mateixa Comissió, com, d'aquesta manera, personalment, tots i cada un dels membres m'han dit que ho veien amb bons ulls, que ho veien bé.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Com que no hi ha esmenes a aquesta Moció, procedeix ara que els Grups manifestin la seva posició respecte a aquella.

L'Illustre Diputat senyor Casanovas té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President, senyories. Senyor Terradellas, Illustre senyor Terradellas, estem d'acord, en principi, amb moltes de les coses que vostè ha dit aquí, i desitjariem fervorosament que això tingui una fàcil i ràpida solució.

Però, de tota manera, nosaltres ens hem d'atenir, no a les paraules que ens ha adreçat en aquest púlpit, sinó a la Moció que vostè ha presentat a la consideració del Ple. I, si bé estem d'acord que el circuit de velocitat de Catalunya —plenament d'acord— se situï en el lloc més adequat per als interessos de Catalunya, a mi, com a gironí, m'agradaria molt, i faig vots per a això, perquè aquest lloc, per idoni, fos Caldes de Malavella. M'agradaria molt que això fos, però hem de veure si serà o no

serà.

De tota manera, lamento haver de dir que no acabo de copsar la necessitat de la Moció en si. I no acabo de copsar-la perquè, per un costat, se'ns diu que el Consell Executiu ha d'incidir de manera urgent a la Comissió que coordina la Direcció General d'Esports. Si la Direcció General d'Esports és un organisme del Govern de Catalunya, evidentment que el Consell Executiu incideix en aquesta Comissió a través de la Direcció General d'Esports. No ho sé. Almenys jo entenc per incidir això. No sé què es pot interpretar en aquest aspecte.

D'altra banda, si hem d'incidir perquè siguin respectats o defensats els interessos generals de Catalunya, i més avall es demana que el Consell Executiu impulsi de manera prioritària el projecte de Caldes de Malavella, això depèn del resultat, evidentment, però, en principi, aquí, sobre el paper, entra en contradicció. Una cosa és que es busqui, i, si després —evidentment— això coincideix, molt bé, d'acord, o hi ha dos projectes que estan al nivell de la balança, iguals, llavors, molt bé, que doni un impuls especial, tal com va acordar la Comissió al seu dia, al projecte de Caldes de Malavella. Però voler prejudicar ja per endavant el que serà el dictamen d'aquesta Comissió em sembla una mica agosarat.

Per tant, nosaltres, davant d'aquesta potser mal explicada Moció, anunciem ja des d'ara que votarem en contra perquè no la creiem necessària.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara al Grup parlamentari del Partit Socialista... Renuncia a intervenir. Gràcies.

Aleshores, el Grup Popular, si té la bondat.

L'Il·lustre Diputat senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO : Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats : el Grup Popular no pot votar favorablement perquè tenim certes reserves a recolzar la Moció que presenta el Grup Socialista en relació amb la creació d'un nou circuit permanent de velocitat, tenint en compte dues condicions fonamentals que apareixen en el text de la Moció.

En primer lloc, que la ubicació de l'equipament sigui la més adequada als interessos generals de Catalunya. I, en segon terme, que «el Consell» —diu— «el Consell Executiu impulsi de manera prioritària el projecte de Caldes de Malavella». Si la segona condició és conseqüència directa de la primera, d'acord que el circuit s'ubiqui en aquell municipi, però no hi ha res definit. I en aquest sentit hi ha una consideració puntual que jo voldria afegir o aportar. És evident que a una inversió global de 1.300 milions de pessetes, dels quals 300 milions són diners públics, se li ha de treure una màxima rendibilitat.

L'Il·lustre Diputat senyor Terradellas, en les dues intervencions que va tenir en el passat Ple, d'alguna manera venia a avalar la seva petició en els ingressos i la importància que per al turisme pot tenir aquest circuit. Per principis i per convicció, vull significar al senyor Terradellas que l'única rendibilitat vàlida a una inversió esportiva és la mateixa rendibilitat esportiva, i, en aquest cas, seria entrar, més que en un circuit de velocitat, en un circuit obert a determinades conveniències que, per pulcritud, hem de procurar no aportar a un mitjà tan pur com és l'esport.

Consegüentment, coincidim plenament amb la Comissió Tècnica, quan opina que el turisme és una cosa i l'esport n'és una altra de molt diferent.

I, per últim, manifestar que, independentment de les explicacions —també en el passat Ple— de l'Honorable Conseller de Governació, i al marge d'altres consideracions, ens sembla que des de la Direcció General de l'Esport el treball ha estat prou seriós i que, mentre no es demostrï el contrari, volem confiar que les gestions aniran encaminades a decidir la ubicació del circuit permanent de velocitat, d'acord amb uns criteris polítics, i, sobretot, amb uns criteris tècnics i esportius, amb l'esperança també que el Consell Executiu comparteixi els mateixos raonaments, i com a punt de referència, els interessos generals de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : I ara, en representació de Convergència i Unió, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aymerich.

El Sr. AYMERICH : Senyor President, senyores i senyors Diputats; el senyor Diputat que ha presentat la Moció, jo crec que amb l'afany de protagonisme, de ser ell l'impulsor principal de la construcció d'un nou circuit permanent de velocitat a Catalunya, i veient, precisament, que la premsa gironina li ha donat aquest protagonisme, s'ha oblidat de llegir la Proposició no de Llei presentada i aprovada per la Comissió de Política Cultural, i allò que la mateixa Proposició no de Llei manava el Consell Executiu. Perquè si ho hagués fet, i sabent —ell millor que cap de les senyores i senyors Diputats d'aquesta Cambra— que s'està complint totalment el temps de la Proposició no de Llei, no té cap sentit haver presentat la Interpellació primer, i després, avui, abans d'haver sentit l'explicació que li va fer l'Honorable Conseller de Governació en la darrera sessió, i, a més que tot el que li va dir l'Honorable Conseller, l'Il·lustre Diputat ja ho coneixia, no té cap sentit, com deia, haver presentat la Moció d'avui.

No tornaré a cansar les senyores i els senyors Diputats llegint la Proposició no de Llei, perquè l'Il·lustre Diputat senyor Terradellas ja ho ha fet, i fins i tot repetiré paraules que han dit en aquesta Cambra els representants del Grup Popular i del Grup d'Esquerra Republicana, però, perdonin-me, senyores i senyors Diputats, de cansar-los, perquè a vegades la coherència té el regust de la monotonia.

A la Moció que estem tractant el senyor Diputat ja no demana que s'impulsin els estudis corresponents i que es coordinin les actuacions de les entitats públiques competents. És obvi que no es demani, perquè el senyor Diputat és el primer que és conscient que això ja s'ha fet, i que ell sap que s'han celebrat quatre reunions, a dues de les quals va assistir el senyor Diputat, fins i tot a la darrera, com a representant delegat del Governador Civil de Girona. I permeti'm un incís, senyor Diputat, en aquesta delegació. Dos Il·lustres Diputats d'aquesta Cambra, del seu mateix Grup parlamentari, en el *Butlletí* número 35, pàgina 1413, van formular una pregunta al Consell Executiu per tal que fos contestada per escrit, referent al fet que un Diputat provincial havia presidit un acte, quan corresponia de fer-ho al Director General de l'Esport —concretament era un acte que es va presidir a Manresa—, i preguntaven en virtut de quina norma podia el Director General delegar les seves atribucions a un Diputat provincial. Bé, nosaltres també hauríem pogut fer aquesta pregunta al Director General de l'Esport en virtut de quina norma el Governador

dor civil podia delegar les seves atribucions a un Diputat del Parlament de Catalunya?, però no ho hem fet perquè el nostre Grup a aquestes petites coses no els donem més importància de la que tenen.

De tota manera, em permetré de recordar a les senyores i els senyors Diputats, i demanant disculpes per cansar-los amb allò que ja l'Honorable Conseller de Governació va contestar al senyor Diputat interpellant, però crec que és important recalcar el procés que ha tingut aquesta Proposició no de Llei.

El 3 d'octubre del 84, la Comissió de Política Cultural va aprovar unànimement la Proposició no de Llei esmentada. El 15 d'octubre del 84 va sortir publicada la Resolució 10/II en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*. El 2 de novembre del 84, el Consell Executiu va encomanar la Proposició no de Llei al Director General de l'Esport. El dia 12 de novembre del 84, deu dies després d'encomanar-li el Consell Executiu, el Director General de l'Esport va convocar les entitats esmentades en la Proposició no de Llei, a més del President de la Diputació provincial de Girona, el Governador Civil de Girona, i l'Alcalde de l'Ajuntament de Caldes de Malavella, ja que amb bon criteri del Director General de l'Esport, que va considerar que si de manera prioritària s'havia de considerar la iniciativa de Caldes de Malavella, era lògic que hi fossin presents i participessin en aquesta Comissió.

En aquesta reunió, que era la primera, es va nomenar una Comissió tècnica per elaborar un informe. El 18 de desembre del 84, el Director General de l'Esport va convocar una segona reunió a la Comissió, en la qual una representació dels experts de la Comissió tècnica va plantejar els punts bàsics per definir l'informe, que eren concretament: El cost d'implantació del circuit, les despeses fixes i els ingressos possibles.

Ahora expliquen que utilitzaran per fer aquest informe tot un conjunt de documents bàsics per a l'elaboració de l'estudi, estudis de la Cambra de Comerç de Girona, estudi de planejament que està elaborant la Diputació provincial de Girona, anuaris, dades d'intensitats viàries, condicionament mínim per als circuits d'automobilisme i de motociclisme facilitats per la Fédération Internationale du Sport Automobile i per la Fédération Internationale Motocicliste.

Al mateix temps, informen que s'estan realitzant visites i es cerquen dades de diferents circuits europeus. El 21 de gener del 85, el Director General de l'Esport va convocar una tercera reunió de la Comissió. Hi participaren també tots els experts de la comissió tècnica, a fi de comprovar el grau d'avançament de l'estudi encarregat. S'observen, en aquesta tercera reunió, una sèrie de discrepàncies en l'apreciació d'algunes dades concretes entre els diversos experts. Es va demanar que s'intentés d'unificar criteris i que en la propera reunió s'elevi un informe definitiu.

El 12 de març del 85, s'havia de celebrar la segona... precisament aquesta reunió del 12 de març del 85 —faig un incís— perquè s'havia de celebrar a la segona quinzena de febrer, però a causa de la mort del President del Reial Automòbil Club de Catalunya, el senyor Salvador Fàbregues, es va ajornar per trobar-se aquest Club en període electoral, i les eleccions precisament es van celebrar el 8 de març. Vol dir que quatre dies després d'haver-se celebrat aquestes eleccions, el Director General va convocar aquesta quarta reunió. Faig aquest incís d'aquest ajornament perquè vegin les senyores i els senyors Dipu-

tats que per part de la Direcció General de l'Esport, el que es vol és activar i arribar, tan aviat com es pugui, a una solució concreta en aquest tema.

Com deia, el 12 de març del 85, en aquesta quarta reunió, es va presentar l'informe de la Comissió tècnica, en què es plantejaven les coincidències i discrepàncies entre els diferents experts. El Director General de l'Esport va demanar al Reial Automòbil Club de Catalunya que es definís respecte a això, i aquest va demanar un nou termini per convocar una Assembla General de l'entitat per plantejar l'informe tècnic, i definir opcions.

Els he volgut explicar amb detall les reunions celebrades perquè les senyores i els senyors Diputats tinguin coneixement que el Consell Executiu, mitjançant la Direcció General de l'Esport ha complert, i està complint, el mandat que se li va fer des del Parlament, tal com també han dit els representants que m'han precedit, el representant d'Esquerra Republicana i el del Grup Popular.

I és per això que no entenem ni la interpellació, com deia abans, ni la Moció presentades, quan el mateix senyor Diputat en el text de la Moció diu «que la ubicació d'aquest equipament sigui al més adient als interessos generals de Catalunya», i és incoherent amb el final de la Moció, quan diu que «d'acord amb la Resolució 10/II de la Comissió de Política Cultural, el Consell Executiu impulsarà de manera prioritària el projecte de Caldes de Malavella». Perdoni, senyor Diputat, jo mateix, com a portaveu del Grup de Convergència i Unió en la Comissió de Política Cultural, ja li vaig manifestar en el debat que vam tenir que no seria bo que des del Parlament exigíssim al Consell Executiu d'ubicar un cert equipament, sigui en aquesta ocasió un circuit de velocitat, com puguin ser altres equipaments esportius o d'altres tipus. I aquest esperit tenia la nostra esmena amb la qual es va arribar a la transaccional en el text definitiu.

També li vaig manifestar, senyor Terradellas, que subscribíem totalment la idea que Catalunya gaudís d'un circuit permanent de velocitat, i que, a més, no ho creïem des que vostè havia presentat la Proposició no de Llei, sinó que des de l'any 80 la Direcció General de l'Esport ja estava treballant, amb una Comissió formada pel Reial Automòbil Club de Catalunya, el Reial Motoclub de Catalunya i les dues federacions corresponents. Però vam creure bo que el Parlament en prengués consciència i aquesta Comissió fos institucional, davant de la importància que per a nosaltres també té que Catalunya gaudeixi d'un circuit permanent de velocitat.

Vostè va manifestar que aquesta actuació parlamentària per al seu Grup era la culminació d'innombrables gestions personals per desbloquejar aquesta situació d'*impasse*, avui fins i tot ho ha tornat a anomenar, i jo li vaig contestar, senyor Terradellas, que aquesta situació d'*impasse* no la va crear pas el Govern de la Generalitat, i ho demostra el fet que s'hi estava treballant des de l'any 80, però vostè sap molt bé que quan les negociacions estaven molt avançades, precisament les reticències i l'oposició del mateix Ajuntament de Caldes van ésser el que va frenar aquesta iniciativa.

Ningú qüestiona ni discuteix que el Reial Automòbil Club de Catalunya ha d'ésser qui pugui assumir la creació del circuit i el seu bon funcionament, i, per l'altra, aconseguir amb el prestigi d'aquest la possibilitat que les federacions internacio-

nals ja utilitzin les proves de més prestigi. Precisament aquestes darreres paraules, Il·lustre Diputat, són seves, recollides del *Diari de Sessions*.

Em permetré recordar a les senyores i els senyors Diputats aquesta situació d'*impasse* a què em referia, perquè tinguem també unes dades de coneixement quant al tema de Caldes de Malavella. El 25 d'agost del 81, el Reial Automòbil Club de Catalunya presenta alegació a l'Ajuntament de Caldes de Malavella contra l'aprovació inicial del Pla General d'Ordenació Urbana de Caldes de Malavella, ja que és propietari d'uns terrenys amb la finalitat de construir-hi un circuit de velocitat. El 10 de maig del 82, l'Ajuntament de Caldes de Malavella aprova definitivament el Pla General. El 9 d'agost del 82, el Reial Automòbil Club de Catalunya presenta un recurs d'alçada davant el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques. El 23 de febrer del 83, el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques estima en part el recurs d'alçada interposat pel Reial Automòbil Club de Catalunya...

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Il·lustre orador que tingui en compte que el seu temps ja s'ha escolat.

El Sr. AYMERICH : Estic acabant, senyor President, moltes gràcies. El 19 d'abril del 83, l'Ajuntament de Caldes presenta un recurs de reposició contra la resolució estimada en part per l'Honorable Conseller de Política Territorial i Obres Públiques. El 22 de desembre del 83, l'Ajuntament de Caldes presenta un contenciós davant l'Audiència, i, finalment, el 27 de novembre del 84, l'Audiència declara la inadmissibilitat del recurs presentat per l'Ajuntament de Caldes de Malavella.

Il·lustre senyor Diputat, si vostè els esforços que ara està dedicant a aquest tema els hagués dedicat en aquells moments a l'Ajuntament de Caldes, d'altra banda molt proper al seu Grup parlamentari, avui segur que no estaríem parlant de la ubicació del circuit, sinó potser de la seva inauguració.

I, per acabar, senyor President, voldria fer una consideració. Senyor Terradellas, voler enfrontar els gironins amb la resta dels catalans, això no és bo, i amb aquestes coses no s'hi juga. Vostè en el debat de la Proposició no de Llei, contestant la intervenció del portaveu del Grup Popular, va puntualitzar textualment : «que en cap cas la Proposició no de Llei nostra —que podria dir la seva— diu que s'ha de fer el circuit a Caldes de Malavella.» Doncs, bé; nosaltres no diem que no s'hagi de fer a Caldes de Malavella, però no fem demagògia i ens limitem a dir que la Comissió coordinada per la Direcció General de l'Esport, i a la fi manada per aquest Parlament, sigui qui dicta mini la ubicació d'aquest equipament, i tal com demana vostè en la seva Moció, sigui al més adient als interessos generals de Catalunya, i doncs que això, amb tot el que he dit ha quedat demostrat, i que, a més, és el que també vol el Consell Executiu, rebutjarem per tant la Moció.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hem de procedir ja, doncs, a la votació. (*Ll. Sr. Terradellas demana per parlar.*) En virtut de què, senyor Terradellas?

El Sr. TERRADELLAS : Senyor President, crec que he estat al·ludit personalment (*remor de veus*)..., perdó, repeteixo que crec que he estat al·ludit personalment en algunes coses, amb algunes inexactituds, i, per tant, em permeto demanar a la Presidència la possibilitat de puntualitzar.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, les al·lusions no han estat personals, han estat simplement en el pla dialèctic normal en la discussió d'un tema que vostè havia exposat. Per tant, en aquest sentit, crec que no procedeix la intervenció.

El Sr. TERRADELLAS : Acato la decisió del senyor President, però, bé, crec que és incorrecta. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Entesos. Bé, doncs, hem de procedir ara a la votació.

Els qui siguin favorables a la Moció, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Moció ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Preguntes

a formular oralment davant el Ple

Passem, per fi, a la part del nostre ordre del dia referent a preguntes, preguntes amb resposta oral, per formular la primera de les quals tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pere Ayguadé, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, per preguntar al Consell Executiu sobre ajuts als sindicats agraris.

Pregunta al Consell Executiu sobre ajuts als sindicats agraris

Prego que recordin que els temps són cinc minuts per a preguntar, cinc minuts per a contestar i dos i mig i dos i mig per a replicar. Poden sumar les quantitats en la forma que tinguin convenient.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el paper dels sindicats pagesos al nostre país, a Catalunya, ha estat durant aquests anys històrics que han anat transcorrent, en primer lloc, el de defensors dels interessos agraris del nostre país; en segon lloc, el de defensors dels drets de Catalunya; en tercer lloc, formació de representants i dirigents polítics, sindicals de les cooperatives, dels ajuntaments, del mateix Parlament, etcètera, i impulsors de moviments democràtics i culturals més enllà de la defensa estricta dels interessos agraris.

Aquest paper dels sindicats difícilment podia haver estat substituït per cap altra organització en unes comarques i en unes zones normalment oblidades pels poders públics. Avui, però, davant l'important repte que significa per a Catalunya l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea, que no és tan sols —com algú manifesta— els beneficis o les dificultats d'aquesta adhesió, sinó l'important repte que significa la reorganització, la reestructuració de les estructures agràries, tant productives com comercials com de transformació, en el nostre país, tots els potencials de Catalunya han d'ésser aprofitats. I d'aquests potencials n'hi ha un, que són les organitzacions professionals agràries, que ho han de ser d'una forma especial, ja que si bé en el passat els sindicats han estat utilitzats per les qüestions que jo he anat enumerant, penso que avui aquests sindicats han de servir com a braços, com els ulls, com els braços efectius, com, per entendre'ns, una continuïtat de l'Administració catalana en tots i cada un dels racons del nostre país, sobretot en aquells on, precisament per les característiques de

la nostra agricultura, difícilment hi arriba l'Administració.

Això només es pot fer amb una voluntat per part del Govern de la Generalitat de Catalunya de compartir el poder, de compartir amb aquestes organitzacions professionals agràries la possibilitat de multiplicar l'actual Administració, fent-la més efectiva i fent-la en col·laboració amb els mateixos interessats, que són els pagesos. D'això, en sortirà beneficiat, en primer lloc, el mateix país, tot el país, en sortiran beneficiats els pagesos i en sortirà beneficiat també el Govern que posi en pràctica aquesta política generosa.

Per fer això, avui, els sindicats es troben —jo diria que per les especials circumstàncies del món agrari en el nostre país— en una difícil situació. Només amb l'ajuda directament administrada, produïda per l'Administració, pel Govern de la Generalitat de Catalunya, aconseguiran establir unes estructures suficientment aptes per realitzar la tasca del que jo fa un moment he dit que és indispensable, i penso que és indispensable, perquè puguem reestructurar les estructures agràries del nostre país.

Durant l'any 1982, l'any 1983, 1984 i 1985, en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya s'han anat aprovant unes quantitats importantíssimes: en total, sumen més de 76 milions de pessetes, que havien d'anar destinades per a l'ajuda al sindicalisme pagès a les nostres terres. D'aquests 76 milions de pessetes, i mirant les respostes a altres Diputats de la Cambra, per part de la Conselleria d'Agricultura, veiem que només 18 milions de pessetes, aproximadament, han estat lliurats o estan promesos de lliurament als sindicats agraris del nostre país. Davant d'això, nosaltres pensem que difícilment aquests sindicats podran adequar les seves estructures, i sobretot, i tenint en compte que aquests sindicats, respecte a altres organitzacions sindicals del nostre país, estan vivint un greuge comparatiu important. Mentre que els sindicats pagesos veuen encara perviure l'anterior organització sindical vertical, amb la figura de les Cambres Agràries, els altres sindicats han vist com aquesta organització ha estat dissolta i el seu patrimoni, en la majoria dels casos, repartit per aquests sindicats.

El Sr. PRESIDENT: Prego l'Il·lustre orador que tingui en compte que el seu temps ja s'ha escolat.

El Sr. AYGUADÉ: És per això, senyor Conseller, que formulo la pregunta sobre què és el que es pensa fer de les partides pressupostàries que havien estat aprovades en aquest Parlament de Catalunya respecte al lliurament als sindicats pagesos. Què és el que es pensa fer per a aquesta qüestió en el futur, sobretot quan, sense aquesta ajuda necessària, el camp català no superarà l'important repte de l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea, i el que és això, un repte, es convertiria en un desastre.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller d'Agricultura té la paraula per a contestar.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, voldria començar la meva intervenció, la meva brevíssima intervenció per dir que comparteixo la filosofia a què ha fet referència, el concepte a què ha fet referència el Diputat senyor Ayguadé. Jo considero igual que ell, en el mateix sentit, la importància del sindicat i la importància que prendrà

en un futur, i, en aquest sentit, jo voldria donar una resposta precisa i concreta a la seva pregunta, perquè diria que hi ha un cert malentès, que potser ha fet pensar que els fets no s'adeien amb aquesta actitud de concepte que acabo de manifestar.

En relació amb les xifres de 1983, 84 i 85, el comportament de compliment de la Generalitat, del Departament d'Agricultura, ha estat el següent: primer, les esmentades ajudes es produeixen perquè existeix un decret que les fa possible, el Decret, prou conegut de tots vostès, 345/1983, del 18 d'octubre. Aquest decret, la naturalesa d'aquest decret és subvencionar les realitzacions d'actuacions conjuntes entre els sindicats i el Departament. Pel 1983, els sindicats van presentar les seves propostes a finals d'any, i foren aprovades pel Departament entre el mes de març —amb el primer sindicat, Unió de Pagesos— i el mes de maig, en forma de concerts per a actuacions conjuntes. El 31 de desembre de 1984 tan sols existien dues xifres pendents de justificació, del muntant de diners de la partida pressupostària de 1983, dedicada a aquests sindicats, que eren, concretament, 75.000 pessetes corresponents a USAC-Joves Agricultors, sobre un total de 4,9 milions, i una segona, d'1.250.000 pessetes, corresponents a Unió de Pagesos, sobre un total de 8,7 milions. Aquestes quantitats a principis d'enguany —això, acabo de fer el balanç a 31 de desembre— estaven ja justificades. Però, a més, cal tenir en compte el següent —i ho hauria de prendre en consideració el senyor Diputat—: per la mateixa naturalesa del Decret, són els sindicats qui justifiquen la despesa, d'acord amb el que està previst, i no el Departament, perquè no es tracta d'una aportació indiscriminada a fons perdut, sinó d'una actuació conjunta per conveni, que és pagada a mesura que justifica cada actuació concreta: uns cursets, unes conferències, etcètera. Aquesta era la naturalesa del Decret que existia des del 83, i la que es va aplicar. Però, en conseqüència, en relació amb el 83 no hi ha cap xifra pendent, en contra d'alguna informació que vaig veure que havia aparegut al diari, i, evidentment, no hem incomplert en relació amb cap mena de retard.

Aquestes mateixes xifres que jo acabo d'actualitzar ara, amb una petita precisió, ja van ser formulades en relació amb una pregunta que va formular un altre Il·lustre Diputat d'aquesta Cambra el 10 de desembre de 1984, en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, concretament el número 32.

En relació amb el 1984, de la xifra pressupostada, com és públic i notori, no se'ls va lliurar cap diner, als sindicats. Per què? Doncs, per una raó també prou coneguda de tots vostès. Les conegudes limitacions pressupostàries de l'any passat van fer d'aplicació l'Ordre del 2 de gener de 1984, mitjançant la qual es desplejava l'autorització continguda en la Disposició final primera del Decret 543/1983, de 27 de desembre, dirigit a concretar el règim d'aplicació de la pròrroga de pressupost de la Generalitat de Catalunya, i, en particular, en el cas que ens ocupa, com en altres casos que van succeir, de subvencions de la Generalitat, no va ser aquesta una excepció, ni molt menys, va ser d'aplicació la norma 2.2, que indica que les transferències corrents només seran prorrogables en el supòsit que els crèdits emparin la concessió de subvencions recurrents, reconegudes en normes reglamentàries de la Generalitat, o en aquell cas que siguin d'aplicació les equivalents de l'Administració central. La subvenció als sindicats agraris, ho repeteixo, com moltes altres de molts altres Departaments, no foren conside-

rades com una transferència de capital recurrent. Per tant, el 1984, igualment, ho repeteixo, com va succeir en altres partides, la xifra no es va repartir, senzillament, però no perquè no hi hagués voluntat de donar-la, sinó senzillament perquè no hi havia els diners, que és una història molt diferent.

Finalment, el 1985 —som al mes de març, perdó, ja m'he saltat un mes de la meua vida activa com a Conseller, som al mes d'abril—, sortirà el Decret, amb algunes petites modificacions que ara apuntaré, el mateix Decret del 83, i a continuació es passarà a fer els convenis, com l'any passat, i es distribuiran els diners. En conseqüència, el 1985 s'actuarà de la mateixa manera, exactament, que el 83. I, aquestes petites modificacions, quines seran? Senzillament de precisar quelcom més les activitats conjuntes que hem de realitzar, concretament introduir un aspecte que em sembla que coincidirem que és fonamental, que serien totes aquelles activitats dirigides a informar o a preparar la pagesia, feta, com és lògic, a través dels sindicats, com a resultat de les previsions que es poden ja elaborar, un cop tancada la negociació d'integració al Mercat Comú.

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Honorable Conseller que tingui en compte que el seu temps s'ha escolat, ja.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA : Immediatament acabo, senyor President. Intervencions, informacions, cursets del tipus de comptabilitat agrària, IVA, sistema de preus, és a dir, perfilar únicament aquest aspecte.

En conseqüència, amb plena normalitat, el 85 igual que el 83, anys normals de pressupost, distribuïrem els diners perquè, en definitiva, senyor Diputat, pot estar absolutament convençut, i l'hi dic amb tota sinceritat perquè, si no, no l'hi diria, que —tal com he començat, acabo— els objectius i els desitjos que vostè manifestava, del paper que havien de fer els sindicats de Catalunya, jo personalment els comparteixo.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre senyor Diputat vol fer ús del torn de rèplica?

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, després d'escoltar l'Honorable Conseller d'Agricultura, el senyor Miró i Ardèvol, la qual cosa em congratula donada la seva malaltia, entre altres coses comptarem amb vostè aquí, la qual cosa ens traurà del sopor, almenys als Diputats d'Agricultura, que ens estàvem avorrint moltíssim.

Ara, el que em sorprèn és el part de la seva resposta. Vostè ens vol fer creure a la Cambra, senyor Conseller, que dels diners pressupostats del 1984 no es podien lliurar d'alguna manera als sindicats pagesos de Catalunya perquè no hi havia diners? Home! Jo li podria parlar d'una sèrie de subvencions entregades en diferents entitats pageses d'aquest país en les quals sí que hi havia diners, i fa poc el seu substitut en la Conselleria em va contestar una pregunta de a què s'havien dedicat una sèrie de partides pressupostàries respecte a cooperatives, etcètera, per a les quals sí que hi havia diners. Si faltava una norma per la qual es possibilités que aquests diners es poguessin repartir als sindicats, per què la Conselleria no va fer aquesta norma? Però, per què el 1984, quan, se'ns presenta el Pressupost, se'ns hi posa una partida pressupostària, una partida pressupostària de 18.800.000 pessetes per als sindicats pagesos d'aquest país, si resulta que en aquell pressupost prorrogable no es podia fer efectiva, per què se'ns fa aprovar per aquest

Parlament? És simplement una pregunta dubtosa que a mi se'm planteja.

Però, és que respecte del 1985, quan vostè ens diu aquí, en aquesta Cambra, que en aquests moments es faran una sèrie de modificacions, és que jo li recordo, senyor Conseller, que estem en el mes d'abril i que aviat entrarem en les vacances parlamentàries —per entendre'ns—, estarem en una època en la qual els pagesos tenen molta feina i difícilment podran justificar una determinada activitat.

Si realment la Conselleria vol ajudar els sindicats pagesos perquè siguin el que jo deia abans —i vostè sembla ser que coincideix amb mi—, els braços de l'Administració catalana en agricultura, que es multipliqui l'efectivitat d'aquesta administració agrària de Catalunya, perquè s'aconsegueixi una enorme quantitat de col·laboradors en tots i cadascun dels racons del nostre país. Precisament, aquells on vostès, a través del Govern de la Generalitat de Catalunya i de la seva administració, difícilment hi poden arribar.

Simplement, l'invito que amb generositat política activi la possibilitat, mitjançant les ajudes econòmiques, d'aconseguir la col·laboració de tot aquest potencial que són les organitzacions professionals agràries per al benefici del país i també —i ho dic amb tota la claredat— per al benefici del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol replicar?

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA : Molt breument, senyor Diputat, el Pressupost de 1984 i el compliment de la normativa que abans he comentat i he exposat no era una facultat del Departament modificar-la o canviar-la, era una normativa general del conjunt de Departaments de la Generalitat que naixia —com vostès saben bé— del Departament d'Economia i Finances, que és qui, diguem, manté la disciplina en aquests terrenys en relació amb tots els Departaments. En aquest sentit no era una qüestió de voluntat o no voluntat per part d'un Departament, sinó d'una política de conjunt coherent amb les necessitats i limitacions que existien en el pressupost de l'any passat i que van ser àmpliament comentades fa una sèrie de mesos aquí, quan es va debatre aquest pressupost.

Segona qüestió. Jo estic convençut que si el senyor Diputat ha escoltat amb atenció la meua intervenció ha vist que quan aquest Decret es va produir per primera vegada, el 1983, les ajudes es van convocar en el mes de desembre de 1983. Ara vostè em reclama que encara no ha sortit la convocatòria d'enguany i estem en el mes d'abril. Bé, li sortirà el mes de maig. Què haurem guanyat, senyor Diputat? Doncs, miri, des del 83 al 85 la diferència entre el mes de maig i el mes de desembre. Vostè em demanava impuls i estímul; jo, amb bona voluntat, per satisfer-lo, li ofereixo l'impuls i l'estímul d'aquest avançament de mesos.

Moltes gràcies, senyor President.

*Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Justícia
sobre la instal·lació d'un centre penitenciari
a la finca Ramon Albó, de Mollet del Vallès*

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la pregunta següent, que

és la que desitja formular l'Illustre Diputat senyor Carlos Cigarrán a l'Honorable Conseller de Justícia sobre la instal·lació d'un centre penitenciari a la finca Ramon Albó, de Mollet del Vallès. L'Illustre Diputat senyor Cigarrán té la paraula.

El Sr. CIGARRÁN : Honorable senyor President, señoras y señores Diputados, en el municipio de Mollet del Vallès, rayando con el barrio de Lurdes, es decir, en la zona del municipio de Mollet pasada la B-30, es decir que se separa una parte del municipio de Mollet por la B-30 del centro de Mollet, existe una finca denominada la Finca Ramon Albó, que es propiedad de la Generalitat de Catalunya, en esta zona —como decía— rayando con el barrio de Lurdes de Mollet y tocando también al municipio de Parets.

Los Diputados, mi compañero Romà Planas y yo nos hemos interesado por el destino que la Generalitat quería dar a la citada finca dada la necesidad de servicios de la comarca del Vallès Oriental y la incertidumbre que existía en la zona, sobre cuál era el destino final de la ubicación de determinados servicios en la citada finca Ramon Albó, y dirigimos una pregunta por escrito al Consell Executiu para conocer cual era el destino.

La respuesta a esta pregunta, librada el 15 de febrero del 85, nos dice entre otras cosas que la hipótesis que se está considerando para el destino de esta finca va en el sentido de destinar una zona de ella a «aules d'ensenyament», continuar utilitzando el campo de deportes, que sería al mismo tiempo utilizado por los colegios de enseñanza y por el Ayuntamiento de Mollet, y que otra zona de la finca sería permutada por torres o masías aisladas que tenía el Ayuntamiento de Mollet, en las cuales se ubicaría el centro de régimen abierto.

En fechas más o menos cercanas a la contestación de esta pregunta por escrito una entrevista de las primeras autoridades del municipio de Mollet y de Parets, de las alcaldesas de Mollet y de Parets con el Conseller de Justicia, el Conseller de Justicia les ha manifestado que el centro de régimen abierto iba a la finca Ramon Albó y es por este motivo, por la contradicción que suponía el trabajar sobre la hipótesis que el senyor Conseller contestaba a los Diputados que hicimos la pregunta por escrito y la respuesta que en esa entrevista había dado a las alcaldesas de Mollet y de Parets, que formulamos al Conseller de Justicia la pregunta siguiente : Concretamente, ¿el centro de régimen abierto va a ir a la finca Ramon Albó o no, señor Conseller?

Gracias, señor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller té la paraula per a contestar.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols) : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, abans de contestar concretament la pregunta formulada per l'Illustre Diputat senyor Cigarrán em cal fer dues puntualitzacions prèvies, si més no per demostrar la coherència de la línia d'actuació del Departament de Justícia amb el que és el tema objecte de la pregunta, i també per assenyalar que no hi ha hagut cap contradicció entre els termes o manifestacions, segons allega el Diputat preguntant.

En efecte, en cap moment la Conselleria de Justícia ha anunciat ni ha manifestat a les alcaldesses de Mollet i de Parets la decisió de portar un centre obert penitenciari a aquesta finca coneguda per Ramon Albó, i no ha fet mai aquesta manifestació encara que la premsa i els mitjans de comunicació potser no

han respost amb tota fidelitat, ni tampoc han parlat directament amb mi, a les converses que s'han mantingut sobre aquest tema, però mai s'ha pogut anunciar l'existència d'aquesta decisió senzillament perquè aquesta decisió mai no ha estat presa.

Hi ha hagut, sí, la possibilitat com a alternativa d'utilitzar parcialment aquesta finca com a centre obert penitenciari, possibilitat subjecta a estudi i estudi que comportava el coneixement de l'opinió que podia merèixer a l'Ajuntament de Mollet, per raó de trobar-se la finca ubicada en el seu municipi, i de l'Ajuntament de Parets, per raó de proximitat, conèixer, dic, l'opinió d'aquests ajuntaments sobre aquesta possible instal·lació d'un centre penitenciari obert, de règim obert en part d'aquesta finca.

Aquesta ha estat simplement una possibilitat, i quan en període coincident amb aquestes converses vaig contestar per escrit una pregunta formulada pel mateix Diputat senyor Cigarrán i pel Diputat senyor Planas no vaig contradir en cap moment aquestes manifestacions. Vaig dir, concretament, que part de la finca pensava dedicar-se a finalitats d'ensenyament i vaig dir que una altra part de la finca podia ser objecte de permuta amb altres del mateix Ajuntament per a la creació de granges-escola, centre per a menors de reforma i centre obert, etcètera, i jo afegia —llegeixo textualment del *Butlletí Oficial del Parlament*, del dia 25 de febrer—, afegia : «d'aquest tema, se n'està parlant amb l'Ajuntament de Mollet.» Òbviament, doncs, si se n'estava parlant no hi havia cap decisió presa.

Avui sí, i avui, per tant, puc contestar clarament la pregunta que formula el Diputat senyor Cigarrán.

Del resultat d'aquests estudis que s'han portat a termes de les opinions i informacions sol·licitades i que s'han rebut el Departament de Justícia arriba a la decisió següent : dividim aquesta finca en tres zones d'utilització diversa. A la zona central, i aprofitant unes edificacions importants de grans dimensions existents, que hauran de ser objecte d'obres i de remodelatge, aquesta zona central serà cedida al Departament d'Ensenyament per a la instal·lació d'unitats d'EGB i també d'ensenyament mitjà, formació professional i potser també de batxillerat.

La zona del costat orientada al nord-est, on hi ha un edifici en bones condicions i de proporcions idònies per a un centre de menors, se li donarà aquesta finalitat, és a dir, s'hi instal·larà un centre de menors per a nois de règim semiobert, de manera que aquests nois podran beneficiar-se també de les instal·lacions escolars que tindran en la zona central, al costat.

I la zona de l'altre cantó, l'orientada al nord-oest, on hi ha un camp de futbol, aquest camp de futbol es vindrà deixant com s'ha fet ara a la població de Mollet, als diferents clubs, associacions, col·legis, etcètera, que el necessitin i per la resta quedarà de moment com una zona de reserva perquè no s'ha trobat encara, en aquests moments, la més adequada utilització.

No sembla que l'Ajuntament de Mollet estigui particularment interessat en l'ús d'aquesta zona, però jo crec que entre aquest ajuntament, el de Parets i els diferents Departaments de la Generalitat hi trobarem una utilització adequada i profitosa.

Ara bé, segons es pensa, el Departament de Justícia, que ha de realitzar obres i que ha de preparar els seus quadres de pro-

fessorat, no podrà posar en funcionament aquests centres escolars fins a l'inici del curs 86-87. S'obre, per tant, un període d'interinitat durant el qual aquesta finca és útil per cobrir les necessitats urgents del Departament de Justícia. Aquestes necessitats són, fonamentalment, dues i no compatibles entre si perquè, per no interferir l'obra que ha de realitzar Ensenyament en la finca, només es pot disposar d'aquesta edificació de la zona nord-est.

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Honorable Conseller que tingui en compte que el seu temps ja s'ha escolat.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Acabo, senyor President, i com que espero contestar amb molta claredat no necessitaré un tràmit ulterior, i, per tant, em pot sumar el temps, si ha de ser així.

Dic que el Departament de Justícia necessita amb urgència traslladar el Centre d'Observació de Menors del carrer Àlaba, contigu a la presó de dones del Poblenou, de Wad-Ras, a fi de poder iniciar immediatament les obres d'ampliació d'aquest establiment penitenciari, que n'està molt necessitat. I, al mateix temps, necessitem també amb urgència un centre penitenciari obert. Entre aquestes dues urgències, el Departament, per raó que aquest centre del carrer Àlaba impossibilita —perquè és per allà, precisament, on s'ha d'ampliar la presó de Wad-Ras— l'execució d'aquesta obra tan urgent, i perquè, també, en portar-hi un centre obert amb caràcter interí comportaria unes dificultats d'un doble trasllat i, encara que sigui d'una manera molt provisional, s'ha trobat una solució per ampliar l'actual en la presó Model, raó per la qual amb aquesta interinitat portarà a aquesta zona del nord-est el centre de menors del carrer Àlaba —centre d'observació on hi ha menors de règim obert, semiobert, però també, sempre, menors de règim tancat—, centre que serà substituït, abans que s'inaugurin els establiments escolars del Departament d'Ensenyament, per un centre semiobert a fi de donar als nostres menors la possibilitat d'utilitzar, de beneficiar-se d'aquestes instal·lacions, d'aquests serveis escolars.

Deixo, doncs, contestada —jo crec que clarament— la pregunta, en el sentit —contesto concretament la pregunta que em formula l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán— que no s'instal·larà, no es construirà un centre obert penitenciari en la finca coneguda per Ramon Albó.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat, vol fer ús del torn de rèplica?

El Sr. CIGARRÁN : Honorable señor President, señoras y señores Diputados, después de la respuesta del Honorable Conseller de Justicia, este Diputado manifiesta una satisfacción parcial de la respuesta que ha escuchado a su pregunta; una satisfacción parcial, solamente, pero, de hecho, una cierta satisfacción a su pregunta, y, al mismo tiempo, una preocupación por lo que ha dicho el Honorable Conseller.

En primer lugar, una satisfacción porque, haciendo fe a que la respuesta del Conseller es la respuesta definitiva, hemos de creer que, verdaderamente, a la finca Ramon Albó no va un centro de régimen abierto, lo cual, bueno, manifiesta el que, definitivamente, una duda que este Diputado tenía sobre la utilización de la finca Ramon Albó y que ha persistido durante varios meses se empieza a despejar, aunque no del todo. Esa es

una cierta satisfacción, una satisfacción, también, porque los ciudadanos del Vallès Oriental, que ya han visto la necesidad de llevar una lucha para clarificar el tema del centro de la Roca y ahora veían sobre la zona del Vallès Oriental, también, la construcción de un nuevo centro penitenciario, y que han hecho una lucha pacífica para intentar que no vaya a esta zona un centro de régimen abierto —además, dentro del mismo recinto donde van a ir centros de enseñanza—, ven que, de alguna forma, el centro de régimen abierto, como construcción definitiva, no va allí. Pero, para este Diputado, no es totalmente satisfactoria la respuesta por varias razones.

En primer lugar, porque dada la indecisión del Consell Executiu sobre este tema; dado el hecho de que aquí ha dicho el señor Conseller que nunca se les ha dicho a las Alcaldesas de Mollet y de Parets que se iba a construir allí el centro de régimen abierto; cuestión que yo, personalmente, a mí, personalmente, me han manifestado que así había sido, y yo creo que es grave, de alguna forma, que las primeras autoridades de unas poblaciones del Vallès Oriental manifiesten que ha habido una conversación en la que usted les manifiesta que iba a ir allí y usted, aquí, diga que no; creo que es grave que alguien, de alguna forma, no responde del todo a la verdad de lo que ha ocurrido en una conversación de la cual no hay respuesta escrita, pero sí hay una relación de una conversación entre instituciones. Dado que usted me dice que nunca ha habido la decisión de construir allí el centro de régimen abierto, y es cierto que, en la respuesta que nos ha dado al Diputado Romà Planas y a mí no se decía que la decisión estaba tomada. Yo tengo aquí el *Diario de Sesiones* de la Comisión de Justicia, Dret i Seguretat Ciutadana del 7 de noviembre del 84, donde el Honorable Conseller, entre otras cosas, cuando habla de la finca Ramon Albó, de Mollet, dice que han establecido el proyecto de realización sucesiva, en esa finca, primero, de una parte reducida de edificación, para centro de menores, con capacidad de dieciocho a veinte plazas, y, segundo, de otra parte de las edificaciones, que será dedicada a aulas de taller y centro abierto, y que esta obra y el uso de este centro abierto y de estos talleres se hará en colaboración con el Ayuntamiento de Mollet. Es decir, el 7 de noviembre, la Conselleria, el Conseller ha manifestado en la Comisión de Justicia que se iba a construir un centro de régimen abierto y que iba a ser utilizado en colaboración con el Ayuntamiento de Mollet...

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Il·lustre senyor Diputat que tingui en compte que el seu temps, comptat amb molta benevolència, ja s'ha acabat.

El Sr. CIGARRÁN : Termino en un minuto, señor Presidente. Posteriormente, en la respuesta que nos ha dado, dice que va a ir fuera; lo que a mí me dicen las alcaldesas de la zona es que iba a ir allí y ahora, usted, definitivamente, dice que no va a ir allí, pero que, paralelamente, provisionalmente, sí que va a poner allí —provisionalmente— un centro de régimen abierto. De forma provisional; que va a llevar allí un centro de menores que tendrán una parte de menores de centro cerrado y de centro abierto, pero que allí va a ir la utilización por la Conselleria de Justicia, provisionalmente, de una zona de centro de menores en régimen cerrado y en régimen abierto.

Eso es lo que ha contestado el señor Conseller ahora, y eso es preocupación, porque nosotros creemos que ha habido una duda constante sobre cuál va a ser la utilización de la finca

Ramon Albó, y sobre todo porque falta una planificación general de la ubicación de centros penitenciarios, y a falta de esta planificación general de dónde van a ser ubicados los centros penitenciarios necesarios para la sociedad catalana, no podemos tener la seguridad —este Diputado no puede tener la seguridad— de que esa provisionalidad va a ser una provisionalidad de unos meses y de que posteriormente va a retirarse de allí y no se va a construir allí un centro de régimen abierto.

Es decir, hay una doble preocupación —aparte de la satisfacción de que la insistencia de este Diputado y la presión de los vecinos de la zona han conseguido que no se ubique definitivamente allí—, hay la preocupación de que, aunque sea provisionalmente, nos dejen allí, en la finca Ramon Albó, todavía, un centro de régimen abierto por falta de una planificación definitiva de dónde van a ir los centros penitenciarios ubicados en Cataluña.

Y seguimos con esta preocupación; esperemos que esto no cause perjuicios a la zona. De todas formas, hemos de alegrarnos de que, aunque así sea, se haya manifestado que en un mismo recinto no vayan centros de Ensenyament y un centro penitenciario, en un mismo recinto, como se desprendía de las manifestaciones de las Alcaldesas afectadas que habían tenido la entrevista con el señor Conseller.

Muchas gracias, señor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, com que el senyor Diputat s'ha allargat molt, si l'Honorable Conseller vol afegir alguna cosa, d'una manera moderada...

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Senyor President, moltes gràcies. Molt breument, ja que el meu temps deu haver transcorregut. Jo creia que m'havia explicat millor del que sembla després d'escollar el Diputat preguntant. Jo creia que havia dit molt clar que el centre obert penitenciari no aniria a la finca Ramon Albó. He parlat d'un centre obert, semiobert i tancat, provisionalment, però sempre referint-me —almenys volent-me referir— a un centre de menors, el centre —l'he anomenat i tot— del carrer Àlaba, el centre d'observació del carrer Àlaba. Per tant, ni provisionalment anirà un centre penitenciari de caràcter obert a aquesta finca Ramon Albó, i voldria afegir —i amb això acabo— que aquest Departament de Justícia que regento no és permeable a pressions, que aquesta decisió s'ha pres després d'estudiar d'una manera conscienciosa totes les possibilitats, totes les vessants dels pro i els contra del problema, i que aquesta és la conclusió que ens ha semblat més idònia.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

Pregunta

a l'H. Sr. Conseller de Governació
sobre la publicació al DOG d'una llista
d'admesos i exclosos a un concurs oposició

El Sr. PRESIDENT : Entrem ara en la tercera pregunta, que és la que volen formular a l'Honorable senyor Conseller de Governació sobre la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* d'una llista d'admesos i exclosos a un concurs-oposició, que volen formular, com he dit, els Il·lustres Diputats senyors Lluís Garcia i Francesc Casares. Voldria saber si és el senyor Lluís Garcia el qui té la paraula...

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Moltes gràcies, senyor President. Efectivament, podríem dir allò de «tornem-hi, que no ha estat res», aquest matí. La veritat és que jo crec que val la pena tornar a tenir aquesta oportunitat de continuar allò que havíem encetat aquest matí, que el senyor Conseller, amb la seva habilitat parlamentària, dialèctica, coneguda, i, d'altra banda, amb la seva també —per què no dir-ho?— simpatia, doncs, havia creat un ambient en la Cambra, entre el senyor González, el senyor Garcia i el senyor Hostench i els senyors Durot, que semblava, doncs, que no acabàvem d'entrar en el fons de la qüestió. Jo procuraré —ho intentaré breument, perquè ara el temps és més minvat— entrar en el fons de la qüestió, a veure si aquesta vegada el senyor Conseller i jo ens posem d'acord, també amb tota la cortesia i la simpatia que calguin, i entrem a discutir el que és el fons de la qüestió, no la forma.

Mireu, senyores i senyors Diputats; aquí estem discutint un afer que és la publicació d'un *Diari Oficial de la Generalitat*, annex al número 516, vull dir que està claríssim; ni 400... 516!, en el qual s'ha publicat, a l'entendre del Director General del *Diari Oficial de la Generalitat*, en declaracions oficials a *El País* el dia 4 de març —distribuït el dia 4 de març—; són les seves paraules. Per tant, dies després de la data de publicació que hi posa : dia 27 de febrer.

Aquests són els fets. Anem a buscar tota la història del procés aquest. El Departament de Governació publica, amb data 25 de gener del 85 —*Diari Oficial* 507—, una disposició, ordre, en la qual es convoca concurs-oposició per a l'accés als cursos selectius d'ingrés a la policia autonòmica de la Generalitat de Catalunya, amb vista a proveir 230 places.

Anem a buscar la disposició; la disposició diu així... Efectivament, hi ha unes bases. Llegim la base tercera, últim paràgraf. Diu : «...la llista provisional d'aspirants admesos i exclosos, la qual serà exposada en els taulers d'anunci de la Direcció General de Seguretat Ciutadana, Direcció General de Funció Pública, etcètera, i, a més a més, serà publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.» Parla dels terminis, d'acord amb la Llei de Procediment Administratiu, article 71, per tal d'acabar dient : «aquesta resolució serà publicada al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*», primer fet, per tant, la llista ha de ser d'acord amb les bases publicades en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, torno a insistir i a llegir, si cal, base tercera : «el termini de correcció de defectes en els termes establerts a l'article 71 de la Llei de Procediment Administratiu serà de deu dies, a partir de la publicació d'aquesta Resolució en el *Diari Oficial de la Generalitat*», estic llegint textualment si no és que ja no sàpiga ni llegir, però bé, estic llegint textualment. Resolució de la Direcció General de Seguretat Ciutadana, data 22 del II del 85, número, del *Diari Oficial* 515, anem a veure què diu la Resolució, agafem l'ordre, la resolució de 20 de febrer, i diu : «Aprovar la llista provisional d'aspirants admesos i exclosos en l'esmentat concurs-oposició,» per tant, aprovar la llista. «Segon, publicar l'esmentada llista en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i exposar-la en segon terme al públic mitjançant la seva inserció en el lloc esmentat a la norma tercera» —que he llegit abans— «de les bases. Tercer, d'acord amb l'article 71 de la Llei de Procediment Administratiu el termini, atenció, el termini» —atenció— «el termini de correcció de defectes serà de deu dies a partir de la publicació d'aquesta resolució en el *Diari Oficial de la Generali-*

tal, per tant, aquest «aquesta» vol dir la Resolució de 20 de febrer, «a partir d'aquesta Resolució, un cop finit el termini es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* la llista definitiva», després és una altra història, nota a part, que diria el senyor Conseller, les llistes a què es refereix la resolució anterior es publicaran en el DOG número 516, Annex 27 del II 85. Fins aquí els fets. Ara, els fets següents. Per tant, podíem concloure: comptar els terminis per tal de la correcció de defectes, a partir de la publicació d'aquesta Resolució, senyor Conseller, data 22 de febrer del 85, segons la seva disposició, firmada pel seu Director General de Seguretat Ciutadana; compta...

El Sr. PRESIDENT: Il·lustre orador, haurà de tenir en compte que el seu temps s'ha acabat.

El Sr. GARCIA I SÀEZ: Continuaré amb els dos minuts i mig següents i deixaré... deia, doncs, que compta a partir d'aquesta data, 22 del II del 85. Vostès publiquen la llista —i això de la publicitat és molt important, no és una cosa gratuïta, és allò del principi bàsic de la Constitució: la publicitat de les normes, i la publicació del *Diari Oficial de la Generalitat*, sense el qual no tenen validesa, no és una cosa, allò, de to menor, per tant. Molt bé. Vostès publiquen, diuen, en un annex al qual posen data 27 de febrer, que és el número 516, tota la llista, per tant, publicada. Ens diu el Director General, per tant ja han passat, teòricament, des que vostès publiquen l'ordre el 22 fins al dia 27, cinc dies, que ha transcorregut el termini d'impugnació dels ciutadans que no han conegut encara la llista perquè no ha estat publicada en el *Diari Oficial*, cinc dies menys per tal d'exercir un dret dels ciutadans de poder impugnar, recórrer la llista que vostès han publicat.

Això encara diríem, bé, encara és dintre del termini, hi estem d'acord, és el dia 27, va començar el dia 22 i va començar el dia 22 per una raó molt senzilla, molt clara: vostès resolen, fan la resolució després, el dia 11, després apuntaré la nota, la definitiva, per tant vostès han corregut ja cinc dies sense que els ciutadans encara s'assabentin si estan admesos o exclosos d'aquest procés.

Però és clar, el pitjor de tot és que vostè i jo ja hem de convenir —i, d'altra banda, el Director General del *Diari Oficial* també, que, en realitat, la publicació no és de 27 de febrer, formalment vostès la fan de 27 de febrer, però és el dia 4, per tant, si comptem del dia 4, des del dia 22 han passat, quedaria un sol dia perquè aquests ciutadans puguin exercir el seu dret a impugnar les llistes, a fer la correcció de defectes. I aquests són els fets, els fets concrets, puntuals que jo m'he limitat a llegir del *Diari Oficial de la Generalitat*, l'únic que plantejo és que, doncs, vostès estan fent un ús en la publicació d'aquest annex, 516 del *Diari Oficial*, que conté les llistes, que, pràcticament, per no dir totalment, impossibilita que els ciutadans puguin exercir el seu dret a la correcció de defectes, a l'empara de l'article 71 de la Llei de Procediment Administratiu, senzillament. Si això està fet amb intencionalitat política o no és capacitat de jutjar-ho de cadascú, el que sí que jo he pretès exposar per una, sobretot, claredat, són els fets tal com surten al *Diari Oficial de la Generalitat*.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller té la paraula, si ho desitja, per set minuts i mig.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Quant de temps?

El Sr. PRESIDENT: Set minuts i mig.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, a causa de la brevetat del temps, jo no faré referència al retard de l'annex 516, perquè aquest tema ja ha estat debatut a través dels mitjans de comunicació. La pregunta que em va retirar el senyor Garcia en la sessió anterior me la vaig trobar en *El País* i, aleshores, la resposta ja la va fer el Director General del DOG, perquè aquest tema l'hem debatut per un altre mitjà. Però aquí m'interessa aprofitar el temps que tinc per a una qüestió molt més important, que és el tema de la seguretat jurídica dels que han concursat en aquest concurs de mossos d'esquadra que ens ocupa. I em sembla que, amb la meua resposta, que serà molt objectiva, espero convèncer aquesta vegada al senyor Garcia, que això és difícil en un Parlament, perquè ara per ara els discursos no serveixen per convèncer, però em sembla que procuraré convèncer-lo perquè la seguretat jurídica dels concursants és molt important. És un tema que no és menor. Miri, la publicació al DOG de les llistes d'admesos i d'exclosos no ve imposada per cap norma de caràcter legal. El Reial Decret 2223/84, que aprova el reglament general d'ingrés del personal al servei de l'Administració de l'Estat, que és d'aplicació en el present procés, entre d'altres raons perquè ho disposa d'una manera expressa la base onzena, miri-s'ho, senyor Garcia, estableix únicament que es publicarà en el BOE —aquest cas en el DOG— la resolució que aprovi la llista d'admesos i d'exclosos indicant el llocs en què s'exposaran al públic les llistes certificades completes. És a dir, es publica la resolució i es diu: les llistes estaran exposades a tals llocs. Queda clar, per tant, que la norma legal distingeix entre la resolució i les llistes completes, que s'aproven mitjançant l'esmentada resolució.

S'estableixen requisits diferents de publicació per la resolució que ha de ser en el DOG i per les llistes. Segueixo, segon punt: «és en virtut d'aquesta ordre de 21 de gener, que aprova les bases, que s'estableix a la base tercera que la publicació de les llistes es farà, a més de als taulers de diferents dependències, en el DOG. És a dir, que la publicació de les llistes completes en el DOG es fa per pròpia iniciativa i per a major difusió, però no perquè hi hagi cap norma legal pròpia que estableixi l'obligatorietat quant a terminis, que és el que aquí ens interessa. Vostè ho ha dit, senyor Garcia, és a partir de la resolució del 20 de febrer, publicada en el DOG del 22 de febrer, que corre el termini, vostè ho ha dit, és exacte, la llista d'admesos i exclosos va ser exposada al públic el mateix dia 22 de febrer, és a dir, el 22 de febrer surt en el DOG la resolució i el mateix dia 22 de febrer en els taulers d'anuncis de la Direcció General de Seguretat Ciutadana, de la Direcció General de la Funció Pública i de les delegacions territorials del Departament de Governació es posen les llistes. I en aquest DOG del 22 de febrer una nota advertia que la llista de vora de 9.000 noms es publicaria, a més, a l'annex del DOG número 516, de 27 de febrer, que, efectivament, va sortir amb retard com contestava el Director General del DOG en *El País*, per uns motius d'impremta.

Però, en estricta legalitat i per un tema de seguretat, el termini de presentació de reclamacions és el de la publicació de la resolució, paràgraf segon de l'article 19.1 del Reial Decret 2223

del 84 i en consonància amb aquest el paràgraf segon de la base tercera de les aprovades per l'ordre de 21 de gener. És a dir, la resolució del 20, publicada el 22, i les llistes en els diversos taulers que jo li acabo de citar, i amb aquest punt vostè ho ha reconegut, em sembla, en la seva pregunta.

L'Administració de la Generalitat el que ha fet és ampliar la difusió dels taulers a base de publicar en un annex del DOG la llista completa, però això és per a major difusió i no té absolutament cap influència en els terminis. Per tant, i com s'ha fet a través de la premsa, que això signifiqui intencionalitat política, o atempti la seguretat jurídica, jo crec, senyor Garcia, que no és correcte, que no és correcte.

Per altra banda, i per acabar, els qui realment podien haver patit els efectes de la manca de seguretat jurídica, que preocupa legítimament els senyors Diputats, són únicament els ciutadans que, havent presentat instància per optar al concurs que ens ocupa de Mossos d'Esquadra hagin estat exclosos per unes o altres de les raons previstes a les bases, i per a una major tranquil·litat del Diputat preguntant i de tots els senyors Diputats i les senyores Diputades d'aquesta Cambra —i sobretot per als autors de la pregunta— puc assegurar que no s'ha desestimat ni una sola reclamació sobre la base d'haver estat presentada fora de termini.

Moltes gràcies, senyor President.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre els Serveis Territorials d'Ensenyament a Tarragona
i el col·legi Cèsar August*

El Sr. PRESIDENT : Passem a la darrera pregunta, que és la que formulen al Consell Executiu sobre els Serveis Territorials d'Ensenyament a Tarragona i el col·legi Cèsar August els Il·lustres Diputats senyors Laureà Pérez i Joan Maria Abelló, i a un dels dos tinc el gust de donar la paraula. El senyor Laureà Pérez té la paraula.

El Sr. PÉREZ I CIUDAD : Gràcies, senyor President. Senyor President, senyores i senyors Diputats, el motiu pel qual el meu company Joan Maria Abelló i el Diputat que us parla presentéssim aquesta pregunta és a causa d'una sèrie de coses que van estar passant, seriosos problemes que varen estar passant amb el col·legi Cèsar August en negar-se els Serveis Territorials de Tarragona a rebre l'Associació de Pares d'aquest col·legi, cosa que puc dir que, al final va ésser rebuda, ja que si això tira endavant el senyor Conseller m'ho dirà, però no és greu el problema aquest si va ser rebuda més endavant o més enrera, sinó el motiu, el perquè es va arribar a fer aquesta pregunta i s'ha presentat aquesta pregunta en aquest Ple del Parlament.

Senyor Conseller d'Ensenyament, jo lamento molt, vostè i jo hem tingut diverses vegades diàlegs a la mateixa Conselleria per arribar a una sèrie de solucions a uns problemes que, evidentment, alguns s'han portat a terme, altres no, però amb aquesta pregunta resten penjades un parell de coses que, evidentment, no n'esmentaré gaires, però sí que li recordaré perquè al final els Serveis Territorials de Tarragona van rebre l'Associació de Pares d'aquest col·legi. Van rebre l'Associació de Pares d'aquest col·legi per la senzilla raó, a causa dels resultats de les agressions que van tenir part dels membres d'aquestes associacions de pares d'aquest col·legi de Cèsar August

per un caporal dels mossos d'esquadra i, el més greu, per un gerent o un edil, concretament, dels mateixos serveis. Una persona que porta molts anys transferida, evidentment, de l'antic règim a la Generalitat, el qual es permet el luxe d'agafar una de les persones, estirar-la per un lloc que evidentment ho diré clarament perquè se sàpiga —encara que la paraula potser no és molt adient a poder-ho dir—, agafar-la per un pit, estirant-la fins a posar-la fora de l'edifici dels Serveis Territorials d'Ensenyament de Tarragona. Sí, és una cosa que pot donar molts somriures, amb ganes de riure, etcètera, però aquesta és la realitat, i la Conselleria, que jo sàpiga, no n'ha dit res, ni n'ha fet res.

Vostè em dirà : «bé, nosaltres, els Serveis Territorials, ja hem tingut una entrevista amb aquesta Associació de Pares, han arribat a unes conclusions referents als problemes amb què s'hauria d'haver fet aquesta reunió, i que aquí no ha passat res.»

Senyor Conseller, jo lamento haver-li fet perdre o no perdre la tarda aquí, però el que sí que és evident és que els Serveis Territorials de Tarragona no funcionen, i vostè i jo hem coincidit algun camí amb paraules a la Conselleria que després a Tarragona s'han contradit davant de bastants de testimonis. Jo, senyor Conseller, he estat a punt de si retirava o no retirava aquesta pregunta, perquè el motiu de la pregunta era concretament quina era la raó per què no era rebuda aquesta associació de pares; aquest era concretament. Vostè, repeteixo, em contestarà : «ja han estat rebuts; per tant, no cal tema a parlar». Però jo li vull deixar caure ben clarament que, per part d'aquest Diputat, a partir d'aquesta pregunta, prendrà les accions pertinents a fi i efecte que s'esclareixin els fets i com va ser tractada l'Associació de pares d'aquest col·legi el dia que van voler ser rebuts pels Serveis Territorials, i els van fúmer fora de la manera que abans he dit.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan Guitart) : Senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Diputat, jo li asseguro que els Serveis Territorials de Tarragona funcionen. El que dubto, en canvi, és que les seves informacions funcionin. El que vostè em volia preguntar era una cosa, i ara vostè em parla d'una altra. Vostè em deia que no els rebien, i ara resulta que els han tret dels Serveis Territorials. Però, miri, només per demostrar-li que probablement el que no funciona són les seves informacions, sense que això vulgui dir que no funciona el senyor Diputat, li haig de dir que el dia 30 de gener es va rebre el president de l'A. P. del col·legi Cèsar August. 30 de gener. El 24 de febrer, la reunió va ser amb la Federació de pares d'alumnes, en què hi havia també pares del centre. I es va rebre també una part d'aquests pares. El dia 16 de febrer, una reunió amb representants de la Federació, però que hi havia també pares d'aquest col·legi. El dia 25 de març, el Cap dels Serveis Territorials va rebre els pares del col·legi, acompanyats, una vegada més, per la Presidenta de la Federació, que hi anava per fer-los costat. Només aquestes vegades els han rebut. Es van plantejar uns problemes, i a aquests problemes, en tot cas, se'ls van donar les explicacions escaients, hi va haver també —i forma part d'aquesta explicació—... vostè em parlava d'uns articles o d'unes cartes que s'havien publicat en

els diaris, uns publicats i les altres no publicades, però sí realitzades, i, en tot cas, jo li contesto el que vostè m'ha dit en relació amb la pregunta, i amb les darreres informacions jo crec que vostè pot fer el que desitgi, però jo li asseguro que els serveis funcionen i, en canvi, les seves informacions em fa l'efecte que no han funcionat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre senyor Diputat té dos minuts i mig per a la rèplica.

El Sr. PÉREZ I CIUDAD : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, senyor Conseller, les meves informacions poden no ser bones, però les seves són pitjor que les meves, perquè vostè sap, o no li han volgut dir, el que va succeir el dia 14 de març, que és aquest fet. Això per una banda. Per l'altra, evidentment que van ser atesos pels Serveis Territorials, però sota la pressió, com vostè ha dit, de la FAPAC. I és més : vostès han embolicat la resolució del problema del col·legi Cèsar August amb una resolució conjuntament amb una promesa sobre taula i per escrit que vostès van fer l'any 1982. I vostès busquen la solució del col·legi Cèsar August amb l'aprofitament de l'edifici de les clarisses de Tarragona, per solucionar problemes d'ubicatge d'alumnes que vostès volien posar al Cèsar August, condicionat que l'Ajuntament aportí una quantitat de diners; a part d'això, que ha d'anar conjuntament amb el fet de l'ampliació del col·legi Riuciar. I si això no és veritat, jo li prego a vostè, per favor, que informi els seus Serveis Territorials d'Ensenyament a Tarragona que quan expliquin les coses les expliquin bé, i que després no diguin el blanc per negre. Perquè podríem parlar davant de l'Associació de pares del col·legi de la Sacuita, davant de l'Associació de pares del col·legi de Riuciar, davant de l'Associació de pares del col·legi del Serrallo, que el senyor Àngel Martí, davant diu una cosa, i una vegada consultat a la Conselleria, pel que a vostès els diuen, després diu que ell això no ho ha dit.

Per tant, jo li prego que la meua informació —li ho torno a repetir—, la meua informació pot ser errònia, però la informació que li donen els Serveis Territorials a vostè potser ho és més que la meua.

I a base d'informació, jo, si ho vol, li portaré l'Associació de

pares del col·legi Cèsar August a la Conselleria, i ho parlarem allà conjuntament, junt amb el senyor Àngel Martí, i clarificarem les coses. (*L'H. Sr. Conseller fa una gesticulació.*) No faci així, perquè, de mosques, aquí no n'hi ha, senyor Conseller (*ri-alles*), i, per tant, jo a vostè el respecto i demano que em respecti vostè a mi.

Amb això queda dit tot, i li demano : busquin una persona més apta i amb més personalitat per estar al front dels Serveis Territorials de Tarragona.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula per a replicar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. En el sentit que jo crec que el Cap dels Serveis Territorials de Tarragona és una persona molt digna, i, per tant, no crec que se n'hagi de buscar cap que pugui ser més digna que ell. Jo el que li voldria dir, senyor Diputat, és que jo li he contestat una pregunta, vostè m'ha dit que no els havia rebut, jo li he dit les dates dels dies que els havia rebut. Si vostè vol formular una altra pregunta, té el seu dret de fer-ho.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hem acabat la nostra... (*LI. Sr. Pérez i Ciudad demana per parlar.*) No, no, perdó, senyor Diputat, vostè ha complicat molt aquesta intervenció parlant de moltes coses que no estaven dintre de la pregunta, i aquesta Presidència ha tingut molta benevolència amb vostè. Per tant, crec que, en aquest moment, hem de posar punt final a aquesta qüestió.

El Sr. PÉREZ I CIUDAD (*de l'escó estant*) : ...d'acord, d'acord, senyor President, li agraeixo el que m'acaba de dir, però abans que vostè em tallés la paraula el mínim que pot fer és veure què és el que jo haig de dir.

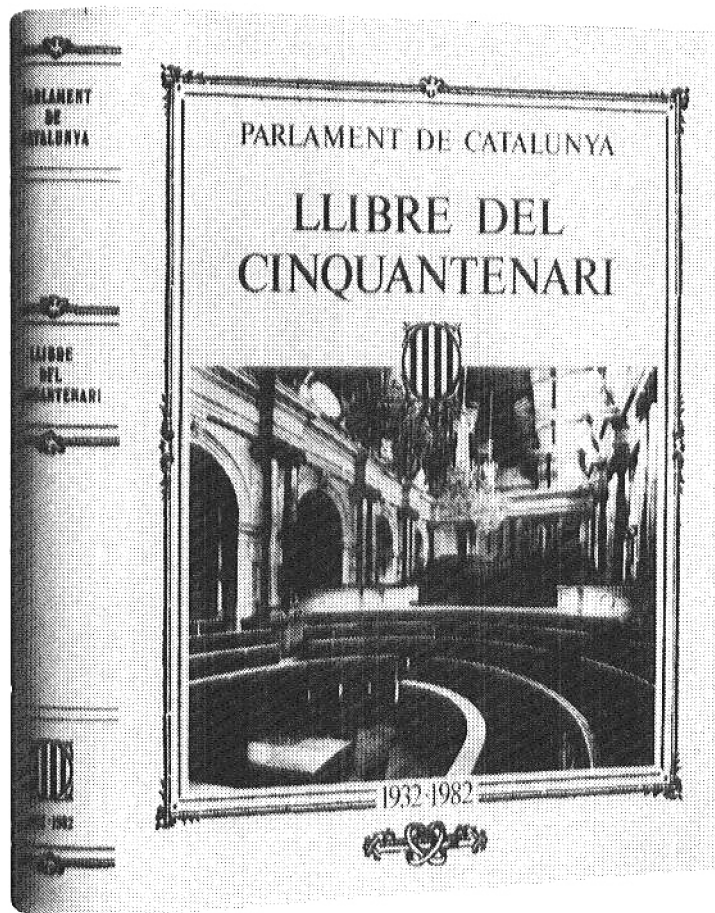
El Sr. PRESIDENT : Bé, en aquest cas, suposo que el que podia dir estava dit, ja.

Bé, en aquest sentit, hem acabat la sessió d'avui, i havent acabat, doncs, dono les gràcies als senyors Diputats i s'aixeca la sessió.

(*La sessió s'aixeca a les set del vespre i set minuts.*)

Parlament de Catalunya

LLIBRE DEL CINQUANTENARI

CONTINGUT

A cura d'Ismael E. Pitarch

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

Publicacions del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1984.

432 pàgines.

ISBN 84-500-9786-X

Preu: 5.000 PTA

Llibre editat en commemoració del cinquantè aniversari de la restauració de la institució parlamentària a Catalunya. Cada capítol conté una extensa part documental (intervencions parlamentàries, lleis aprovades, etc.).

Més de 200 fotografies d'esdeveniments històrics i de l'interior del Palau del Parlament en aquella època. Per primera vegada, la foto i la biografia de cadascun dels 83 Diputats del Parlament elegit el 1932.

El llibre acaba amb la transcripció de diversos parlaments pronunciats en la sessió extraordinària que el Ple tingué el dia 14 de desembre de 1982 per commemorar aquest cinquantenari.

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

CAPÍTOL I

LES ELECCIONS PER A CONSTITUIR EL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. El període provisional de la Generalitat.
2. Les eleccions del 20 de novembre de 1932.
3. El sistema electoral.

CAPÍTOL II

ELS DIPUTATS

1. L'Estatut dels Diputats del Parlament.
2. Vuitanta-tres Diputats.

CAPÍTOL III

LA CONSTITUCIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. La Junta preparatòria.
2. La constitució provisional i la constitució definitiva del Parlament.
3. La durada i la dissolució del Parlament.

CAPÍTOL IV

ELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

1. La Presidència i la Mesa del Parlament.
2. La Diputació Permanent.
3. Les Comissions.

CAPÍTOL V

EL FUNCIONAMENT DEL PARLAMENT

1. El Reglament Interior del Parlament.
2. Les sessions i els períodes de sessions.
3. Els quòrums i els sistemes de decisió.
4. Les fraccions o Grups parlamentaris.

CAPÍTOL VI

LA FUNCIO LEGISLATIVA

1. Les competències legislatives del Parlament de Catalunya.
2. El procediment legislatiu en el Parlament de Catalunya.
3. L'obra legislativa.
4. Algunes de les lleis més importants del Parlament de Catalunya: l'Estatut Interior de Catalunya, la Llei Municipal de Catalunya, la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya.

CAPÍTOL VII

CREACIÓ, MANTENIMENT I CONTROL DEL GOVERN

1. El president de la Generalitat.
2. La delegació de les funcions executives i el Conseller Primer.
3. El Consell Executiu.
4. La responsabilitat política del President de la Generalitat i del Consell Executiu.

5. La Presidència de Francesc Macià i els governs monocolors de l'Esquerra.

6. La Presidència de Lluís Companys i els governs de coalició.
7. L'existència d'una majoria parlamentària i governamental.

CAPÍTOL VIII

LA SUSPENSIO DEL PARLAMENT

1. Els Fets dels Sis d'Octubre.
2. La Llei de la República del 2 de gener de 1935.
3. La represa de l'activitat del Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL IX

EL PARLAMENT DURANT LA GUERRA

1. La voluntat de mantenir un sistema democràtic.
2. Les relacions amb el Govern.

CAPÍTOL X

EL PARLAMENT EN LA MEMÒRIA DELS PROTAGONISTES

1. L'organització de la Justícia i el Tribunal de Cassació de Catalunya. *Josep Andreu i Abelló.*
2. La federació de municipis i la Llei Municipal de Catalunya. *Francesc Arnau i Cortina.*
3. La legislació sobre la cultura. *Xavier Casademunt i Arimany.*
4. La figura del Conseller Primer. *Joan Casanellas i Ibarz.*
5. El Parlament català durant la República. *Antoni Dot i Arxer.*
6. La legislació agrària. *Josep Folch i Folch.*
7. La voluntat d'Antoni Rovira i Virgili i el tacte de Joan Casanovas. *Miquel Guinart i Castellà.*
8. Els Governos de la Catalunya Autònoma. *Carles Pi i Sunyer.*
9. El successor de Francesc Macià. *Joan Sauret i Garcia.*
10. El Parlament i les comarques. *Francesc Viadiu i Vendrell.*
11. La legislació civil. *Gonçal Ivars i Mesequer.*

CAPÍTOL XI

COMMEMORACIÓ DEL CINQUANTENARI DE LA INSTAURACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sessió extraordinària del Ple del Parlament del dia 14 de desembre de 1982. *Intervencions del M. H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament; del M. H. Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat; de l'I. Sr. Anton Cañellas, en nom del G. p. de Centristes; de l'I. Sr. Victor Torres, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana; de l'I. Sr. Rafael Ribó, en nom del G. p. del PSUC; de l'H. Sr. Joan Reventós, en nom del G. Socialista i de l'I. Sr. Josep M. Ainaud, en nom del G. p. de Convergència i Unió. Lectura de la proposta de declaració del Parlament, amb motiu d'aquesta commemoració, a càrrec de l'I. Sr. Josep Andreu i Abelló.*

TAULA D'ABREVIATURES

BIBLIOGRAFIA

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3